

3 Як на Черкащині знайшли надійний прихисток підприємства із тимчасово окупованих територій

4 «Урядовий кур'єр» досліджує, які документи регулюють отримання компенсації від держави за пошкоджене чи зруйноване під час війни житло

5 До 80-річчя УПА розповідаємо про подвиги трьох борців за волю України з Бережанщини, прагнення й життя патріотів

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 13 ЖОВТНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№220 (7341)

ЦИТАТА ДНЯ

ГЕРМАН ГАЛУЩЕНКО:

«Світ має терміново вводити санкції проти російської атомної галузі. Тільки жорстким тиском ми зможемо зупинити росію — країну-ядерного терориста».

Міністр енергетики про дії росіян на Запорізькій АЕС

Українців навчатимуть хмарних технологій

ПІДТРИМКА. У Варшаві Amazon Web Services із почесним патронатом, зокрема Мінцифри та проекту «Дія.Цифрова освіта», започаткували програму навчання хмарних технологій. Проект триватиме до літа 2023 року і пропонуватиме безкоштовне навчання.

Програма має на меті допомогти українцям здобути необхідні навички для роботи з AWS cloud і знайти роботу в галузі, яка гостро потребує сертифікованих фахівців. У проекті IT Skills 4U українці зможуть безоплатно пройти необхідне навчання і скласти іспит на отримання сертифіката.

«Українців у світі вже знають як суспільство з висококласними спеціалістами, стартапами-єдинорогами та прогресивними технологічними ідеями, — сказав віцепрем'єр-міністр — міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. — Ми бачимо великий потенціал у розвитку української IT-галузі й робимо все, щоб збільшити кількість IT-спеціалістів. Проект IT Skills 4U від AWS допоможе залучити більше новачків в IT-сектор, а досвідченим — просунутися в кар'єрі».

ЦИФРА ДНЯ

520 000

педагогічних працівників нині продовжують навчати наших дітей у школах, дитячих садочках і закладах позашкільля

Уряд просить зменшити енергоспоживання

Фото з Урядового порталу

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Прем'єр-міністр Денис Шмигаль наголосив, що ремонтні бригади цілодобово роблять усе, щоб якнайшвидше відновити пошкоджену критичну інфраструктуру

Сполучені Штати — найбільший фінансовий донор

ДОПОМОГА. У межах Щорічних зборів МВФ та Світового банку міністр фінансів України Сергій Марченко зустрівся з міністром фінансів Сполучених Штатів Америки Джанет Еллен. У зустрічі взяли участь заступник міністра фінансів Ольга Зикова, урядовий уповноважений з питань управління державним боргом Юрій Буца, заступник міністра фінансів з питань європейської інтеграції Юрій Драганчук та Надзвичайний і Повноважний

посол України у США Оксана Маркарова.

Темами обговорення стали інструменти фінансової підтримки України, потреби в додатковому фінансуванні, посилення санкцій проти росії, а також обмеження ціни на російську нафту.

Міністр фінансів України подякував Джанет Еллен за підтримку на фінансовому фронті. Сполучені Штати Америки — найбільший донор з початку

повномасштабної війни. Грантова допомога Україні від США сягає 8,5 мільярда доларів з початку повномасштабного вторгнення рф. Кошти було спрямовано до державного бюджету України для стабілізації економіки та забезпечення захищених видатків в умовах воєнного часу: виплати зарплат, пенсій, соціальних допомог.

«Ми продовжуємо повноцінно працювати, забезпечуючи всі пріоритетні видатки держбюджету зокрема за-

вдяки винятковій допомозі партнерів зі США. Особливо вдячні за надання коштів у формі грантів, що дає змогу не збільшувати боргове навантаження», — зазначив Сергій Марченко.

Він зауважив, що Україна з 24 лютого 2022 року вже отримала близько 19,4 мільярда доларів США фінансової підтримки від іноземних партнерів. До кінця цього року ми розраховуємо отримати 5 мільярдів євро від ЄС, 4,5 мільярда доларів США — від

Сполучених Штатів та 1,3 мільярда доларів США — від МВФ. Міністр фінансів додав, що Україна потребує додаткового зовнішнього пільгового фінансування і грантів для покриття пріоритетних видатків держбюджету та швидкого відновлення у наступному році.

Джанет Еллен наголосила, що Сполучені Штати і надалі рішуче підтримуватимуть Україну та український народ.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 13 жовтня 2022 року

USD 36.5686
за 1 долар США

EUR 35.5026
за 1 євро

PLN 7.3149 / AU 61027.87
за 1 злотий

AG 701.34

PT 32713.9

PD 78543.5
за 1 трійську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Уряд просить зменшити енергоспоживання

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Три дні поспіль російські агресори завдають ракетних ударів по Україні. Ворог застосовує дрони-камікадзе проти нашої цивільної та енергетичної інфраструктури. У промові на черговому засіданні уряду Прем'єр-міністр Денис Шмигаль повідомив, що за останні три дні зафіксовано понад 120 обстрілів.

«Як наслідок, пошкоджено більш як 200 різних об'єктів, зокрема 28 об'єктів енергетичної інфраструктури. Ударів завдають по генерації й по розподілу електроенергії. Російські терористичні війська випустили по українських містах понад сотню ракет і дронів, але завдяки неймовірній роботі нашої протиповітряної оборони вдалося уникнути критичних пошкоджень», — зазначив очільник уряду.

За його словами, українська енергосистема функціонує в нормальному режимі і держава не запитувала аварійну допомогу в європейських сусідів.

«Дефіциту потужностей немає. Ремонтні роботи тривають. Загалом електропостачання відновлено для майже 400 000 населених пунктів та мільйонів споживачів.

Ми були готові до того, що росія спробує знищити важливу інфраструктуру, і проробляли різні сценарії реа-

гування. Було закуплено необхідне резервне обладнання. Державна служба з надзвичайних ситуацій за потреби забезпечує мобільними електростанціями соціально важливі об'єкти в містах, де електропостачання немає», — цитує слова Прем'єра департамент комунікацій Секретаріату Кабміну.

Денис Шмигаль зауважив, що українці мають бути готовими до тимчасових перебоїв з електроенергією, адже це воєнна реальність. Там, де необхідно, для уникнення перевантаження на енергетичні мережі вимикають світло за графіком. Він попросив усіх з розумінням ставитися до цієї ситуації.

Важливо
заощаджувати
ресурси

«Не прикрашатимемо дійсність: ця зима буде важкою. Тому вкотре закликаємо всіх ретельно готуватися до зими. Бажано, щоб у кожній родині був запас необхідних базових речей: теплий одяг, свічки, ліхтарики, батарейки. Це важливо підготувати, якщо внаслідок масованих ракетних обстрілів зникне світло чи тепло.

Уряд разом з місцевою владою накопичили достатню кількість енергоресурсів, підготували мережі, закупили додаткове обладнання, забезпечують ре-

монти пошкодженої інфраструктури. Нині готовність до опалювального сезону у країні перевищує 90%. Підготовлено спецпункти обігріву для населення, розроблено плани евакуації в разі неможливості швидкого відновлення критичної інфраструктури», — каже Прем'єр.

Попри достатню кількість енергоресурсів для проходження цієї осені та зими, Денис Шмигаль закликав максимально їх економити.

«Укотре звертаюся до всіх українців із проханням зменшити споживання електроенергії у вечірні години. Ідеться не про те, щоб сидіти в темряві. Необхідно лише зменшити використання найбільш енергомістких приладів. Мінімізуйте використання електроплит, електрочайників, електроінструментів, обігрівачів та кондиціонерів, духовок і прасок, мікрохвильових печей, кавоварок, пральних і посудомийних машин.

Вдячні всім українцям, які протягом останніх днів увечері свідомо зменшили споживання електроенергії. Сумарно економія становила 10%. Також вдячні місцевим головам, головам громад, які відповідально поставилися до зменшення електроспоживання у громадах. Для уникнення планових відключень маємо досягти свідомого зменшення споживання електроенергії із 17 до 22 години загалом в

Україні на 25%. Тому звертаємося до бізнесу із проханням долучитися до свідомого споживання й у зазначений період, із 17 до 22 години, вимикати зовнішню світлову електрорекламу та інші енерговитратні прилади. Такий відповідальний підхід дає змогу нам мінімізувати застосування графіків відключення», — акцентував очільник уряду.

Після того як в Україні буде увімкнено опалення, важливо ощадливо використовувати газ і вугілля. Денис Шмигаль каже, що це означатиме зменшення температури у квартирах. Мінімально допустиме значення цієї зими буде 16 градусів, а середнє — 18 градусів. Але це необхідність, і це внесок у перемогу країни. Адже від кожного українця залежить, як пройде ця зима.

«Важливо розуміти, що російські терористи намагатимуться використовувати холод як зброю. У їхній хворій уяві українці, які сидять кілька годин без світла, — це і є перемога. Вони думають, що так змусять нас капітулювати. Цього не буде. Усе, що вони зруйнували, відновимо. Ми розуміємо, як це зробити в кожному регіоні. Ремонтні команди енергетиків працюють 24/7. Дякуємо рятувальникам, медикам, енергетикам, усім, хто щодня за будь-яких умов працює заради України й українців», — резюмував він.

Рішення уряду

Кабмін продовжує роботу над стабілізацією функціонування ринків газу та електроенергії. Зокрема, припинено експорт електроенергії до ЄС, щоб збалансувати українську систему.

Щодо забезпечення фінансової стабільності на ринку газу уряд затвердив дві постанови, які врегулюють значну кількість заборгованостей на газовому ринку. 76 мільярдів гривень підуть на програму з урегулювання заборгованості перед суб'єктами ринку природного газу відповідно до раніше ухваленого спеціального закону, а також відповідно до домовленості з головами міст і громад.

«Це дасть змогу всім підприємствам газової галузі продовжувати роботу та стабільно виконувати зобов'язання перед усіма споживачами», — прокоментував Прем'єр.

Він наголосив, що тарифи не підвищують ні на газ, ні на опалення, ні на електроенергію. Субсидії залишаються, їх виплачуватимуть у повному обсязі всім родинам, які цього потребують.

Уряд ухвалив постанову, згідно з якою, студентів, які є внутрішніми переселенцями, що переїхали, або перебувають на тимчасово окупованих територіях, переведуть у вищих на

бюджетну форму навчання. У Міністерстві з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій уточнили, що це стосується й осіб, які проживають на території проведення воєнних (бойових) дій, а також дітей загинувших захисників, учасників бойових дій, осіб, що отримали інвалідність внаслідок війни, та їхніх дітей.

Ще одне рішення — попри війну, в Україні на державному рівні відзначатимуть 300-річчя із дня народження Григорія Сковороди. У Міністерстві культури та інформаційної політики уточнили, що з урахуванням воєнного стану з дотриманням правил безпеки відбудуться урочистості, тематичні виставки, круглі столи, бесіди, семінари, літературні читання, екскурсії, присвячені творчій та культурно-громадській діяльності ювіляра.

Міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко наголошує, що нині дуже важливо продовжувати жити й популяризацію нашої культури, проти якої воює ворог. І варварське знищення Національного музею Григорія Сковороди у селі Сковородинівка на Харківщині й іншої культурної спадщини — підтвердження цього. Це свідомі злочини російських загарбників, бо ворог намагається стерти нашу ідентичність.

Країни НАТО нададуть озброєння для посилення ППО

ДОПОМОГА. У відповідь на ракетні атаки росіян цивільної інфраструктури України контактна група «Рамштайн» змінює характер своєї місії

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Країни-члени НАТО нададуть Україні ті системи протиповітряного захисту, які є в наявності, «так швидко, як тільки їх зможуть фізично доставити». Про це на пресконференції, яка відбулася у Брюсселі після завершення зустрічі у форматі «Рамштайн», заявив міністр оборони США Ллойд Остін. Голова об'єднаного комітету начальників штабів США Марк Міллі, який також узяв участь у пресконференції, уточнив, що ті системи ППО, які оперативно можуть надати партнери, «не контролюватимуть весь простір України, а захищатимуть конкретні об'єкти». Захід передасть нашій державі радары та ракетні комплекси, які зможуть ефективно посилити спроможність української ППО.

Ллойд Остін висловив задоволення підсумками зустрічі у форматі «Рамштайн», наголосивши, що вона дала змогу дуже швидко й ефективно скоординувати допомогу Україні, щоб вона могла захищати себе у «жорсткій війні», яку веде проти неї росія.

Додаткове
озброєння від Заходу

Після масованого ракетного удару російської армії по Україні ке-

Союзники з НАТО непохитні у своєму бажанні допомагати

рівництво Північноатлантичного альянсу ухвалило рішення провести зустріч міністрів оборони НАТО і поспілкуватися у форматі «Рамштайн». У зустрічі взяв участь глава оборонного відомства нашої країни Олексій Резніков.

Ще до завершення зустрічі оборонні відомства країн-союзників почали публікувати повідомлення про передачу Україні озброєння. Міноборони Німеччини повідомило, що найближчими тижнями Україна отримає додаткові РСЗВ MARS II та CAU PzH 2000 — більше, ніж раніше було заплановано. У своєму профілі в соцмережах відомство повідомило, що «зустріч у

форматі «Рамштайн» відбувається в особливий час: російські ракетні удари та часткова мобілізація в РФ, псевдореферендуми, український контрнаступ». Воно запевнило, що Берлін координує свою підтримку з Києвом та членами НАТО. Ще до зустрічі «Рамштайн» Німеччина передала Україні першу систему протиповітряної оборони IRIS-T, якої немає навіть на озброєнні Бундесверу.

Міністр оборони Нідерландів Кайса Оллонгрен написала: «Боягузливі напади росії на мирних жителів демонструють, наскільки важливо, щоб ми продовжували підтримувати можли-

вості України захищатися, тому Нідерланди нададуть ракети для посилення протиповітряної та протиракетної оборони України». Як повідомляють нідерландські медіа, вартість цього пакета військової допомоги Україні міністр оборони оцінила у 15 мільйонів євро.

ЗСУ змінили
динаміку війни

Міністр оборони США Ллойд Остін, відкриваючи засідання у форматі «Рамштайн», заявив, що українська армія за підтримки наданого Заходом озброєння змінила динаміку війни.

«Путін намагається мобілізувати більше сил і заявити про належність суверенних територій України до росії. Він атакує цивільні цілі та інфраструктуру в українських містах, використовує безвідповідальні погрози та риторику», — сказав Ллойд Остін. Проте, за його словами, українські військові знову і знову демонструють зміну ситуації на полі бою завдяки озброєнню, яке надали партнери. Глава Пентагону вважає, що, попри нові підступні атаки російських окупантів, «українські сили змінили динаміку цієї війни».

«Вони визволили сотні містечок від російської окупації та повернули тисячі кілометрів квадрат-

них своєї землі. Ці перемоги належать українським солдатам.

Проте безпекова допомога контактної групи, тренування та зусилля з підтримки були життєво важливими. Ми здійснили величезний прогрес, працюючи разом. І оскільки війна змінилася, змінилась і місія цієї контактної групи», — наголосив Ллойд Остін. Він нагадав, що на зустрічі у вересні контактної групи «Рамштайн» учасники зобов'язалися підтримувати самооборону України на довгостроковий період.

Під час пресконференції Марк Міллі зазначив, що події останніх днів показали: росія обрала шлях ескалації, мобілізавши 300 тисяч новобранців, провівши анексію територій чотирьох областей країни, посиливши риторику ядерних погроз і завдавши ракетних ударів по цивільній інфраструктурі. Він пообіцяв, що союзники з НАТО непохитні у своєму бажанні допомагати Україні «захищати себе, доки вона хоро-бро битиметься й вестиме наступ у Херсонській, Донецькій і Луганській областях».

Відповідаючи на запитання журналістів, чому досі необхідних систем ППО не було направлено в Україну, Марк Міллі запевнив, що це не брак волі Заходу. «Країни працюють разом, щоб розширити свої промислові можливості», — сказав генерал.

МІСЦЕВА ВЛАДА: ЦІКАВИЙ ДОСВІД

Успішно розвиватися можна й на новому місці

ЕКОНОМІКА В УМОВАХ ВІЙНИ. На Черкащині знайшли надійний прихисток чимало громадян та підприємств із тимчасово окупованих територій

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Метушня та плутанина перших днів повномасштабної війни з росією вже за кілька тижнів змінилися на чітке й добре організоване протистояння ворогові. Черкащина як тилова територія завдяки ретельній підготовці гостинно відчинила двері не тільки для тих громадян, які рятувалися від навали окупантів, а й для окремих підприємців та цілих колективів, що прагнули зберегти налагоджене виробництво. З огляду на вигідне географічне розташування, розвинену інфраструктуру та логістичні переваги, сюди потяглися виробники з інших регіонів.

Налагодити повноцінне життя та плідну виробничу діяльність допомагають обласна військова адміністрація, гуманітарний центр Черкаської міської ради та громадські організації. Черкаси прихистили понад 80 тисяч переселенців. Майже 30 тисяч із них залишилися тут на постійне проживання.

Потужне підприємство нарощує виробництво

З огляду на величезне економічне значення збереження та відновлення роботи підприємств їхня релокація, розповів начальник ОВА Ігор Табурець, не припиняється. У Шевченків край із регіонів, де тривають бойові дії, або тимчасово окупованих уже перемістили устаткування і трудові колективи багатьох підприємств. Ще семеро нині — у процесі переїзду. Найбільше нових колективів — в обласному центрі. Це покладає на місцеву владу і всі громади неабияку відповідальність. Адже йдеться не тільки про забезпечення приїжджих житлом, виробничими приміщеннями, надання їм необхідних банківських послуг, а й про саму атмосферу сприяння, допомогу в налагодженні виробничих зв'язків. Багато в чому це залежить від позиції місцевих керівників, депутатів місцевих рад, територіальних громад.

Швейна компанія «Від» майже десять років працювала на Херсонщині і стала одним з найуспішніших підприємств півдня України. Загальна площа фабричних приміщень становила 12 тисяч кв. м. Підприємство на шістьох фабриках виготовляло понад 30 мільйонів одиниць продукції на рік. Її продукцію виробляли й за межами України. Фахівці-модельєри розробляли тут нові зразки одягу. Приміром, форму, яка з'явилася 2014 року в Нацполіції, створено на Херсонщині.

Проте у зв'язку з воєнними діями виробництво довелося згорнути й переміщувати в інший регіон. Через різноманітні перешкоди сталося це не одразу. Нарешті влітку така можливість з'явилася, і устаткування почали перевозити на Черкащину, де запропонували прийнятні умови для розміщення цехів і відновлення ви-

Швачкам релокованої компанії «Від» добре працювати й на Черкащині

робництва. Спочатку в обласному центрі, а потім і в Корсуні-Шевченківському відкрилися підрозділи компанії.

Як розповів директор підприємства Ярослав Скрипник, швейникам довелося все починати з нуля, а нині тільки в Черкасах працюють 120 осіб. «Крім філії в Корсуні-Шевченківському, яка недавно відкрилася, — поділився він планами, — відкриватимемо цехи у Смілі та Золотоноші».

На підприємстві сподіваються найближчим часом створити на Черкащині близько тисячі робочих місць. У зв'язку з розширенням виробництва тут оголосили прийом на роботу швачок, закрійників, слюсарів, налагоджувальників швейного устаткування та керівників структурних підрозділів.

Щоб адаптація пройшла успішно

Думки та побажання керівників компанії висловив під час роботи інтеграційної платформи «Черкаси — твоє місто», яка недавно тут відбулася. У проєкті взяли участь місцеві керівники і приїжджі з Маріуполя, Попасної й Таврійська, адміністрації яких нині працюють в Черкасах, представники релокованого бізнесу, громадських організацій, котрі тісно співпрацюють з переселенцями та внутрішньо переміщеними особами.

«Наші активісти докладають усіх зусиль, щоб кожна людина, яка змушена була переїхати на нове місце, почувалася як удома. За це вдячний усієї нашій команді та небайдужій черкаській родині, — підкреслив під час роботи зібрання міський голова Анатолій Бондаренко. — Допомогаємо цим людям адаптуватися до умов життя в новій домівці. Ми із задоволенням беремо на роботу фахівців різних галузей, створюємо умови для належного медичного обслуговування переселенців, влаштування дітей у дитячі садки та школи. Розумію, що в багатьох людей, які вимушено переїхали з рідних міст через війну, ще безліч проблем.

Херсонські швейники з 2014 року виготовляють нову форму Нацполіції

Ми намагаємося допомогти їх розв'язувати».

«Черкаси стали одним із 13 міст України, де відкрито центри підтримки «Я — Маріуполь» для людей, які виїхали на українську територію (йдеться загалом про 220 тисяч), — розповів заступник Маріупольського міського голови Маріуполя Сергій Захаров. — У такому центрі в Черкасах люди з Маріуполя нині одержують юридичну, психологічну, гуманітарну допомогу, консультації із працевлаштування. Дякуємо черкасам за всебічну підтримку тисяч маріупольців, які приїжджали в Черкаси транзитом чи оселилися тут».

Завдяки підтримці міського голови і всього апарату Черкаської міської ради, які допомогли створити необхідні умови для перебування й роботи переміщених структур із Таврійська на Херсонщині, як зауважив міський голова Микола Різак, міська

влада може тепер в онлайн-режимі здійснювати повноваження. Зокрема забезпечувати та контролювати фінансовий стан окупованого міста, подбати про своєчасну виплату заробітної плати освітянам, медикам і працівникам виконавчого комітету. Він запевнив, що жителі Таврійська тримають українську позицію і чекають на визволення від рашистських загарбників.

Оптимізму побільшало

За останні пів року, як повідомили у міській раді, більш як 50 великих і малих підприємств перемістило бізнес з окупованих територій у Черкаси. Підприємці, які взяли участь у проєкті, поділилися досвідом відродження власної справи, запевнивши, що за бажання можна успішно розвиватися й на новому місці. До того ж бізнес отримує супровід і надалі після відновлення ді-

яльності. Це підбір працівників, налагодження взаємодії з поставальниками сировини і організація логістики, пошук нових ринків для збуту продукції.

Переїжджають на нове місце не тільки виробничі підприємства. Колектив Черкаського державного технологічного університету гостинно прихистив Слов'янський енергобудівний фаховий коледж, відвів аудиторії та все необхідне для навчання студентів. Завдяки підтримці черкасців, як зазначив директор закладу Віктор Турка, вдалося не тільки успішно завершити минулий навчальний рік, а й провести активну вступну кампанію. Коледж уклав угоду про співпрацю з кількома навчальними закладами Черкащини.

Робота інтеграційної платформи, як зазначали учасники проєкту, допомогла ширше глянути на проблеми переселенців. Адже дуже важливо залучати й допомогу міжнародних організацій та фондів, які нині активно допомагають Україні. На цьому наголошував голова правління Інституту економічних досліджень і політичних консультацій, доктор економічних наук, професор Національного університету «Києво-Могилянська академія» Ігор Бураковський. Адже, як зазначав директор програми міжнародного фонду «Відродження» Сергій Пономарьов, у черкасців є позитивний досвід гуртування громади, підтримки ініціатив людей та пошуку ресурсів для розвитку міста.

Один з важливих напрямів, за словами директорки установи «Черкаська агенція регіонального розвитку» Любові Ропало, — навчання на численних курсах і тренінгах, використання ресурсів та можливостей пошуку роботи. Вона презентувала під час зустрічі програму «Стійкість» від фонду «Східна Європа».

Міжнародна громадська організація «Тріангл Дженераційон», яка напрому співпрацює з ООН, має намір підписати угоду про співпрацю з Черкаською міською радою та обласною військово-цивільною адміністрацією для посилення соціально-психологічної підтримки вимушених переселенців. Заплановано відкрити гуманітарну лінію, про що повідомила учасників платформи менеджер Наталія Мисан.

Нині у міській раді за підсумками зустрічі в межах інтеграційної платформи працюють над створенням ресурсної мапи, яка посилить довгострокові спроможності та окупності ініціатив внутрішньо переміщених осіб і жителів Черкаської громади.

Учасники інтеграційної платформи «Черкаси — твоє місто», організованої з ініціативи департаменту соціальної політики міської ради, наголошували, що в умовах війни бізнес повинен стати пліч-о-пліч з державою для перемоги над ворогом, а держава та місцева влада — створити для цього всі необхідні умови.

Як розповіли в обласній військово-цивільній адміністрації, попри складнощі, які спричинила війна, переміщені громадяни та підприємці поступово пристосовуються до нових реалій, рівень оптимізму зростає. А виражена політика уряду щодо спрощення умов ведення бізнесу та успіхи ЗСУ сприяють активнішому відновленню ділової активності.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1126
Київ

Деякі питання надання митним органам забезпечення сплати митних платежів щодо товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом

Відповідно до пункту 3 частини сьомої статті 305 Митного кодексу України Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що:
 - 1) ввезення на митну територію України та/або переміщення територією України транзитом підкацизних товарів трубопровідним транспортом здійснюється з наданням митним органам забезпечення сплати митних платежів;
 - 2) ввезення на митну територію України та/або переміщення територією України транзитом окремих товарів трубопровідним транспортом здійснюється з наданням митним органам забезпечення сплати митних платежів із такими особливостями:
 - для нафти або нафтопродуктів сирих, одержаних з бітумінозних порід (мінералів), які класифікуються за кодом 2709 00 згідно з УКТЗЕД, забезпечення сплати митних платежів здійснюється під час переміщення товарів територією України внутрішнім транзитом у разі, коли:
 - декларантом у періодичній митній декларації на переміщення товарів трубопровідним транспортом заявляється кількість товарів, що перевищує сумарну кількість таких товарів, які оформлювалися протягом попередніх 365 днів за додатковими деклараціями до періодичних митних декларацій цього декларанта; та/або
 - у декларанта на день подання періодичної митної декларації є заборгованість перед митними органами із сплати митних платежів.
2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1127
Київ

Деякі питання здійснення заходів із сприяння захисту прав інтелектуальної власності та реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону

Відповідно до статті 12¹ Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указу Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», абзацу другого підпункту 5 пункту 9¹² розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення», розділу XIV Митного кодексу України, Закону України «Про санкції» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що на період воєнного стану:
 - 1) зупиняється реєстрація об'єктів права інтелектуальної власності у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, за заявами правовласників (їх уповноважених представників) щодо всіх категорій товарів:
 - громадян Російської Федерації, юридичних осіб, які утворені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації та/або кінцевим бенефіціарним власником яких є громадяни Російської Федерації чи інші юридичні особи, які утворені та зареєстровані відповідно до законодавства Російської Федерації;
 - якщо виробниками, експортерами або імпортерами товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, є особи, зазначені в абзаці другому цього підпункту;
 - 2) зупиняється реєстрація об'єктів права інтелектуальної власності у зазначеному реєстрі за заявами правовласників (їх уповноважених представників) фізичних та/або юридичних осіб, до яких застосовано персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції»;
 - 3) заходи щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності, передбачені розділом XIV Митного кодексу України, щодо всіх категорій товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які належать особам, зазначеним у підпунктах 1 і 2 цього пункту, не застосовуються.
2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1144
Київ

Про внесення зміни до складу Організаційного комітету з підготовки і проведення заходів у зв'язку з 90-ми роковинами Голодомору 1932–1933 років в Україні

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну до складу Організаційного комітету з підготовки і проведення заходів у зв'язку з 90-ми роковинами Голодомору 1932–1933 років в Україні, утвореного постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2022 р. № 825 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 61, ст. 3648), доповнивши його після позиції «Голова Українського інституту національної пам'яті, секретар Оргкомітету» позицією «Перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики, голова підкомітету з питань національної та культурної пам'яті (за згодою)».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЦВК ІНФОРМУЄ

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ВИТЯГ З ПОСТАНОВИ

11 жовтня 2022 року № 106

«Про визнання Сівіріна О.С. таким, який не набув депутатського мандата, та визнання обраним народним депутатом України на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року Хлапука М.М.»

Визнати обраного народним депутатом України в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року Сівіріна Олександра Станіславовича, включеного до виборчого списку Політичної Партії «ГОЛОС» під № 21, таким, який не набув депутатського мандата.

Визнати обраним народним депутатом України на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Хлапук Максим Миколайович, 1984 року народження, освіта вища, заступник керівника секретаріату Голови Верховної Ради України, Апарат Верховної Ради України, проживає в місті Києві, член Політичної Партії «ГОЛОС», включений до виборчого списку Політичної Партії «ГОЛОС» під № 22.

Потерпілі від руйнації без допомоги не залишаться

НОРМОТВОРЧИСТЬ. В Україні вже чинні або буде ухвалено найближчим часом важливі нормативно-правові акти щодо компенсації державою пошкодженого чи зруйнованого житла

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Отримання компенсацій за зруйноване під час війни житло актуальне для чималої кількості українських громадян. «Урядовий кур'єр» спробував дослідити, які нормативно-правові акти регулюють це питання.

Камінь спотикання — кошти

Нині в Україні чинні дві урядові постанови, які регулюють порядок визначення шкоди та збитків, завданих майну громадян внаслідок збройної агресії росії.

Позитивним пунктом у постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії Російської Федерації» від 20 березня 2022 р. №326 експерти називають такий: за кожен вид відповідано окремі органи, які розробляють методики визначення шкоди та обсягу соціальних виплат. Додатковий контрольний чинник — те, що кожному розроблену методику погоджує Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

«Відповідно до видів завданої шкоди й органу, що відповідає за складання методик, постанова визначає конкретні спеціалізовані органи, які відповідають за це. Отже, збитками, завданими природному фонду, займається Міндовкілля, людськими втратами — Мінсоцполітики тощо. Негатив — великий строк розроблення та затвердження відповідних методик. Він становить шість місяців, що вельми довго.

Ще один негатив — брак законодавства, яке б регулювало порядок і розміри відшкодування пошкодженого та зруйнованого житла громадян», — зазначає заступник голови правління Асоціації представників малого та середнього бізнесу міста Києва Вікторія Тютюнникова.

А постанову Кабінету Міністрів України «Про збір, обробку та облік інформації про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації» від 26 березня 2022 р. №380 експерти називають досить вдалою і лаконічною, адже вона чітко визначає порядок подачі інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене майно і діяльність та адміністрування Реєстру пошкодженого та знищеного майна.

Простота і зручність — подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та зруйноване нерухоме майно за допомогою додатка

Фото з сайту meta.ua

Фотофіксація потрібна, щоб приблизно оцінити розмір збитків

«Дія», через нотаріусів або центри надання адміністративних послуг.

Однак як зазначає **керуючий партнер компанії «Кравець та партнери» Ростислав Кравець**, порядок усіх розрахунків, які представлені в цих двох постановах, мають наслідком те, що вони не покривають усіх сум, щоб конкретна фізична особа купила житло або відремонтувала та відновила власне помешкання до стану, за якого там можна жити.

Чи стане проєкт законом?

Є два законопроекти, ще не ухвалено остаточно: про захист права власності та інших речових прав осіб, постраждалих внаслідок збройної агресії №5177 від 1 березня 2021 року; про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації №7198 від 24 березня 2022 року.

Перший з цих документів запроваджує системний механізм захисту прав власності, порушених внаслідок збройної агресії шляхом реституції та виплати компенсації фізичним особам, нерухоме та рухоме майно яких було знищено, пошкоджено або втрачено. Порушення права власності може бути як результатом актів країн-агресора, так і заходів протидії збройній агресії. Пояснювальна записка вказує, що втілення цього законопроекту потребує затрат з державного бюджету.

Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій та Міністерство фінансів зауважують, що перед затребуванням виплати компенсацій за таке майно його власник має першочергово добровільно передати такий будинок чи квартиру місцевим державним адміністраціям або органам місцевого самоврядування. Тому виплата цих компенсацій має відбуватися за рахунок сплачених російською

федерацією сум компенсації шкоди, завданої Україні внаслідок збройної агресії, а не за кошти держбюджету.

«Оскільки цей законопроект 16 листопада 2021 року було внесено в порядок денний, є підстави вважати, що його навряд чи буде ухвалено, оскільки більш ніж за 10 місяців не було здійснено дій щодо його подальшого розгляду», — коментує Вікторія Тютюнникова.

Обмежене коло учасників

Другий документ має обмежене коло суб'єктів поширення — лише фізичні особи, ОСББ, а серед об'єктів нерухомого майна — житлові приміщення, зокрема ті, які перебувають на етапі будівництва (будинки, квартири, спільна власність багатоквартирних будинків). Цей законопроект пропонує облік пошкодженої та знищеної житлової нерухомості за заявами власників.

«Однак цей законопроект містить певні недоліки. Він не врегулює порядку реалізації права на компенсацію для осіб, які перебувають за кордоном, лікуються, проходять військову службу, зникли безвісти, мають похилий вік або неповнолітні тощо. Законопроект не передбачає компенсації за господарські споруди окремих будинково-будинків та багатоквартирних будинків. Залишається поза увагою механізм компенсації вартості знищеного, пошкодженого майна багатоквартир-

них будинків, зокрема тих, що належать до комунальної, державної власності, нежитлових приміщень приватної власності», — вважають в Асоціації представників малого та середнього бізнесу міста Києва.

Верховна Рада взяла цей проєкт за основу і, найімовірніше, його ухвалить, проте він потребує доопрацювання.

Ростислав Кравець вважає, що цей документ не досконалий, бо стосується лише фізичних осіб, оминаючи велику кількість юридичних.

«А чому ми повинні обходити стороною бізнес, який дуже потерпів чи потерпає від того, що московити своїми бойовими діями пошкодили чи знищили будівлі та майно компаній? Юридичні особи теж мають на це законне право», — обурюється юрист.

Як отримати кошти?

Хто може отримати компенсацію і як підтвердити факт руйнації чи часткового ушкодження житла?

Відповідно до указу Президента України від 14 квітня 2014 р. №405, компенсацію можуть отримати особи, які є власниками житла на території, контрольованій Україною, що було зруйновано через надзвичайну ситуацію воєнного характеру, зумовлену збройним нападом рф. Для підтвердження факту руйнації чи часткового ушкодження житла його власник має звернутися із заявою про обстеження до органів місцевого самоврядування, а за їх відсутності — у військово-цивільній адміністрації. Ці органи формують комісію з обстеження. Перевірка завершується складанням акта.

«Упродовж трьох робочих днів після проведення такого обстеження органи місцевого самоврядування / військово-цивільної адміністрації видають заявникові довідку про визнання особи постраждалою внаслідок надзвичайної ситуації. Необхідна умова для цього — наявність в акті обстеження висновку щодо руйнації житла», — коментує Вікторія Тютюнникова.

ДО РЕЧІ

Велика Британія, Естонія й Данія вже готові відбудовувати Україну

Нині відновлюють житло в Чернігівській, Київській, Сумській та частково Харківській областях. Для оперативного відновлення кошти було надано з державного бюджету та резервних фондів. Однак грошей на повне відновлення, тобто відбудову, в державному та місцевому бюджетах немає. Тому є великі сподівання на міжнародну допомогу. Серед європейських держав уже є пропозиції. Наприклад, Велика Британія допоможе відбудовувати Київщину, а місто Бучу — італійське місто-побратим Бергамо. У відновленні Житомирської області пропонує допомогу Естонія, тривають переговори з Іспанією, про Миколаївську область — із Данією. Проте поки що немає методик оцінок, як саме надаватимуть таку допомогу.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Свято Покрови Пресвятої Бого-Сродиці давно стало днем української військової доблесті, лицарства, героїзму. Адже вшановуємо й українське козацтво, і захисників та захисниць України.

Цього дня 80 років тому було створено Українську Повстанську Армію, яка головним завданням для себе визначила звільнення рідної землі від німецького й радянського окупанта. «Здобудеш Українську державу або загинеш у боротьбі за неї» — ця перша заповідь Декалогу українського націоналіста була наріжним каменем для упівців.

Повстанською славою оповита Бережанщина. Із нею тісно пов'язані імена таких відомих діячів українського підпілля: Галина Дидик, Ярослав Старух, Микола Арсенич.

УПА діяла з 1942-го до 1953 року. Але історії відомі й факти опору упівців аж до 1960 року. Останній бій на Бережанщині повстанців з чекістами відбувся на хуторі Лози 14 квітня 1960-го. Сьогодні згадаймо деяких борців за волю України, їхні прагнення й життя та вшанування пам'яті цих великих патріотів.

Зв'язкова головного командира

У селі Шибалин, що межує з містом Бережани, народилася в багатодітній та патріотичній родині Галина Дидик. Їй був лише рік, як відійшов у засвіти батько, тож семеро дітей виховувала сама мама Ганна. Тепер розуміємо, чому в підпіллі Галина взяла собі псевдо «Анна». У такий спосіб вона висловила щире вдячність матері за виховання, допомогу в здобутті високої освіти, адже закінчила українську гімназію та вчительську семінарію.

Її боротьба за незалежну Україну почалася в 1930-х роках. Галининою громадянською активністю та позицією в сім'ї дуже пишалися, завжди казали, що тепер вона тримає прапор.

Із приходом на Галичину радянського режиму 1939 року тисячі українських патріотів опинилися за ґратами. Майже рік тримали в бережанській в'язниці й Галину Дидик.

Після створення УПА вона організувала і стала референткою (керівницею) підпільного Українського Червоного Хреста на Тернопільщині, навчала медичної справи повстанців. Із часом її призначили зв'язковою головного командира УПА Романа Шухевича. 5 березня 1950 року в Білогорщі неподалік Львова чекісти оточили хату, де переховувався повстанський командир. Тоді з ним була й Галина Дидик.

Роман Шухевич, як знаємо, не здався ворогам, обірвав життя із власної зброї, Галина ж випила отруту. Але медики зуміли врятувати її, тож надалі на неї чекали в радянських катівнях страшні допити, знущання і 25 років позбавлення волі.

«Якби ви могли уявити, що таке 25 років у тюрмі, особливо для жінки, то визнали б гуманнішим мене розстріляти», — писала Галина Дидик у заяві до вищого союзного представницького органу 1971 року.

Навіть після відбуття строку ув'язнення Галині Дидик не дозволили жити в рідній стороні. В одному з листів вона писала: «Мрію не про хатку чи кімнатку, а куток. І думаєш, що я не оптимістка? Вірю, що і в мене буде світличка, де у віконце буде заглядати сонце, і ноги перестануть боліти в нових чобітках».

Патріотці довелося останні роки життя провести у Христинівці на Черкащині. Жилося їй тут морально некомфортно: не раз її обзивали, били вікна, влаштовували інші неприємності. 23 грудня 1979 року в лікарні цього міста Галина Дидик завершила своє земне життя.

Встановлення та освячення пам'ятного хреста на місці останнього бою упівців з чекістами на хуторі Лози на Тернопіллі (16 квітня 2015 року)

Легендарні зв'язкові головного командира УПА Романа Шухевича Ольга Ільків і Дарія Гусяк біля пам'ятника подрузі Галині Дидик в її рідному селі Шибалин на Тернопіллі (24 серпня 2007 року)

У Шибалині пишаться Галиною Дидик. Тут 2007 року створили музей її імені. Про неї пишуть вірші, складають пісні. У селі постав і пам'ятник славетній патріотці. Про кошти на його спорудження потурбувалася внучата племінниця Галини Дидик Євгенія Кизима з Бережан. На відкриття пам'ятника приїхали її соратниці, теж зв'язкові центрального проводу УПА Ольга Ільків і Дарія Гусяк. Тоді я мав нагоду поспілкуватися з цими легендарними українками.

Тепер переслухав запис цієї розмови. Дарія Гусяк поділилася такими спогадами: «Галина найтяжче з нас переносила тюремне ув'язнення. Вона була страшенно прив'язана до природи, поетична натура, чутлива, лагідна. Коли нас привезли в мордовський табір, Галина не могла наїшпитися, адже вперше за 20 років побачила зелену траву, ліс. Це була

для неї велика радість. Ходила територією колонії, збирала кульбабу й готувала собі салати. Здавалося, що не може наїстися тої гіркої зелені. Дуже була спрагла вітамінів, повітря, природи».

Спрагла Галина була й волі, державної незалежності України. За це боролася не лише вона. У шибалинському лісовому масиві Старківка торік урочисто відкрили та освятили оновлений меморіал воїнам УПА Василю Соляру, Іванові Львівському, Михайлові Ухману, Михайлові Соляру та Йосипові Совину. Тут у квітні 1947 року загинули.

Єдиний генерал безпеки УПА

У схроні в січні 1947 року загинув і референт служби безпеки при проводі ОУН Микола Арсенич. Трагедія

сталася теж у ліску, цього разу на масиві Вертеби поблизу села Жуків. До 80-річчя УПА Бережанський краєзнавчий музей ініціював написання та поширення в соцмережах циклу коротких тематичних матеріалів. В інформаційній добірці «80 кроків до пізнання Української Повстанської Армії», за словами старшого наукового співробітника музею Володимира Парація, вирішили викласти певні факти про УПА, описи подій, життєпис визначних діячів, розповісти про музейні артефакти та експонати. Є тут і повідомлення про життя та смерть Миколи Арсенича.

Із цих довідок я дізнався, що білий світ він побачив у с. Нижній Березів на Івано-Франківщині. Із Коломийської гімназії його відрахували за антидержавні виступи. Микола став членом Української Військової Організації, згодом — ОУН, де 20-річним керував повітовим проводом. 1930 року став студентом юридичного факультету Львівського університету. Але борні не залишив.

Польська влада на Галичині двічі засуджувала Миколу Арсенича за його прагнення, щоб Україна була вільною. На початку 1940-х він займався створенням військової розвідки ОУН. У липні 1941 року очолив службу безпеки Організації Українських Націоналістів, серед завдань якої були протидія діяльності агентів НКВС і гестапо, розвідка та контррозвідка, підтримка внутрішньої безпеки.

Село Жуків і округу, твердить місцевий краєзнавець учитель іс-

торії Михайло Подуфалий, Микола Арсенич добре знав: жив там 1940 року. Можливо, й сам хотів збудувати неподалік у лісовому урочищі Вертеби криївку, де провели велику нараду за участю Романа Шухевича.

За майже два тижні до загибелі в листі до головного командира УПА він виклав принципи нової тактики ОУН, вважаючи, що в ситуації, яка склалася, повстанцям варто «виходити з лісу, легалізуватися, працювати з людьми та завойовувати їх своїм авторитетом».

Самому йому так і не вдалося випробувати запропоноване. 23 січня 1947 року у схроні за два кілометри від Жукова його знайшли чекісти. Очільник СБ устиг спалити всі документи та застрелився. Разом з ним загинула його дружина й ще двоє осіб.

Історики стверджують, що ця трагедія негативно позначилася на розвідувальній та контррозвідувальній роботі підпілля.

Михайло Подуфалий розповідає, що вперше біля криївки, де загинув єдиний генерал безпеки УПА Микола Арсенич, жуківці на початку 1990-х років встановили пам'ятний дерев'яний хрест. 2010 року тут з'явився новий дубовий хрест. Про перебування в Жукові Миколи Арсенича нагадує й пам'ятна дошка, яку урочисто відкрили на одній з адміністративних будівель села.

Останній бій

Петро Пасічний («Петро Чорний»), Олег Петнарський («Клим») і Марія Пальчак («Стефа»). Їхні імена на скрижалях історії. радянський режим вважав, що міцно вчепився в нашу землю, але ці герої-упівці не здавалися, чинили комуністам організований опір. Переховувалися у криївці, яку облаштували в селі Шумляни, друкували агітаційні листівки, а в жовтні 1959 року знешкодили оперуповноваженого бережанського райвідділу кдб.

14 квітня 1960 року прийняли бій із чекістами біля хутора Лози. Петро зазнав кількох смертельних поранень у груди, Олегові кулями прошило ноги, тому коли ворог наблизився, крикнув «Слава Україні!» й застрелився. Марія теж вистрелила собі в голову, але залишилася живою.

Згодом на неї чекали тортури, допити, її засудили до розстрілу, але смертну кару замінили на позбавлення волі на 15 років. Цей термін вона відбула й повернулася до рідного села. Однак режим не дав їй спокою. Пані Марія так і не змогла отримати паспорт, не мала пенсійного забезпечення. Але дочекалася відновлення державної незалежності України, за яку боролася й витерпіла стількі мук.

Сім років тому на місці останнього бою упівців встановили та освятили хрест. Студенти Бережанського агротехнічного коледжу інсценізували цю історичну подію опору. Леонід Бицора, Віктор Уніят і Володимир Стаюра з Тернополя написали книжку «Віра і воля», в якій на основі документів розповіли про нескореність Петра Пасічного, Олега Петнарського та Марії Пальчак. Художник Ігор Биць деякі факти їхнього життя відтворив мовою коміксів. Цю книжку автори представляли не лише в Тернополі, а й на Луганщині, Харківщині, у Дніпрі, Запоріжжі та Маріуполі.

Насамкінець. Лише кілька фактів з історії Української Повстанської Армії, життєпису борців за державну незалежність України. Вони добре розуміли сутність фашизму, більшовицької ненависті до українців та інших народів, загарбання їхніх земель, яка переросла нині в рашизм.

Так, українська історія складна насамперед через наших поневолювачів, але це наша історія. Ми ж маємо бути гідними слави українських героїв. І кажучи словами поета уродженця Тернопілля Степана Галябарди, не згнать їх високу віру та не зронить їх високу честь.

КОРИСНО ЗНАТИ

Як врятуватись від «брудної бомби», застосування ядерної зброї чи аварії на АЕС

Росія зазнає поразки на полі бою, а тому її керівництво у звичній для себе манері вдається до шантажу. Цього разу — ядерного. Ядерний удар по Україні вважається мало-ймовірним, а головна мета цих погроз — налякати українців та світ та змусити нас йти на поступки, а наших партнерів — послабити підтримку України. Утім це залякування не матиме очікуваних росією наслідків.

Водночас українці мусять мати план дій на випадок будь-яких надзвичайних ситуацій: застосування ядерної зброї, «брудної бомби» чи в разі аварії на АЕС.

Ядерна зброя є зброєю масового ураження. Ядерні заряди можуть бути розміщені на різних типах ракет, торпед, бомб та артилерійських снарядів, якими росія постійно обстрілює нашу територію. Зрозуміти, що це була ядерна зброя, можна тільки після безпосереднього вибуху та отримання даних про радіоактивне забруднення території.

Радіологічний розсіюючий пристрій або, як ще його називають, «брудна бомба» фактично є вибухівкою з радіоактивним матеріалом. Під час детонації радіоактивні речовини поширюються вибуховою хвилею.

Рекомендації актуалізовано на основі досвіду і інструкцій України після аварії на ЧАЕС (1986 р.). Центром стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки спільно з Державним науково-технічним центром з ядерної та радіаційної безпеки і на основі інформації з відкритих джерел: Державної служби надзвичайних ситуацій, Міністерства освіти і науки України та Патрульної Поліції України.

- ✓ Якщо ядерний вибух застав вас на вулиці
- ✓ Якщо ядерний вибух застав вас у приміщенні
- ✓ Якщо ядерний вибух застав вас у дорозі
- ✓ Якщо ваша дитина під час ядерного вибуху в школі або садочку
- ✓ Перша допомога постраждалому від ядерної зброї
- ✓ Симптоми радіаційного опромінення
- ✓ План дій у разі радіаційної аварії на АЕС у вашому регіоні

- ✓ Йодопротекція. Рекомендації
- ✓ Що робити, якщо під час радіаційної аварії вам потрібно буде вийти з укриття?
- ✓ Як безпечно харчуватися та пити воду під час радіаційної аварії чи після ядерної атаки?
- ✓ Як підготуватись до радіаційної аварії у вашому регіоні

✓ Застосування «брудних бомб»: яка небезпека і які способи порятунку

У випадку застосування ядерної зброї, використання «брудної бомби» або вибуху на АЕС **головне правило лишається незмінним:** почувши сирену, прямуйте в укриття.

Увімкніть радіо, телебачення або скористайтесь інтернетом для отримання сповіщення про відповідну загрозу та про подальші дії.

Оперативну інформацію має повідомити ДСНС, Генштаб, поліція чи місцева влада на сторінках їх офіційних сайтів чи соцмереж або в офіційних каналах у Viber чи Telegram. Якщо інтернет-зв'язок буде нестабільним, можна використовувати полегшені версії соцмереж (Facebook Lite, Messenger Lite).

Однак є велика ймовірність, що в зоні ураження ядерною зброєю зовсім не працюватиме інтернет та засоби зв'язку, буде відсутнє електропостачання. А тому заздалегідь подбайте про наявність радіоприймача з живленням від батарейок. Це може бути єдиним засобом зв'язку в надзвичайній ситуації.

• Помітивши спалах у небі (або його відбиття від поверхонь), у жодному разі не дивіться в той бік. Це загрожує опіком рогівки, спалаховою сліпотю та опіком очей.

• Лягайте на землю. Спробуйте знайти в секундній доступності заглиблення або виступ, за яким можна сховатись від ударної хвилі та уламків.

• Спробуйте закрити всі відкриті частини тіла: ляжте ногами в бік вибуху, обличчям донизу, підкладіть руки під себе, щоб захистити їх від опіків та травмувань.

• По можливості, прикрийте вуха навушниками — це захист від баротравми.

• Прикрийте рот і ніс маскою, тканиною одягу або хусткою, дихайте через них. Однак ці підручні засоби не можуть повністю захистити від внутрішнього опромінення. Тому важливо якнайшвидше потрапити в укриття.

• Біжіть в укриття одразу, як з'явиться можливість звестися на ноги й коли минула вибухова хвиля від застосування ядерної зброї.

Бігти в укриття треба враховуючи напрям вітру. Якщо він дме з епіцентру вибуху — пересувайтесь перпендикулярно (ліворуч або праворуч) напрямку вітру. В іншому випадку — рухайтесь проти вітру.

Головний критерій пошуку укриття — хвилинна доступність. Якщо поруч немає спеціально обладнаного сховища, найкраще підійде підвал або центр великих бетонних будівель з мінімальною кількістю вікон та дверей. Зони будівлі, де найбезпечніше сховатись у разі застосування ядерної зброї, дивіться на ілюстрації.

Якщо ядерний вибух застав вас на вулиці

• Перш, ніж потрапити в укриття, зніміть верхній шар одягу. Це може усунути до 90% радіоактивного забруднення й зменшить час, протягом якого ви перебуваєте під впливом опромінення. Щоб запобігти розсіюванню радіоактивного пилу, будь-яке дуже обережне, знімаючи одяг, намагайтесь уникнути контакту шкіри з забрудненим одягом. Покладіть одяг в поліе-

тиленовий пакет або герметичний контейнер. Найкращим варіантом буде переодягнутися повністю та якнайшвидше провести дезактивацію (див. пункт 11).

• Переконайтесь, що в приміщення, яке ви використовуєте як укриття, не потрапляє повітря ззовні. Закрийте всі вікна, двері, вентиляційні отвори, вимкніть кондиціонер та обігрівач. За можливості перейдіть у кімнату, де немає вікон.

• Дистанційуйтеся від інших людей у приміщенні, не торкайтесь їх. Ви можете спричинити радіоактивне забруднення одне одного.

• Не їжте й не торкайтесь нічого, що могло зазнати радіоактивного забруднення.

• Проведіть **дезактивацію** — заходи для очищення від радіаційного забруднення тіла, приміщення, поверхонь та предметів, з якими ви контактуєте.

• Для змивання радіоактивного забруднення зі шкіри та поверхонь можна використовувати водопровідну воду, якщо не було офіційних повідомлень про заборону її використання!

• Рекомендовано прийняти прохолодний душ з використанням миючих засобів. Уникайте сильного тертя шкіри, це може призвести до пошкодження шкіри та потрапляння радіонуклідів до організму.

• Якщо немає змоги прийняти душ, омийте всі відкриті ділянки шкіри, особливо руки й обличчя. Використовуйте мило й велику кількість води. Не тріть шкіру в місцях, де є подряпини чи рани, аби запобігти потраплянню радіонуклідів до організму. Якщо у вас зовсім немає доступу до води, скористайтесь вологою серветкою, чистою вологою тканиною або вологим паперовим рушником. Ретельно протріть усі відкриті ділянки шкіри.

• Поверхні й предмети протріть вологою ганчіркою або серветкою. Це обов'язково, не залежно від того, яке приміщення ви використовуєте як укриття.

• За можливості одягніть чистий, щільний, максимально закритий одяг, що не міг зазнати радіоактивного забруднення.

• Знайдіть джерело інформації (радіо, телевізор, інтернет). Аби не пропустити інструкції, не вимикайте радіоприймач або інший засіб зв'язку.

• Залишайтеся в укритті впродовж 24 годин, якщо органи влади не нададуть інших інструкцій щодо переміщення чи евакуації.

Якщо ядерний вибух застав вас у приміщенні

• Переконайтесь, що в приміщення не потрапляє повітря. Закрийте всі вікна, двері, вентиляційні отвори, вимкніть кондиціонер та обігрівач. За можливості перейдіть у кімнату, де немає вікон.

• Залишайтеся в укритті впродовж 24 годин, якщо органи влади не нададуть інших інструкцій щодо переміщення чи евакуації. Аби не пропустити інструкції, не вимикайте радіоприймач або інший засіб зв'язку.

• Не їжте й не торкайтесь нічого, що могло зазнати радіоактивного забруднення.

• Якщо члени вашої сім'ї на момент застосування ядерної зброї були в іншому укритті, вони мають залишитись там, доки не буде дозволу покинути його.

• Тримайте своїх домашніх тварин усередині укриття.

• Не вживайте водопровідну воду до отримання відповідного повідомлення про її безпечність.

Якщо ядерний вибух застав вас у дорозі

• Помітивши спалах у небі (або його відбиття від поверхонь), у жодному разі не дивіться в той бік. Це загрожує опіком рогівки, спалаховою сліпотю та опіком очей.

• Зупиніть автомобіль на безпечній частині дороги.

• Закрийте всі вікна, двері, люки та будь-які отвори, перекрийте потік повітря ззовні.

• Прийміть захисну позу (закрийте голову руками та опустіть лікті на коліна).

• По можливості прикрийте вуха навушниками — це захист від баротравми.

• Прикрийте рот і ніс маскою, тканиною одягу або хусткою, дихайте через них, поки не опинитесь в укритті: це має захистити вас від потрапляння радіонуклідів в організм.

• Після вибуху негайно треба знайти укриття. Головний критерій — хвилинна доступність. Якщо поруч немає спеціально обладнаного сховища, найкраще підійде підвал або центр великих бетонних будівель з мінімальною кількістю вікон та дверей.

Якщо ваша дитина під час ядерного вибуху в школі або садочку

Якщо на момент ядерного вибуху ваша дитина була в закладі освіти, вона має залишитись там в укритті з рештою дітей.

Навіть якщо школа або садок в п'ятихвилинному доступі від дому, не потрібно виходити з укриття і забирати дитину. Це нашкодить вам, бо на вулиці ви можете зазнати радіаційного впливу, вашій дитині, а також іншим дітям й вчителям або вихователям, які перебувають в укритті школи чи садочка. Згідно норм безпеки, приміщення для укриття мають загерметизувати зсередини, аби туди не потрапляли шкідливі речовини ззовні. Батьки, що прийшли з вулиці, можуть переносити на одязі радіоактивний пил або він разом з повітрям може потрапити у приміщення, де переховуються діти.

Тож вийти назовні означає наражати на небезпеку не лише себе, а й дітей та персонал. У випадку аварії з викидом або ядерного вибуху в будь-якій споруді безпечніше, ніж на вулиці.

Для того, що мати впевненість, що школа або садок готові до будь-яких сценаріїв, ми рекомендуємо вам переконатись заздалегідь, що тамтешнє укриття захистить вашу дитину від радіації у випадку ядерного вибуху. А також переконатись, що ваша дитина готова до такого сценарію.

Для цього потрібно:

• Переконайтесь, що у вчителів (вихователів) та дирекції школи або садочка є **план дій на випадок ядерного вибуху**. Вони мають діяти згідно із загальними правилами поведінки у такій надзвичайній ситуації.

• Якщо дирекція закладу не проінформувала вас про це, ви маєте домовитись заздалегідь із іншими батьками та вчителем, що у випадку ядерного вибуху двері укриття, де перебувають діти, не будуть відчинятися, доки не буде дозволу від органів влади.

Це значить, що **прийти і забрати дитину звідти, поки немає офіційних оголошень, що загроза минула — буде неможливо**. Поясніть їм, що зайве відчинення дверей укриття і допуск туди батьків, що прийшли з вулиці — нашкодить дітям.

• Переконайтесь, що укриття адаптоване для перебування там в умовах ядерної небезпеки. Чи є в адміністрації школи відповідні документи, акти перевірки контролюючих органів, що свідчать про те, що укриття — придатне. Крім цього — акт ДСНС про те, що приміщення в задовільному санітарному та протипожежному стані.

Деякі заклади мають спеціальні протирадіаційні укриття або більш надійні сховища — герметичні. Однак за відсутності таких допускається перебування в найпростіших укриттях, але в яких дотримані наступні вимоги (їх дотримання ви можете перевірити самі):

• розташовується в підвальному (підземному) приміщенні, на цокольному чи на першому поверсі (за умови забезпечення огорожувальними будівельними конструкціями), в основній будівлі школи або не далі, ніж 100 метрів від неї. Поруч не має бути резервуарів з небезпечними хімічними, легкозаймистими, горючими та вибухонебезпечними речовинами, водопровідними та каналізаційними магістралями;

• укриття забезпечене електроживленням, штучним освітленням, системами водопроводу та каналізації. За відсутності мають бути приміщення для встановлення виносних баків;

• не має бути ніяких отворів у стінах окрім дверей. Якщо є інші — мають бути закладені мішками з піском або ґрунтом, бетонними блоками чи цеглою;

• в укритті має бути не менше ніж два евакуаційних виходи. Для укриттів місткістю до 50 осіб допускається один вихід;

• через укриття не повинні проходити водопровідні, каналізаційні чи інші магістралі;

• входи мають закриватись посиленними дверима з негорючих матеріалів (металевими або дерев'яними, оббитими залізом) чи захисними екранами (кам'яними, цегляними, залізобетонними) на висоту не менше 1,7 м;

• в укритті має бути вентиляція;

• місткість укриття — не менше 1 метра на людину.

• Оскільки укриття має бути розраховане на перебування там дітей впродовж не менше 48 годин, перевірте, чи є там перелік речей, які має забезпечити адміністрація закладу освіти:

- місця для сидіння (лежання): стільці, лавки чи ліжка, спортивні мати, каремати;
- теплі ковдри або спальники;
- поліетиленові пакети;
- армований скотч для герметизації приміщення;
- ганчірки та вологі серветки;
- вода для очищення тіла, предметів, поверхонь від радіаційного пилу;
- питна вода у розрахунок одна особа/2 л на добу;
- запас консервів та сублимованої їжі;
- контейнери для продуктів харчування;
- баки для нечистот, що щільно закриваються (для неканалізованих будівель і споруд);
- резервне штучне освітлення (електричні ліхтарі, свічки, газові лампи тощо);
- вогнегасники;
- аптечка із засобами надання невідкладної медичної допомоги;

• Запас таблетованого йодиду калію на максимальну плановану кількість дітей та персоналу в укритті: немовлята від народження до 1 місяця — 16 мг на особу, діти (від 1 місяця до 3 років) — 32 мг, діти (від 3 до 12 років) — 62,5 мг на особу, підлітки (від 12 до 18 років), вагітні, матері-годувальниці та дорослі (до 40 років) — 125 мг на особу, дорослим від 40 років йодна профілактика зазвичай не потрібна;

• респиратори FFP2 та FFP3 в розрахунок на максимальну кількість дітей, яку вміщує сховище;

• засоби зв'язку та оповіщення (телефон, радіоприймач на батарейках з КХ/СХ діапазоном на випадок відсутності зв'язку та струму, інтернет, рекомендовано встановлення Wi-Fi пристроїв);

• інструменти (лопати штикові та совкові, лом, сокири, пилки, ножівки тощо).

Якщо не всі речі є, разом із іншими батьками проконтролюйте, аби їх придбали або знайдіть та принесіть самі.

• **Складіть тривожний рюкзак для своєї дитини**, у ньому мають бути: пляшка чистої води; поживні батончики чи снеки в герметичних упаковках; нотатка від батьків, у якій вказано ПІБ дитини, контактні дані батьків та ближніх родичів (імена,

КОРИСНО ЗНАТИ

Де безпечно ховатися у разі радіаційної надзвичайної ситуації

телефони, адреси); телефон (за можливості), зарядний пристрій і павербанк; індивідуальний набір необхідних ліків, респиратори (запас на кілька днів); комплект змінної білизни та одягу; спальник, якщо ними не забезпечує заклад; улюблена іграшка або річ. Інші речі відповідно до віку дитину (підгузки, дитяче харчування).

Важливо! Для того аби не навантажувати дитину важкими речами щоразу, коли вона йде до школи чи садочка, домовтесь з адміністрацією або вчителем (вихователем), щоб ці речі зберігались у закладі, але в швидкому доступі, аби їх можна було швидко брати під час тривоги.

• Обов'язково попередьте медичного працівника школи або садочка, вчителів (вихователів) або адміністрацію, якщо ваша дитина має порушення функціонування щитоподібної залози або алергію на калій йодид! В укритті їм може знадобитись йодопрофілактика, **але тільки після офіційної вказівки ДСНС чи органів влади в її потребі!**

• **Проговоріть з дитиною, що в разі ядерної загрози вона певний час залишатиметься в укритті з іншими дітьми.** Не залякуйте дитину, але й не прикрашайте події. Поясніть, це важливо для того, аби перечекати небезпеку. Запевніть її, що як тільки небезпека мине, уся ваша родина знову буде разом.

• Також важливо проговорити цей сценарій з усіма членами вашої родини.

Якщо ви не впевнені у безпечності перебування вашої дитини в укритті навчального закладу у випадку ядерного вибуху — тоді рішення, чи навчатиметься ваша дитина офлайн, доки є така загроза — ви приймаєте на власний розсуд.

Залежно від ситуації, органи місцевого самоврядування або адміністрація закладу можуть ухвалити рішення про тимчасове припинення очного формату навчання у вашій школі.

Рекомендації актуалізовано на основі досвіду і інструкцій України після аварії на ЧАЕС Центром стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки спільно з Державним науково-технічним центром з ядерної та радіаційної безпеки і на основі інформації з відкритих джерел: Державної служби надзвичайних ситуацій, Міністерства освіти і науки України та Патрульної Поліції України.

Перша допомога постраждалому від ядерної зброї

При наданні допомоги постраждалому першочергово необхідно видалити радіоактивні речовини з його одягу (роздягнути або попросити роздягнутися) та обробити шкіру теплою водою з милом.

Видалення одягу, очищення шкіри, ран, отворів тіла необхідне для запобігання потрапляння радіонуклідів до організму та зменшення дози опромінення постраждалого й оточуючих. При наданні допомоги постраждалому слід максимально використовувати наявні засоби індивідуального захисту: рукавички, одноразові комбінезони та респиратори. Після надання допомоги постраждалому проведіть дезактивацію самому собі.

✓ **Очищення ран.** Якщо людина отримала будь-які поранення під час застосування ядерної зброї, то через них радіоактивні речовини можуть потрапити всередину організму. Тому необхідно провести наступну процедуру:

- накрити шкіру навколо відкритих ран водонепроникними пов'язками, щоб обмежити поширення радіоактивного забруднення на інші ділянки тіла.
- обережно промити рани великою кількістю води або фізіологічного розчину.

✓ **Очищення вух та носа.** Обережно протріть вуха та ніс зволоженим стерильним аплікатором із ватним наконечником.

✓ **Обробка ротової порожнини та очей.** При потрапленні радіоактивних речовин через рот слід негайно почистити зуби зубною пастою й кілька разів прополоскати рот 3% розчином лимонної кислоти. При ураженні мигдалин доцільно прополоскати горло 3% розчином перекису водню. А очі необхідно обережно промити великою кількістю фізіологічного розчину або води.

✓ **Очищення волосся.** Попросіть постраждалого помити волосся теплою водою з м'яким милом або шампунем. Воду, якою мили волосся, не можна використовувати для миття інших частин тіла. Уникайте потрапляння забрудненої стічної води в очі, вуха, ніс або рот. Висушіть волосся чистими рушниками.

✓ **Транспортування постраждалого.** Загорніть забруднені ділянки або всього постраждалого у два шари простирадла. Стежте за температурою тіла постраждалого. Після транспортування медики, що приймуть постраждалого, мають провести огляд та дезактивацію транспортного засобу та обладнання й утилізувати все забруднене.

Симптоми радіаційного опромінення

Первинна променева реакція триває до 3 діб після ураження.

Її прояви: дратівливість, загальна слабкість, нудота, блювання, головний біль, підвищення температури тіла, бодування, а потім пригнічення психічної діяльності.

Прихований період відсутній при тяжких формах. Зазвичай триває від 3 діб до року. У постраждалого спостерігається покращення самопочуття, проте він відчуває загальну слабкість, зниження апетиту, проблеми з дефекацією та іноді порушення сну.

Розпал хвороби відбувається від двох тижнів з моменту ураження. Далі — індивідуально. У хворого можуть бути такі симптоми: головний біль, безсоння, нудота, загальна слабкість, шлунково-кишкові розлади з сильними болями в животі, температура тіла до 38-40, множинні точкові крововиливи на шкірі та слизових оболонках, кровотечі внутрішніх органів (легеневі, шлунково-кишкові, ниркові), випадіння волосся на другому-третьому тижні, інфекційні ускладнення (ангіна, пневмонія, абсцес легень та загальне зараження крові — сепсис).

План дій у разі радіаційної аварії на АЕС у вашому регіоні

Окупанти постійно створюють загрозу радіаційних аварій на українських АЕС. А тому ознайомтесь із планом дій для населення в разі радіаційної аварії на АЕС.

• Почувши сигнал тривоги, що сповіщає про надзвичайну ситуацію, негайно увімкніть радіо, телевізор або інтернет і прослухайте повідомлення. Цю інформацію ДСНС, армія, поліція чи місцеві органи управління мають повідомити на офіційних сторінках їх сайтів чи соцмереж або в офіційних каналах у Viber, Facebook чи Telegram.

• Існує велика ймовірність того, що в зоні ураження зовсім не працюватиме інтернет та засоби зв'язку, буде відсутнє електропостачання. Тому заздалегідь подбайте про наявність радіоприймача з живленням від батарейок. Це може бути єдиним засобом зв'язку в надзвичайній ситуації.

• Якщо у вашій місцевості розміщена АЕС і на ній сталася аварія, залишайтеся в приміщенні або негайно зайдіть у нього, якщо ви на вулиці. Найкраще — в укритті або підвал. Радіоактивний матеріал осідає на зовнішній стороні будівлі, тому треба триматися якнайдалі від стін і даху.

• Швидко надягніть респиратор або ватно-марлеву пов'язку; якщо їх немає, прикрийте ніс і рот рушником, хусткою або шарфом.

• Закрийте та заблокуйте всі вікна, двері та вентиляційні отвори в приміщенні та не підходьте до них без нагальної потреби; вимкніть кондиціонер та обігрівачі.

• Заздалегідь подбайте про запас води в герметичних ємностях так, щоб вистачило на кілька днів. Загорніть продукти в плівку та покладіть у холодильник або шафу.

• Стежте за подальшими повідомленнями від ДСНС, армії, поліції чи місцевих органів управління. Вони сповістять про необхідність йодної профілактики, евакуацію та правила безпеки.

• Корисні застосунки для інформування про надзвичайні ситуації: «**Тривога**» (розробник — Мінцифри), «**єТривога**» (розроблений українськими ІТ-волонтерами в Польщі), «**Київ Цифровий**» (тільки для мешканців столиці)

• Проведіть йодопрофілактику.

Йодопрофілактика. Рекомендації

Важливо! Проводити йодопрофілактику можна тільки після офіційного оповіщення щодо її необхідності.

Необхідність у прийомі препарату стабільного йоду (калію йодиду) може бути як після аварії на АЕС, так і після ядерного вибуху. Але вона виправдана лише тоді, коли радіація спричинена радіоїодом. В інших випадках (зокрема при застосуванні «брудних бомб») прийом препаратів йоду заборонений і може завдати організму непоправної шкоди. Дорослим старше від 40 років або людям з порушеннями функціонування щитоподібної залози йодна профілактика зазвичай не потрібна.

Йодопрофілактика полягає в одноразовому прийомі таблетованого йодиду калію. Другий прийом передбачено в разі пролонгованого (більше 24 годин) або повторного впливу і якщо людина вживала забруднену їжу або воду.

Дозування йодиду калію (таблетки):

немовлята від народження до 1 місяця — 16 мг
діти (від 1 місяця до 3 років) — 32 мг
діти (від 3 до 12 років) — 62,5 мг
підлітки (від 12 до 18 років), вагітні, матері-годувальниці та дорослі (до 40 років) — 125 мг

Що робити, якщо під час радіаційної аварії вам потрібно буде вийти з укриття?

✓ Покидати укриття можна лише після офіційного дозволу ДСНС, органів виконавчої влади чи інших офіційних установ.

✓ Користуйтеся респиратором, надягніть максимально закритий та щільний одяг, плащ, гумове взуття та рукавички.

✓ Не роздягайтесь на вулиці, не сідайте на землю, не купайтеся у відкритих водоймах, не збирайте гриби чи лісові ягоди, не паліть.

✓ Після повернення додому зніміть верхній шар одягу. Це може усунути до 90% радіоактивного забруднення й зменшити час, протягом якого ви перебуваєте під впливом радіації. Щоб запобігти розсіюванню радіоактивного пилу, будьте дуже обережні, знімаючи одяг, намагайтесь уникнути контакту шкіри з забрудненим одягом. Помістіть одяг у пластиковий пакет або герметичний контейнер та тримайте його подалі від людей та домашніх тварин.

✓ Якщо є можливість, проведіть дезактивацію, виконавши ті ж дії, як при проведенні дезактивації в разі ядерного вибуху.

✓ Одягніть чистий, максимально закритий та щільний одяг.

Як безпечно харчуватися та пити воду під час радіаційної аварії чи після ядерної атаки?

Безпечною для вживання є їжа, яка не контактувала з радіоактивними речовинами: їжа в герметичних контейнерах (банках, пляшках, коробках тощо) та їжа в холодильнику або морозильній камері.

Перед відкриттям протріть харчові контейнери вологою ганчіркою або чистим рушником. Також перед використанням протріть столи та посуд вологою ганчіркою або чистим рушником. Витріть миски й килимки для домашніх тварин. Ганчір'я, яким ви очищували посуд та поверхні, покладіть у пакет чи пластикову коробку, яка герметично закривається. Бажано наклеїти на них етикетку з попередженням про радіацію й зберігати в місці, не доступному для дітей чи домашніх тварин.

Не збирайте й не вживайте їжу зі свого саду, городу чи ту, що перебувала на вулиці, поки не отримаєте офіційне повідомлення, що це безпечно.

Лише бутильована вода є безпечною для вживання, поки не буде проведена перевірка водопровідної води на забруднення. Кип'ятіння не позбавляє від радіоактивних речовин. Ви повинні мати воду в пляшках, якою запасились заздалегідь. ДСНС чи органи виконавчої влади повідомлять про безпеку водопровідної води.

Як підготуватись до радіаційної аварії у вашому регіоні

Ось кілька правил, як підготуватись до надзвичайної ситуації чи до евакуації з небезпечної зони.

✓ Заздалегідь подбайте про запас води в герметичних ємностях так, щоб вистачило на кілька днів.

✓ Подбайте про запас продуктів на випадок надзвичайної ситуації.

✓ Майте наготові тривожну валізу.

✓ Подбайте про те, аби бути на зв'язку й мати доступ до інформації, коли трапиться надзвичайна ситуація.

Застосування «брудних бомб»: яка небезпека і які способи порятунку

Не слід виключати застосування росіянами «брудних бомб» під час війни. Ці бомби ще називають «зброєю терористів». Оскільки такі бомби є інструментом залякування, то їх можуть застосовувати на територіях, де немає активних бойових дій і є висока щільність населення.

«**Брудна бомба**» — це суміш вибухівки, наприклад динаміту, і радіоактивних речовин. Інша назва такої бомби — радіологічний розсіювальний пристрій (РРП).

Не слід плутати її з ядерною зброєю. «Брудна бомба» не може створити ядерний вибух, як ядерна зброя, хоч і може поширити радіоактивне забруднення в порівняно невеликих кількостях і на обмеженій відстані. Головна небезпека «брудних бомб» — це сам вибух, від якого можуть загинути чи постраждати люди.

Зазнати радіаційного впливу можуть першочергово ті, хто опинився в епіцентрі вибуху. На більших відстанях від місця вибуху небезпека є тільки у випадку, коли люди вдихають пил, їдять забруднену їжу або п'ють забруднену воду.

Тому правила порятунку в разі застосування «брудної бомби» такі ж, як і під час радіаційної аварії на АЕС: прямуйте в укриття, залишайтеся в укритті, слухайте подальші вказівки від органів влади, ДСНС чи поліції.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про систему громадського здоров'я

Цей Закон визначає правові, організаційні, економічні та соціальні засади функціонування системи громадського здоров'я в Україні з метою зміцнення здоров'я населення, запобігання хворобам, покращення якості та збільшення тривалості життя, регулює суспільні відносини у сфері громадського здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення, визначає відповідні права і обов'язки державних органів та органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб у цій сфері, встановлює правові та організаційні засади здійснення державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя населення.

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
- 1) акредитована лабораторія — лабораторія будь-якої форми власності, що розташована в Україні або іншій країні, акредитована на відповідність вимогам стандарту ISO/IEC 17025 (ДСТУ ISO/IEC 17025) та/або ISO/IEC 15189 (ДСТУ ISO/IEC 15189), та/або належної лабораторної практики Організації економічного співробітництва та розвитку (GLP OECD) чи Національним органом України за акредитації, іноземним органом за акредитації, який є повним членом Міжнародної організації із співробітництва в галузі акредитації лабораторій (International Laboratory Accreditation Cooperation — ILAC), або іншим іноземним органом за акредитації, діяльність якого відповідає вимогам стандарту ISO/IEC 17011 (ДСТУ ISO/IEC 17011);
- 2) громадське здоров'я — сфера знань та організована діяльність суб'єктів системи громадського здоров'я щодо зміцнення здоров'я, запобігання хворобам, покращення якості та збільшення тривалості життя;
- 3) дезінфекційні заходи (дезінфекція, дезінсекція, дератизація) — заходи, спрямовані на знищення у середовищі життєдіяльності людини вегетативних форм збудників інфекційних хвороб (дезінфекція) та їх переносників — комах (дезінсекція) і гризунів (дератизація);
- 4) державні медико-санітарні нормативи (санітарні нормативи) — обов'язкові до виконання параметри безпечності середовища життєдіяльності людини та епідемічного благополуччя, затверджені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, які є науково обґрунтованими на основі відповідних досліджень та аналізу ризику згідно з вимогами безпеки для життя і здоров'я людини за медичними критеріями та виражені у припустимому максимальному або мінімальному, кількісному та (або) якісному значенні показника, що характеризує фактор середовища життєдіяльності, а також стан здоров'я населення за критеріями захворюваності, поширеності хвороб, фізичного розвитку, імунітету тощо, включаючи гранично допустимі концентрації, допустимі дози, максимальні рівні впливу, максимальні межі залишків, максимальні рівні вмісту, допустимі добові дози, рівні включень, часові обмеження щодо використання продукції або доступу працівників та/або населення на об'єкти після застосування небезпечних факторів, епідеміологічні показники, протиепідемічні нормативи, недотримання яких може призвести до шкідливого впливу на здоров'я людини;
- 5) державні медико-санітарні правила (санітарні регламенти) — обов'язкові для виконання заходи та вимоги, необхідні для забезпечення державних медико-санітарних нормативів, недотримання яких створює загрозу здоров'ю і життю людини та майбутніх поколінь, а також загрозу виникнення і поширення інфекційних та масових неінфекційних хвороб (отруєнь) серед населення. Державні медико-санітарні правила включають державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарні регламенти та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 6) детермінанти здоров'я — комплекс індивідуальних, соціальних, економічних і екологічних факторів, що визначають стан здоров'я окремих людей, контингентів або груп населення, зокрема:
- індивідуальні детермінанти здоров'я — генетичні (спадкові) та поведінкові особливості конкретної людини;
- соціальні детермінанти здоров'я — рівень доступності харчових продуктів, житла, роботи, освіти, медичної допомоги;
- економічні детермінанти здоров'я — стан та рівень економічних відносин, що безпосередньо впливають на середовище життєдіяльності людини;
- 7) епідеміологічний нагляд — систематичний та безперервний процес виявлення, збирання, складання, аналізу, тлумачення та поширення даних про здоров'я населення, захворювання та показники середовища життєдіяльності, який здійснюється з метою вивчення епідемічної ситуації, її прогнозування, встановлення причинно-наслідкових зв'язків між факторами ризику для здоров'я та наслідками конкретного впливу чи втручання на здоров'я, визначення характеру і масштабів необхідних медико-санітарних заходів, планування, реалізації та оцінки відповідних заходів у сфері громадського здоров'я;
- 8) епідемія — виникнення на певній території за певний проміжок часу випадків інфекційної або неінфекційної хвороби, специфічної поведінки, пов'язаної із здоров'ям, або інших подій, пов'язаних із здоров'ям, які перевищують середні багаторічні показники або достовірно перевищують нормальне очікування за відомими або невідомими раніше критеріями та впливають або мають тенденцію до одночасного впливу на непропорційно велику кількість людей у межах населення території. Кількість випадків, що свідчать про наявність епідемії, залежить від збудника, чисельності та типу населення, яке зазнало впливу, попереднього досвіду чи відсутності контакту з хворобою, часу та місця виникнення;
- 9) єдине здоров'я — міждисциплінарний підхід до розроблення та виконання програм, реалізації державної політики, актів законодавства та проведення наукових досліджень, в рамках яких взаємодіють кілька секторів, таких як медицина, медицина праці, ветеринарна медицина, безпечність продуктів харчування та охорона довкілля з метою забезпечення захисту здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення і досягнення кращих результатів у сфері громадського здоров'я;
- 10) інфекційна хвороба — розлад здоров'я людини, викликаний живими збудниками (вірусами, бактеріями, рикетсіями, найпростішими, грибами, гельмінтами, кліщами, іншими патогенними паразитами), продуктами їх життєдіяльності (токсинами), патогенними білками (пріонами), що може передаватися від заражених осіб до здорових і становить ризик масового поширення;
- 11) інфекційні хвороби, яким можна запобігти шляхом імунізаційних заходів, — хвороби, виникненню і поширенню яких можна запобігти, забезпечивши формування в значній частині населення колективного імунітету шляхом введення медичних імунізаційних препаратів;
- 12) інфекційний контроль — комплекс організаційних, профілактичних та проти-епідемічних заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб, що базується на результатах епідеміологічного аналізу;
- 13) інформаційний фонд громадського здоров'я — державний інформаційний ресурс, що містить дані про стан здоров'я, санітарне та епідемічне благополуччя населення і показники середовища життєдіяльності та наповнюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, із інформаційних систем та баз даних, що перебувають у власності чи розпорядженні центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, інших державних органів, або з інших визначених джерел;
- 14) карантин — адміністративні та медико-санітарні заходи, що застосовуються для запобігання поширенню інфекційних хвороб, контамінації біологічним агентом, хімічним чи радіаційним чинником;
- 15) контактна особа — особа, яка перебувала в контактi з джерелом інфекції, біологічним агентом, хімічним чи радіаційним чинником, внаслідок чого становить ризик поширення хвороби, отруєння чи ураження;
- 16) масові неінфекційні хвороби — масові хвороби, отруєння, ураження, виникнення яких зумовлено впливом біологічних агентів, фізичних, хімічних чинників чи соціальних факторів середовища життєдіяльності, у тому числі об'єктів господарської та інших видів діяльності, товарів, робіт, послуг;
- 17) медико-санітарні заходи (санітарні та протиепідемічні заходи) — комплекс організаційних, адміністративних, інженерно-технічних, медичних, нормативних (регуляторних), екологічних, ветеринарних та інших заходів, спрямованих на усунення або зменшення шкідливого впливу на людину факторів середовища життєдіяльності, запобігання виникненню і поширенню інфекційних і масових неінфекційних хвороб та їх ліквідацію, кінцевою метою яких є захист здоров'я та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення;
- 18) Міжнародний медико-санітарні правила — міжнародний правовий документ, прийнятий державами — членами Всесвітньої організації охорони здоров'я, що регулює питання запобігання міжнародному поширенню хвороб, захисту від них, боротьби з ними і вжиття відповідних заходів у сфері громадського здоров'я;
- 19) надзвичайна ситуація в системі громадського здоров'я — виникнення або безпосередня загроза виникнення небезпечної події, що призводить чи може призвести до поширення інфекційних або масових неінфекційних хвороб, інших негативних наслідків для здоров'я людей та потребу вжиття відповідних скоординованих заходів;
- 20) небезпека для здоров'я людини — шкода, яка може бути заподіяна здоров'ю людини внаслідок дії явищ, процесів, об'єктів за певних умов раптово або в майбутньому;
- 21) небезпечний фактор — будь-який хімічний, фізичний чинник, біологічний агент, що здійснює або за певних умов може здійснювати шкідливий вплив на здоров'я людини;

- 22) неблагополучна епідемічна ситуація — ситуація, за якої рівень захворюваності людей на інфекційні або масові неінфекційні хвороби перевищує середні багаторічні показники, при цьому реєструються спалахи інфекційних хвороб;
- 23) неінфекційні хвороби — розлади здоров'я, виникнення яких зумовлено комбінованим впливом генетичних, фізіологічних, екологічних та поведінкових факторів;
- 24) носій збудника інфекційної хвороби — людина, в організмі якої виявлено збудників інфекційної хвороби при відсутності симптомів цієї хвороби;
- 25) обмежувальні протиепідемічні заходи — медико-санітарні та адміністративні заходи, що здійснюються в межах осередку інфекційної хвороби з метою запобігання її поширенню;
- 26) обсервація — перебування особи, стосовно якої є обґрунтований ризик інфікування або поширення нею інфекційної хвороби, у спеціалізованому закладі (обсерваторії) з метою її обстеження та здійснення медичного нагляду за нею;
- 27) оперативні функції громадського здоров'я — напрями діяльності, що здійснюються з метою досягнення та забезпечення максимально високих показників здоров'я і санітарно-епідемічного благополуччя населення, а також найбільш повного дотримання принципу справедливості щодо забезпечення і збереження здоров'я;
- 28) послуги у сфері громадського здоров'я — послуги, що надаються в межах реалізації оперативних функцій громадського здоров'я;
- 29) профілактичне щеплення — введення в організм людини медичного імунізаційного препарату для створення специфічної несприйнятливості до інфекційних хвороб, яке проводиться відповідно до календаря профілактичних щеплень, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 30) реагування на небезпечні чинники та надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я — комплекс організаційних, медико-санітарних, протиепідемічних та адміністративних заходів в осередку виявлення небезпечного чинника та/або надзвичайної ситуації та за його межами, спрямованих на ліквідацію небезпечних чинників та зменшення шкідливого впливу на здоров'я населення факторів середовища життєдіяльності, що створюють загрозу здоров'ю, життю або працездатності людини чи здоров'ю майбутніх поколінь;
- 31) референс-лабораторія в системі громадського здоров'я — акредитована лабораторія, яка виконує функції та відповідає критеріям, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 32) самоізоляція — перебування особи, стосовно якої існує обґрунтована підстава щодо ризику інфікування або поширення нею інфекційної хвороби, у визначеному нею місці (приміщенні) з метою дотримання протиепідемічних заходів на основі зобов'язання такої особи або відповідно до затверджених нормативів;
- 33) санітарне законодавство — сукупність нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, встановлюють державні медико-санітарні правила, медико-санітарні нормативи та медико-санітарні регламенти, які є обов'язковими для виконання всіма учасниками правовідносин незалежно від правового статусу;
- 34) санітарно-епідемічна ситуація — стан середовища життєдіяльності людини та обумовлений ним стан здоров'я населення на певній території у конкретно визначений час;
- 35) санітарно-епідемічне благополуччя населення — стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, за якого показники захворюваності перебувають на усталеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарним законодавством;
- 36) середовище життєдіяльності людини (далі — середовище життєдіяльності) — сукупність об'єктів, явищ і факторів навколишнього середовища (природного і штучного створеного), що безпосередньо оточують людину, впливають і визначають умови її проживання, харчування, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо;
- 37) система громадського здоров'я — комплекс інструментів та заходів, що здійснюються суб'єктами системи громадського здоров'я та спрямовані на захист і зміцнення здоров'я населення, запобігання хворобам, покращення якості та збільшення тривалості життя, забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення;
- 38) спалах інфекційної хвороби — один або декілька випадків захворювань на інфекційну хворобу, пов'язаних між собою спільним джерелом та (або) фактором передачі інфекції;
- 39) сприятливі умови життєдіяльності людини — стан середовища життєдіяльності, за якого відсутній будь-який шкідливий вплив його факторів на здоров'я людини і є можливість для забезпечення нормального функціонування організму та відновлення порушених функцій;
- 40) фактор ризику — чинник, характеристика, вплив, стан середовища життєдіяльності людини, що може вплинути на стан здоров'я людини та/або підвищити ймовірність розвитку хвороби;
- 41) фактори передачі збудників інфекційних хвороб (далі — фактори передачі інфекції) — забруднені збудниками інфекційних хвороб об'єкти середовища життєдіяльності людини (повітря, ґрунт, вода, харчові продукти, кров та інші біологічні рідини, медичні інструменти, предмети побуту тощо), а також заражені збудниками інфекційних хвороб живі організми, за участю яких відбувається перенесення збудників інфекційних хвороб від джерела інфекції до інших осіб;
- 42) фактори середовища життєдіяльності — будь-які біологічні (вірусні, пріонні, бактеріальні, паразитарні, генетично модифіковані організми, продукти біотехнології тощо), хімічні (органічні і неорганічні, природні (у тому числі кліматичні) та синтетичні), фізичні (шум, вібрація, ультразвук, інфразвук, теплове, іонізуюче, неіонізуюче та інші види випромінювання), соціальні (харчування, водопостачання, умови побуту, праці, відпочинку, навчання, виховання тощо) та інші фактори, що впливають або можуть впливати на здоров'я людини чи на здоров'я майбутніх поколінь;
- 43) шкідливий вплив на здоров'я людини — вплив факторів середовища життєдіяльності, що створює загрозу здоров'ю, життю або працездатності людини чи здоров'ю майбутніх поколінь.
2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених в Основах законодавства України про охорону здоров'я, Кодексі цивільного захисту України, Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб», інших законодавчих актах України.
- Стаття 2.** Законодавство про систему громадського здоров'я
1. Відносини, що виникають у системі громадського здоров'я та під час забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, регулюються Конституцією України, цим Законом, іншими законами України, прийнятими на їх виконання іншими нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.
2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.
3. Положення цього Закону не поширюються на харчові продукти, крім харчових продуктів, щодо яких проводяться епідеміологічні розслідування захворювань, спричинених інфекційними, неінфекційними хворобами, а також випадків, прямо передбачених цим Законом.
- Стаття 3.** Основні принципи системи громадського здоров'я
1. Система громадського здоров'я в Україні діє з дотриманням таких основних принципів:
- 1) законність — відповідність Конституції і законам України та міжнародним договорам України;
- 2) справедливість — створення належних умов для реалізації кожною людиною права на здоров'я та забезпечення рівного доступу до послуг охорони здоров'я відповідно до потреб упорядкув усього життя;
- 3) цілісність — цілісний підхід до здоров'я та визнання єдності його фізичних, психічних, психологічних, духовних і соціальних аспектів;
- 4) орієнтованість на населення — пріоритет інтересів здоров'я та безпеки населення при організації та наданні послуг у системі громадського здоров'я;
- 5) мінімізація шкоди — системне усунення або зменшення негативних наслідків для здоров'я людини від різних видів її поведінки та видів діяльності;
- 6) участь та відповідальність — залучення суспільства до реалізації оперативних функцій громадського здоров'я, здійснення заходів та взаєма відповідальність особи і держави за дії або бездіяльність у сфері громадського здоров'я;
- 7) своєчасність — оперативне вжиття заходів, необхідних для забезпечення захисту здоров'я населення, що застосовуються у разі наявності потенційних ризиків для здоров'я та епідемічного благополуччя населення;
- 8) міжгалузеве співробітництво — координація діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері громадського здоров'я;
- 9) впровадження передових світових практик — міжнародне співробітництво і спрямованість на своєчасне та належне впровадження передових світових практик у сфері громадського здоров'я, заснованих на доказах;
- 10) обґрунтованість рішень — прийняття рішень у сфері громадського здоров'я на основі попереднього аналізу наслідків, у тому числі економічних, безпекових і стратегічних, та економічної доцільності;
- 11) протидія дискримінації щодо здоров'я — запобігання дискримінації за ознакою інвалідності та стану здоров'я, подолання стигми щодо людей із захворюваннями.
- Стаття 4.** Основні завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я
1. Основними завданнями системи громадського здоров'я є організація та забезпечення виконання оперативних функцій громадського здоров'я є:
- 1) епідеміологічний нагляд, а також оцінка, спостереження та контроль за показниками і чинниками, що впливають на здоров'я населення;
- 2) моніторинг, готовність і своєчасність реагування на небезпечні чинники, події та надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я;
- 3) захист здоров'я населення;

- 4) зміцнення здоров'я населення, у тому числі вплив на детермінанти здоров'я;
- 5) розроблення, затвердження та імплементація процедур і політик, які позитивно впливають на детермінанти громадського здоров'я;
- 6) використання правових та управлінських інструментів для профілактики хвороб і покращення стану здоров'я населення;
- 7) ефективне запобігання виникненню хвороб та мінімізація їх випадків;
- 8) стратегічне керівництво в інтересах здоров'я та епідемічного благополуччя населення;
- 9) розбудова ефективної системи громадського здоров'я та її кадрове забезпечення;
- 10) організаційне та фінансове забезпечення системи громадського здоров'я, що передбачає рівний та справедливий доступ до послуг у сфері громадського здоров'я;
- 11) інформаційно-роз'яснювальна робота, комунікація та соціальна мобілізація в інтересах здоров'я та благополуччя населення;
- 12) наукове забезпечення системи громадського здоров'я;
- 13) підтримка реалізації ініціатив, що позитивно впливають на здоров'я населення, на місцевому рівні.
3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, спрямовує здійснення оперативних функцій громадського здоров'я центрами контролю та профілактики хвороб, головною експертною установою у сфері громадського здоров'я, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я.
4. Головна експертна установа у сфері громадського здоров'я координує здійснення заходів з виконання оперативних функцій громадського здоров'я центрами контролю та профілактики хвороб, іншими суб'єктами господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я.
5. Для забезпечення управління якістю лабораторних досліджень, необхідних для виконання оперативних функцій громадського здоров'я, функціонує мережа референс-лабораторій у системі громадського здоров'я.
- Стаття 5.** Заходи щодо захисту здоров'я та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення в системі громадського здоров'я
1. Захист здоров'я та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення в системі громадського здоров'я забезпечуються шляхом:
- 1) визнання захисту населення від інфекційних та неінфекційних хвороб одним із пріоритетних напрямів діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування;
- 2) профілактики інфекційних та неінфекційних хвороб відповідно до епідемічної ситуації та прогнозу її змін на основі комплексного підходу — єдине здоров'я;
- 3) затвердження та виконання медико-санітарних заходів і дотримання вимог санітарного законодавства;
- 4) затвердження державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;
- 5) медико-санітарної регламентації та державної реєстрації небезпечних факторів;
- 6) реєстрації, введення в обіг, застосування дезінфікуючих засобів, консервантів, інших хімічних речовин з біодіями властивостями відповідно до закону;
- 7) ліцензування видів діяльності, що становлять потенційну небезпеку для здоров'я населення;
- 8) проведення наукових досліджень у сфері безпеки середовища життєдіяльності та санітарно-епідемічного благополуччя населення;
- 9) забезпечення ефективної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, науково-дослідних установ з метою посилення спроможності системи громадського здоров'я щодо запобігання виникненню та реагування на небезпеку для здоров'я населення;
- 10) формування та ведення відкритих і загальнодоступних інформаційних ресурсів, спрямованих на своєчасне інформування органів державної влади і органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб про:
- виникнення і поширення інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;
- виконання медико-санітарних заходів і дотримання фізичними та юридичними особами законодавства у сфері громадського здоров'я та санітарного законодавства;
- затверджені державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила;
- потенційні та реальні загрози для здоров'я і санітарно-епідемічного благополуччя населення;
- 11) здійснення заходів з навчання правилам профілактики хвороб, виховання прихильності до здорового способу життя та дотримання вимог санітарного законодавства, навчання правилам профілактики декретованого контингенту населення, пропаганди здорового способу життя;
- 12) здійснення державного нагляду (контролю) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для санітарно-епідемічного благополуччя населення;
- 13) здійснення заходів щодо санітарної охорони території України;
- 14) визначення відповідальності та заходів впливу за порушення вимог санітарного законодавства;
- 15) встановлення заборони, припинення, обмеження, призупинення, вилучення, знищення, утилізації небезпечних для життя і здоров'я людини об'єктів, робіт, товарів, послуг, відсторонення від роботи або іншої діяльності осіб, які становлять загрозу для здоров'я населення.
2. Інші заходи щодо захисту здоров'я та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення можуть визначатися законами України.
- Стаття 6.** Суб'єкти відносин у сфері громадського здоров'я
1. Суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я є:
- 1) Кабінет Міністрів України;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 3) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я;
- 4) органи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері;
- 5) інші органи державної влади;
- 6) центри контролю та профілактики хвороб, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я (центри контролю та профілактики хвороб);
- 7) наукові установи;
- 8) Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування;
- 9) заклади охорони здоров'я, фізичні особи — підприємці, які отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;
- 10) акредитовані лабораторії;
- 11) установи, заклади, частини і підрозділи центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України;
- 12) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають на території України;
- 13) міжнародні організації;
- 14) інші юридичні особи, громадські формування, що не мають статусу юридичної особи, які здійснюють діяльність на території України.
2. З метою реалізації оперативних функцій громадського здоров'я центри контролю та профілактики хвороб, органи державної влади та органи місцевого самоврядування можуть залучати інших суб'єктів відносин у сфері громадського здоров'я до надання послуг у сфері громадського здоров'я.
3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, спрямовує та координує здійснення оперативних функцій громадського здоров'я суб'єктами відносин у сфері громадського здоров'я в межах їх компетенції, у тому числі з урахуванням рекомендацій та документів Всесвітньої організації охорони здоров'я.
- Розділ ІІ. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ТА РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я
- Стаття 7.** Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері громадського здоров'я
- Кабінет Міністрів України у сфері громадського здоров'я:
- 1) забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері громадського здоров'я, організацію та функціонування системи громадського здоров'я;
- 2) забезпечує затвердження та координацію виконання загальнодержавних і міждержавних програм, спрямованих на захист і зміцнення здоров'я населення, на основі комплексного підходу — здоров'я у всіх політиках;
- 3) спрямовує та координує роботу міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади в системі громадського здоров'я на основі пріоритетності збереження здоров'я населення в усіх напрямках діяльності органів державної влади, що передбачає визнання актуальних проблем у сфері охорони здоров'я комплексними і пов'язаними із соціальними детермінантами здоров'я;
- 4) забезпечує міжнародне співробітництво та розвиток наукових знань у сфері громадського здоров'я;
- 5) встановлює і скасовує дію карантину в Україні або окремих її місцевостях, приймає рішення про необхідні (доводкові) медико-санітарні (протиепідемічні) заходи у разі загрози виникнення епідемії інфекційної хвороби, затверджує перелік засобів профілактики у разі загрози виникнення епідемії інфекційної хвороби чи отруєнь за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 6) визначає порядок проведення позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері центральними органами виконавчої влади та їх територіальними підрозділами;

ДОКУМЕНТИ

7) приймає рішення про проведення додаткових обов'язкових профілактичних щеплень населення за епідемічними показаннями у разі загрози виникнення епідемії інфекційної хвороби на території України;

8) визначає критерії, за якими оцінюється ступінь ризику для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення від провадження господарської діяльності, та періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері;

9) затверджує: методику розрахунку витрат та збитків внаслідок масових випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб; методику розрахунку вартості послуг у сфері громадського здоров'я; порядок здійснення епідеміологічного нагляду; порядок подання державної, галузевої та оперативної звітності щодо епідемічної ситуації та виконання оперативних функцій громадського здоров'я; порядок проведення епідеміологічних розслідувань захворювань, спричинених інфекційними хворобами, масовими неінфекційними захворюваннями; порядок та умови обов'язкового державного страхування на випадок захворювання на інфекційну хворобу працівників державних і комунальних закладів охорони здоров'я; порядок державної реєстрації небезпечних факторів; порядок державної реєстрації (перереєстрації) дезінфекційного засобу; порядок взаємодії між центральними органами виконавчої влади з метою організації проведення позапланових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства; положення про інформаційний фонд громадського здоров'я та порядок його формування; Правила санітарної охорони території України; перелік посад медичних та інших працівників, які безпосередньо зайняті на роботах із шкідливими та особливо шкідливими умовами праці в осередках інфекційних хвороб, отруєнь або радіаційних уражень; перелік небезпечних речовин, заборонених для застосування в Україні, та порядок їх визначення; порядок фортифікації харчових продуктів; інші нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

10) забезпечує координацію здійснення заходів щодо організаційного, кадрового, фінансового, наукового забезпечення системи громадського здоров'я, створює і забезпечує інші умови, необхідні для розвитку системи громадського здоров'я;

11) встановлює на період карантину або медико-санітарних (протиепідемічних) заходів у разі загрози виникнення епідемії інфекційної хвороби додаткові, крім встановлених законодавством, доплати до заробітної плати медичним та іншим працівникам, які безпосередньо зайняті на роботах з ліквідації захворювання серед людей;

12) призначає та звільняє з посади Головного державного санітарного лікаря України із числа заступників керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

13) здійснює інші визначені законом повноваження, пов'язані з формуванням та реалізацією державної політики у сфері громадського здоров'я, організацією та функціонуванням системи громадського здоров'я.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері громадського здоров'я

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері громадського здоров'я:

1) забезпечує формування державної політики у сфері громадського здоров'я;

2) вносить пропозиції до загальнодержавних і міждержавних програм, спрямованих на захист і зміцнення здоров'я населення, на основі комплексного підходу — здоров'я у всіх політиках;

3) визначає пріоритетні напрями розвитку системи громадського здоров'я, з урахуванням пропозицій головної експертної установи у сфері громадського здоров'я;

4) узагальнює практику застосування законодавства у сфері громадського здоров'я, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та вносить в установленому порядку проекти законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України;

5) схвалює щорічний звіт про стан здоров'я населення України та епідемічну ситуацію і подає його до Кабінету Міністрів України;

6) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції, спрямовані на профілактику та зниження рівня інфекційних та неінфекційних хвороб, поліпшення епідемічної ситуації в Україні;

7) спрямовує та координує реалізацію державної політики щодо виконання оперативних функцій громадського здоров'я;

8) утворює робочі групи для оперативного вирішення проблем у сфері громадського здоров'я;

9) організовує та координує в межах повноважень здійснення медико-санітарних заходів, заходів щодо готовності, запобігання, реагування і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я;

10) здійснює періодичний моніторинг виконання Міжнародних медико-санітарних правил та звітує перед Всесвітньою організацією охорони здоров'я;

11) визначає заклади охорони здоров'я, що здійснюють медичний (санітарний) огляд у пунктах пропуску через державний кордон України;

12) визначає єдині кваліфікаційні вимоги до посад у системі громадського здоров'я;

13) визначає критерії та порядок надання статусу референс-лабораторії в системі громадського здоров'я;

14) формує пропозиції до державного замовлення на підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації медичних працівників для потреб системи громадського здоров'я та розмишує затверджені обсяги у встановленому законодавством порядку;

15) сприяє міжнародному співробітництву;

16) погоджує щорічні плани функціонування та розвитку системи громадського здоров'я в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

17) утворює координаційну раду з питань громадського здоров'я як постійно діючий консультативно-дорадчий орган для визначення стратегічних напрямів розвитку системи громадського здоров'я, затверджує положення про координаційну раду з питань громадського здоров'я;

18) здійснює державну реєстрацію небезпечних факторів;

19) визначає референс-методику, що використовуються для контролю державних медико-санітарних нормативів (параметрів безпечності) під час здійснення державного нагляду (контролю);

20) затверджує: норми харчування, набори продуктів харчування та норми фізіологічних потреб населення в основних харчових речовинах і енергії; норми рухової активності, показники для оцінки рівня фізичного здоров'я та рекомендації щодо оздоровчої рухової активності для дітей, дорослих та інших груп населення; порядок, стандарти та критерії якості надання послуг у сфері психічного здоров'я; програми розвитку кадрових ресурсів у системі громадського здоров'я; перелік послуг у сфері громадського здоров'я та їх структуру; єдині науково обґрунтовані галузеві стандарти надання окремих послуг у сфері громадського здоров'я; методи випробувань дезінфекційних засобів, контролю за їх відповідністю вимогам стандартів, інших нормативних документів, регламенту застосування таких методів;

критерії щодо кількості випадків, що свідчать про наявність епідемії; допустимі параметри впливу на організм людини біологічних агентів, фізичних та хімічних чинників у надзвичайних ситуаціях; державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила (регламенти); вимоги до навчальних програм для проведення гігієнічного навчання декретованих контингентів населення; класифікацію патогенних для людини мікроорганізмів за групами патогенності; уніфіковані форми актів з переліком питань для проведення державного нагляду (контролю) органом державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері; специфікації до застосування і споживання харчових продуктів для спеціальних медичних цілей;

порядок обліку, зберігання, транспортування біологічно патогенних агентів; порядок надання статусу референс-лабораторій у системі громадського здоров'я; порядок організації, проведення та ведення єдиної електронної системи обліку результатів обов'язкових медичних оглядів працівників певних категорій; порядок надання психосоціальної допомоги та психосоціальних послуг щодо питань психічного здоров'я, у тому числі щодо запобігання суїциду і психосоціального компоненту реабілітації ветеранів війни та інших груп населення; порядок застосування і споживання харчових продуктів для спеціальних медичних цілей;

порядок проведення оцінки ризиків для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення та проведення за результатими такої оцінки відповідних профілактичних, обмежувальних, консультативних та інших заходів;

перелік інфекційних та неінфекційних хвороб, що підлягають реєстрації, порядку ведення їх обліку та звітності;

перелік критеріїв, за якими визначаються випадки інфекційних хвороб, що підлягають реєстрації;

перелік інфекційних хвороб, кожний випадок яких підлягає обов'язковому епідеміологічному розслідуванню;

перелік інфекційних хвороб та професій, виробництв, організацій, працівників яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти таких інфекційних хвороб;

перелік виробництв, професій, організацій, до роботи в яких не можуть бути допущені особи, хворі на інфекційні хвороби, які є носіями збудників інфекційних хвороб або яким не зроблено щеплення проти визначених інфекційних хвороб, за умови що такі особи становлять загрозу для здоров'я інших осіб;

перелік критеріїв оцінки безпечності для здоров'я умов праці (санітарно-гігієнічних умов) жінок, неповнолітніх та осіб з інвалідністю (з урахуванням психофізіологічних, вікових та інших особливостей);

перелік необхідних обмежень лікарями-спеціалістами, перелік видів клінічних, лабораторних та інших досліджень, необхідних для проведення обов'язкового медичного огляду, періодичність проведення обов'язкового медичного огляду;

перелік промислових алергенів;

перелік речовин, продуктів, виробничих процесів, побутових і природних факторів, канцерогенних для людини;

перелік референс-лабораторій для потреб епідеміологічного нагляду;

інші підзаконні нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

21) аналізує ефективність застосування медико-санітарних заходів щодо запобігання виникненню та поширенню інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей, щодо забезпечення готовності до погіршення епідемічної ситуації;

22) розміщує на своєму офіційному веб-сайті: щорічний звіт про стан здоров'я населення України; інформацію про епідемічну ситуацію в Україні; актуальний зміст затверджених державних медико-санітарних нормативів та державних медико-санітарних правил;

23) здійснює інші визначені законами повноваження, пов'язані із забезпеченням формування та реалізацією державної політики у сфері громадського здоров'я.

2. Головний державний санітарний лікар України:

1) вносить подання до Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій для надання обов'язкових до виконання доручень центральним органам виконавчої влади для забезпечення заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення;

2) надає доручення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, центральним органам виконавчої влади для проведення позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства;

3) від імені центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, вносить на розгляд Кабінету Міністрів України питання про встановлення карантину;

4) ініціює скликання невідкладного засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій для прийняття відповідних рішень, якщо за результатами епідеміологічного нагляду встановлено, що бездіяльність місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або за провадженням ними недостатніх обмежувальних протиепідемічних заходів становить загрозу погіршення епідемічної ситуації;

5) надає доручення головному державним санітарним лікарям Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя щодо розслідування випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб;

6) виконує інші функції, визначені цим Законом.

3. Заступником Головного державного санітарного лікаря України є керівник головної експертної установи у сфері громадського здоров'я. Заступник Головного державного санітарного лікаря України забезпечує виконання функцій, визначених Головним державним санітарним лікарем України.

Стаття 9. Мережа та функції центрів контролю та профілактики хвороб

1. Мережа центрів контролю та профілактики хвороб формується як складова системи епідеміологічного нагляду та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я з урахуванням комплексного підходу — здоров'я у всіх політиках.

2. Центри контролю та профілактики хвороб у межах області, міст Києва та Севастополя, Автономної Республіки Крим (на рівні регіону) здійснюють:

1) координацію та здійснення епідеміологічного нагляду і аналізу;

2) проведення оцінки ризиків для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення регіону, проведення за результатами такої оцінки відповідних профілактичних, обмежувальних, консультативних та інших заходів, надання рекомендацій щодо усунення ризиків у сфері санітарно-епідемічного благополуччя населення;

3) індикацію та ідентифікацію збудників інфекційних хвороб, переліки яких затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

4) реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я на рівні регіону в рамках роботи функціональних і територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту відповідно до Кодексу цивільного захисту України;

5) встановлення причинно-наслідкових зв'язків виникнення та поширення інфекційних хвороб, у тому числі інфекцій, що пов'язані з наданням медичної допомоги, у тому числі із застосуванням методів секвенування геному збудників інфекційних хвороб;

6) здійснення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів у регіоні;

7) інформування головної експертної установи у сфері громадського здоров'я про ризики, що існують у сфері громадського здоров'я у регіоні, та внесення пропозицій щодо управління такими ризиками в межах компетенції;

8) підготовку пропозицій, планів дій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я у регіоні;

9) збирання та обробку інформації у сфері громадського здоров'я та внесення інформації до баз даних інформаційного фонду громадського здоров'я;

10) періодичний аналіз детермінант здоров'я, заходів впливу на детермінанти здоров'я та заходів, спрямованих на запобігання виникненню, зменшення та подолання нерівності щодо здоров'я у регіоні;

11) моніторинг заходів щодо зміцнення здоров'я, показників рухової активності, статевого і репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я населення у регіоні;

12) комплексний аналіз інформації щодо випадків травматизму і насильства у регіоні;

13) підготовку та оприлюднення періодичних звітів про стан здоров'я, епідемічну ситуацію та показники середовища життєдіяльності у регіоні;

14) організацію навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я для посадових осіб органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів відносин у сфері громадського здоров'я;

15) участь у розробленні державних медико-санітарних нормативів та правил;

16) участь у роботі комісії з розслідування гострих професійних захворювань у регіоні;

17) епідеміологічні розслідування надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я;

18) проведення профілактичних, обмежувальних, дезінфекційних, консультативних та інших заходів за рахунок коштів юридичних та фізичних осіб (за запитом);

19) підготовку рекомендацій щодо розроблення місцевих програм у сфері громадського здоров'я;

20) інші функції, визначені законом.

3. Структуру центрів контролю та профілактики хвороб затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Головна експертна установка у сфері громадського здоров'я має право вносити пропозиції щодо структури центрів контролю та профілактики хвороб та ініціювати її перегляд.

У складі центрів контролю та профілактики хвороб обов'язково утворюються та функціонують:

1) оперативно-диспетчерський підрозділ, що працює у цілодобовому режимі, оснащений телекомунікаційною мережею, програмним, технічним забезпеченням та іншими засобами;

2) групи (бригади) оперативного реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я;

3) інші структурні підрозділи.

4. Керівник центру контролю та профілактики хвороб є головним державним санітарним лікарем відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим за посадою. Заступники керівника центру контролю та профілактики хвороб є заступниками головного державного санітарного лікаря відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим за посадою.

Головний державний санітарний лікар відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим:

1) вносить подання до регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій про надання обов'язкових до виконання доручень територіальним органам центральних органів виконавчої влади для забезпечення виконання визначених у дорученні заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення;

2) підписує доручення в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, яке є підставою для проведення позапланового заходу державного нагляду (контролю) у зв'язку з настанням події, що має негативний вплив на стан здоров'я;

3) вносить на розгляд регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій проект обов'язкових до виконання доручень щодо встановлення обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, якщо в окремому населеному пункті, у закладі дошкільної, загальної середньої чи позашкільної освіти, дитячому закладі оздоровлення та відпочинку виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційної хвороби;

4) ініціює скликання засідання надзвичайної протиепідемічної комісії для прийняття рішень щодо недопущення поширення інфекційних хвороб на відповідній території;

5) має право безперешкодного доступу на територію та до приміщень підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності під час реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я будь-якого характеру з метою їх розслідування, ліквідації та/або запобігання негативному впливу на здоров'я людей, у тому числі із залученням працівників центру контролю та профілактики хвороб.

5. Центр контролю та профілактики хвороб є юридичною особою публічного права, має самостійний баланс, рахунки в банках, бланк із своїм найменуванням та може мати печатку.

6. Функції установ, закладів, частин і підрозділів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України у сфері громадського здоров'я встановлюються відповідним державним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 10. Функції та повноваження головної експертної установи у сфері громадського здоров'я

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, утворює та координує діяльність головної експертної установи у сфері громадського здоров'я для виконання оперативних функцій системи громадського здоров'я.

2. Головна експертна установка у сфері громадського здоров'я є головною інформаційно-аналітичною, методичною, науково-дослідною установою, що забезпечує протидію небезпечним, особливо небезпечним, соціальним, новим інфекційним хворобам та неінфекційним захворюванням, визначає епідеміологічні, гігієнічні та мікробіологічні аспекти здоров'я людини, пов'язані з довкіллям та умовами середовища життєдіяльності.

3. Головна експертна установка у сфері громадського здоров'я здійснює:

1) координацію діяльності центрів контролю та профілактики хвороб, взаємодію з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, іншими суб'єктами господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я;

2) аналіз ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів на національному рівні та підготовку за результатами такого аналізу звітів, що подаються до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, для подання на розгляд Кабінету Міністрів України;

3) підготовку щорічного звіту про стан здоров'я населення України та епідемічну ситуацію та подання його до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

4) повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, про виникнення ризиків у сфері громадського здоров'я та вносить пропозиції щодо управління такими ризиками в межах компетенції;

5) підготовку пропозицій, планів дій, проектів програм, стратегій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я;

6) аналіз детермінант здоров'я, заходів впливу на детермінанти здоров'я та заходів, спрямованих на запобігання виникненню, зменшення та подолання нерівності щодо здоров'я на національному рівні;

7) моніторинг заходів щодо зміцнення фізичного та психічного здоров'я;

8) підготовку та оприлюднення звітів про стан здоров'я, епідемічну ситуацію та показники середовища життєдіяльності на загальнодержавному рівні;

9) організацію навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я для посадових осіб центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів відносин у системі громадського здоров'я та населення;

10) участь у розробленні державних медико-санітарних нормативів та правил, спрямованих на збереження здоров'я, працездатності та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення;

11) участь у роботі комісії з розслідування гострих професійних захворювань;

12) аналіз причинно-наслідкових зв'язків виникнення та поширення інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

13) аналіз ефективності застосування медико-санітарних заходів щодо запобігання виникненню та поширенню інфекційних та неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь людей та забезпечення готовності до погіршення епідемічної ситуації;

14) забезпечення ведення реєстрів захворювань, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

15) функцію держателя та адміністратора державного інформаційного фонду громадського здоров'я;

16) розроблення та впровадження комунікаційних кампаній щодо здорового способу життя та протидії факторам ризику для здоров'я населення;

17) координацію виконання національних програм, стратегій, планів у сфері громадського здоров'я;

18) епідеміологічний нагляд на загальнодержавному рівні;

19) функції Національного координатора з питань Міжнародних медико-санітарних правил;

20) аналіз ефективності застосування заходів щодо запобігання виникненню та поширенню інфекційних та неінфекційних хвороб та забезпечення готовності реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я;

21) забезпечення підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації кадрів у сфері громадського здоров'я;

22) формування загальнодержавних та регіональних пріоритетів у сфері громадського здоров'я;

23) забезпечення створення та функціонування системи моніторингу та оцінки у сфері громадського здоров'я;

24) розроблення середньострокової програми розвитку громадського здоров'я та подає її на затвердження до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

25) розроблення та реалізацію комплексних заходів та програм щодо профілактики та лікування захворювань, які спричиняють соціально-демографічний вплив та економічні наслідки;

26) забезпечення створення та функціонування національних медичних інформаційних систем з обліку та аналізу даних щодо інфекційних хвороб та неінфекційних хвороб, організацію процесу їх впровадження на загальнодержавному та регіональному рівнях;

27) забезпечення розроблення та координації впровадження програм первинної профілактики (у тому числі вакцинації, імунізації або постекспозиційної профілактики осіб, які зазнали впливу інфекції) та нагляду за інфекційними хворобами керованими засобами специфічної профілактики;

28) утримання та збереження колекції штамів збудників інфекційних хвороб, що становлять національне надбання, у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

29) забезпечення виконання функцій референс-лабораторій та референс-центрів за переліком інфекцій (збудників), затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

30) функції центру індикації та ідентифікації біологічно патогенних агентів, забезпечення здійснення індикації, ідентифікації та кількісного визначення факторів середовища життєдіяльності людини;

31) інші функції, визначені законом та установчими документами.

4. У складі головної експертної установи у сфері громадського здоров'я створюються та функціонують референс-лабораторії. Головна експертна установка у сфері громадського здоров'я може визначати інші референс-лабораторії та референс-центри для виконання покладених на них функцій.

Стаття 11. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері громадського здоров'я

1. Інші центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у відповідних сферах, у сфері громадського здоров'я:

1) вносять пропозиції щодо формування та реалізації державної політики у сфері громадського здоров'я, забезпечення захисту здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення;

2) здійснюють збирання, первинний аналіз та подання інформації для здійснення епідеміологічного нагляду та формування інформаційного фонду громадського здоров'я;

3) здійснюють державний нагляд (контроль) у сферах, що належать до їх повноважень відповідно до закону;

4) визначають згідно із затвердженою Кабінетом Міністрів України методикою об'єкти високого ступеня ризику у віднесених до їх відання сферах господарської діяльності, оприлюднюють на своєму офіційному веб-сайті їх перелік, інформують в обов'язковому порядку центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, про виявлені порушення вимог санітарного законодавства на таких об'єктах;

5) забезпечують у межах повноважень виконання заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення, участь у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб;

6) проводять позачергові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері за поданням Головного державного санітарного лікаря України та головних державних санітарних лікарів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, їх заступників;

ДОКУМЕНТИ

2) встановлювати особливий режим в'їзду, пересування та вїзду з території, на якій встановлено карантин, громадян і транспортних засобів, а в разі необхідності — проводити санітарний огляд речей, багажу, транспортних засобів та вантажів;

3) встановлювати особливий порядок проведення медико-санітарних, у тому числі дезінфекційних, та інших заходів;

4) створювати на в'їздах і виїздах з території, на якій встановлено карантин, окремих адміністративно-територіальних одиниць контрольно-пропускні пункти, залучати у встановленому порядку для роботи в таких пунктах військовослужбовців, працівників, матеріально-технічні та транспортні засоби підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, частин та підрозділів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку.

7. У разі встановлення карантину місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування забезпечують на території карантину роботу тимчасових спеціалізованих закладів охорони здоров'я з особливим протиепідемічним режимом (спеціалізовані лікарні, ізолятори, обсерваторії), використовуючи для цього приміщення закладів охорони здоров'я, закладів оздоровлення та відпочинку, закладів освіти та інших закладів. Порядок створення та функціонування тимчасових спеціалізованих закладів охорони здоров'я з особливим протиепідемічним режимом затверджується Кабінетом Міністрів України.

8. Обов'язковій госпіталізації підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб у випадках, визначених рішенням про встановлення карантину.

9. На період самоізоляції, обсервації, перебування у спеціалізованих закладах охорони здоров'я працівникам видається листок непрацездатності, який оплачується в розмірі і порядку, встановлених законодавством для осіб, визнаних тимчасово непрацездатними внаслідок захворювання.

Стаття 22. Обмежувальні протиепідемічні заходи

1. Обмежувальні протиепідемічні заходи встановлюються місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за поданням головного державного санітарного лікаря відповідної області, міста Києва чи Севастополя, Автономної Республіки Крим, якщо в населеному пункті, у закладі освіти, закладі оздоровлення та відпочинку виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційної хвороби. Обмежувальні протиепідемічні заходи застосовуються до суб'єктів господарювання, що здійснюють види господарської та іншої діяльності, які можуть призвести до поширення інфекційної хвороби.

2. Види і тривалість обмежувальних протиепідемічних заходів встановлюються залежно від особливостей перебігу інфекційної хвороби, стану епідемічної ситуації та обставин, що на неї впливають.

3. Якщо за результатами епідеміологічного нагляду встановлено, що бездіяльність або запровадження недостатніх обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування становить загрозу погіршення епідемічної ситуації, Головний державний санітарний лікар України ініціює скликання невідкладного засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій для прийняття відповідних рішень, на яке запрошується представник відповідного органу місцевого самоврядування.

Стаття 23. Види і порядок проведення дезінфекційних заходів

1. Дезінфекційні заходи поділяються на такі види:

1) профілактичні дезінфекційні заходи — заходи, що проводяться у житлових, виробничих, навчальних, санітарно-побутових та інших приміщеннях, будівлях і спорудах, на територіях населених пунктів, у місцях масового відпочинку населення та рекреаційних зонах, в інших можливих місцях розмноження переносників збудників інфекційних хвороб. Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться не менше двох разів на рік (навесні та восени).

Профілактичні дезінфекційні заходи проводяться суб'єктами господарювання на підставі відповідних договорів з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності або з фізичними особами;

2) поточні дезінфекційні заходи — заходи, що систематично проводяться у закладах охорони здоров'я, на об'єктах громадського харчування та на підприємствах харчової промисловості, у приміщеннях масового перебування людей (зокрема на підприємствах побутового обслуговування населення, у закладах освіти, закладах культури тощо), а також у житлових приміщеннях під час перебування в них хворих на інфекційні хвороби чи носіїв збудника інфекційних хвороб. Поточні дезінфекційні заходи проводяться декілька разів на день залежно від епідемічної ситуації.

Поточні дезінфекційні заходи проводяться працівниками відповідних підприємств, установ, організацій, а в житлових приміщеннях — хворими на інфекційні хвороби, носіями збудника інфекційної хвороби, членами їхніх сімей;

3) заключні дезінфекційні заходи — заходи, що проводяться в осередку інфекційної хвороби після видалення з нього джерела інфекції.

2. Порядок проведення профілактичних, поточних і заключних дезінфекційних заходів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, з урахуванням особливостей збудників інфекційних хвороб, факторів передачі інфекції тощо.

Стаття 24. Готовність та реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я

1. Надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я можуть бути зумовлені небезпечною подією або безпосередньою загрозою виникнення небезпечної події техногенного, природного, соціального, воєнного чи іншого характеру.

2. Заходи готовності, запобігання, реагування та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я здійснюються функціональними і територіальними підсистемами єдиної державної системи цивільного захисту відповідно до Кодексу цивільного захисту України з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

3. Ведення обліку надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я та здійснення аналізу їх наслідків забезпечує головна експертна установа у сфері громадського здоров'я.

4. Класифікація небезпечних подій у сфері громадського здоров'я здійснюється відповідно до Кодексу цивільного захисту України та інших актів законодавства.

5. У разі запровадження правового режиму надзвичайної ситуації, режиму надзвичайного стану або інших режимів, встановлених законодавством, на відповідних територіях для регулювання діяльності органів державної влади, суб'єктів господарювання та громадян тимчасово, на строк дії відповідного правового режиму, у разі неможливості забезпечення дотримання державних медико-санітарних нормативів та здійснення евакуації людей замість державних медико-санітарних нормативів та правил можуть застосовуватися допустимі параметри впливу на організм людини фізичних, хімічних та біологічних факторів у надзвичайних ситуаціях.

6. Введення в дію допустимих параметрів впливу на організм людини фізичних, хімічних та біологічних факторів у надзвичайних ситуаціях здійснюється шляхом включення відповідних положень до рішення про введення правового режиму надзвичайної ситуації або надзвичайного стану.

Розділ IV. ЗАХИСТ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Стаття 25. Застосу захисту здоров'я населення

1. Захист здоров'я населення охоплює комплекс регуляторних, адміністративних, організаційних та інших заходів, спрямованих на забезпечення охорони навколишнього природного середовища, охорони праці, безпечності та якості харчових продуктів, безпечності нехарчової продукції, безпеки дорожнього руху, безпеки пацієнтів, біологічної безпеки та безпеки в інших визначених законом сферах, які стосуються громадського здоров'я.

2. Реалізація захисту здоров'я населення у відповідних сферах забезпечується:

1) нормативним регулюванням кожної сфери захисту здоров'я населення;

2) проведенням профілактичних заходів, здійсненням процедур оцінки, управління та повідомлення про ризики у кожній сфері захисту здоров'я населення та наявністю відповідних засобів і ресурсів для здійснення таких процедур;

3) встановленням державних медико-санітарних нормативів та правил у кожній сфері захисту здоров'я населення та здійсненням державного нагляду (контролю) за їх дотриманням;

4) встановленням і застосуванням заходів відповідальності за порушення державних медико-санітарних нормативів та правил у кожній сфері захисту здоров'я населення;

5) проведенням інших заходів, необхідних для захисту здоров'я населення відповідно до закону;

6) припиненням порушень санітарного законодавства.

Стаття 26. Медико-санітарні вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини водних об'єктів та питної води

1. Водні об'єкти, що використовуються в цілях питного та господарсько-побутового водопостачання, а також у лікувальних, оздоровчих та рекреаційних цілях, у тому числі водні об'єкти, розташовані в межах населених пунктів, не повинні бути джерелами біологічних, хімічних і фізичних факторів шкідливого впливу на людину.

2. Критерії безпечності для людини водних об'єктів, у тому числі гранично допустимі концентрації у воді хімічних, біологічних речовин, патогенних та умовно-патогенних мікроорганізмів, рівень радіаційного фону встановлюються санітарним законодавством і визначаються державними медико-санітарними правилами та нормативами.

3. Повноваження органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів влади Автономної Республіки Крим, а також права і обов'язки фізичних та юридичних осіб щодо санітарної охорони водних об'єктів визначаються Водним кодексом України.

4. Правові, економічні та організаційні засади функціонування системи питного водопостачання, спрямовані на гарантоване забезпечення населення якісною та безпечною для здоров'я людини питною водою, як складові захисту здоров'я та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, визначаються законом.

Стаття 27. Медико-санітарні вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини атмосферного повітря

1. Атмосферне повітря у населених пунктах, у місцях масового відпочинку населення, рекреаційних зонах, а також повітря у житлових та виробничих приміщеннях, у закладах освіти, закладах охорони здоров'я та інших закладах, в інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей не повинно справляти шкідливий вплив на людину.

2. Критерії безпеки для людини атмосферного повітря у населених пунктах, у місцях масового відпочинку населення, рекреаційних зонах, а також повітря у житлових та виробничих приміщеннях, у закладах освіти, закладах охорони здоров'я та інших закладах, в інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей, у тому числі гранично допустимі концентрації (рівні) хімічних, біологічних речовин та патогенних і умовно-патогенних мікроорганізмів, твердих частинок (PM10, PM2.5) у повітрі, визначаються державними медико-санітарними нормативами та правилами.

3. Суб'єкти господарювання та громадяни під час здійснення своєї діяльності зобов'язані вживати необхідних заходів для запобігання та усунення причин забруднення атмосферного повітря, фізичного впливу на атмосферу в населених пунктах, місцях масового відпочинку населення, рекреаційних зонах, а також повітря у житлових та виробничих приміщеннях, у закладах освіти, закладах охорони здоров'я, інших місцях тривалого чи тимчасового перебування людей.

4. Правові, організаційні засади та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря як складової захисту здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення визначаються законом.

Стаття 28. Медико-санітарні вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини містобудівної діяльності

1. У режимах забудови територій, визначених для містобудівних потреб, встановлених генеральними планами населених пунктів, планами зонування та детальними планами територій, повинно передбачатися створення безпечних умов для життя і здоров'я населення шляхом реалізації планувальних заходів для запобігання та усунення шкідливого впливу на населення факторів середовища життєдіяльності.

2. При нормативному регулюванні планування та забудови територій повинні враховуватися вимоги державних медико-санітарних нормативів та правил.

3. У технологічних процесах та під час здійснення будівельно-монтажних робіт на будь-яких об'єктах забороняється виробництво і використання азбесту незалежно від виду, а також азбестовмісних виробів і матеріалів. Заходи безпеки і захисту від шкідливого впливу азбесту та азбестовмісних виробів і матеріалів визначаються державними медико-санітарними правилами.

4. Організація дорожнього руху, проектування, розміщення, будівництво, реконструкція об'єктів інфраструктури дорожнього руху та інші пов'язані види діяльності повинні здійснюватися відповідно до вимог щодо безпечності для здоров'я і життя людини, вимог державних медико-санітарних нормативів та правил, державних будівельних норм.

5. Експертиза за проектів будівництва проводиться відповідно до закону.

Стаття 29. Медико-санітарні вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини ґрунтів, утримання територій населених пунктів

1. У ґрунтах населених пунктів вміст потенційно небезпечних для людини хімічних і біологічних речовин, біологічних і мікробіологічних організмів, а також рівень радіаційного фону не повинен перевищувати державні медико-санітарні нормативи.

2. Утримання територій населених пунктів повинно відповідати вимогам державних медико-санітарних правил. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання та громадяни зобов'язані утримувати надані в користування ці належні їм на праві власності земельні ділянки і території відповідно до вимог санітарного законодавства.

3. Відходи виробництва та споживання підлягають збиранню, перевезенню, зберігання, обробленню, утилізації, видаленню, знешкодженню та заховоренню, умови і способи яких повинні бути безпечними для здоров'я і життя людини згідно з вимогами державних медико-санітарних нормативів та правил.

4. Правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів, діяльності, пов'язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, сортуванням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та заховоренням, як складовими санітарно-епідемічного благополуччя населення, встановлюються законом.

Стаття 30. Забезпечення радіаційної безпеки та протирадіаційного захисту

1. Суб'єкти господарювання, що виробляють, зберігають, транспортують, використовують радіоактивні речовини та джерела іонізуючого випромінювання, здійснюють їх заховорення, знищення або утилізацію, зобов'язані дотримуватися норм радіаційної безпеки, відповідних державних медико-санітарних нормативів та правил, а також норм, встановлених іншими актами законодавства, що містять вимоги щодо радіаційної безпеки.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування вживають протирадіаційних заходів в ендемічних зонах та на територіях населених місць згідно з розробленим і затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, планом заходів щодо зниження рівня опромінення населення радоном та продуктами його розпаду, мінімізації довгострокових ризиків від поширення радону в житлових та нежитлових будівлях, на робочих місцях, від будь-якого джерела проникнення радону з ґрунту, будівельних матеріалів або води.

3. Особливості забезпечення радіаційної безпеки та протирадіаційного захисту як складової захисту здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення визначаються законом.

Стаття 31. Медико-санітарні вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини житлових приміщень

1. Житлові приміщення за площею, плануванням, освітленням, ізоляцією, мікрокліматом, повітрообміном, станом повітря, а також за рівнями шуму, вібрації, іонізуючого та неіонізуючого випромінювання повинні відповідати вимогам, визначеним державними медико-санітарними нормативами та правилами, з метою забезпечення безпечних і нешкідливих умов проживання незалежно від строку такого проживання.

2. Заселення житлових приміщень, визнаних відповідно до вимог санітарного законодавства непридатними для проживання, надання для постійного або тимчасового проживання таких нежитлових приміщень забороняється.

3. Утримання житлових приміщень повинно відповідати вимогам, визначеним державними медико-санітарними нормативами та правилами.

4. Правові і організаційні основи експлуатації житлових приміщень як складової захисту здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення встановлюються законом.

Стаття 32. Захист населення від шкідливого впливу шуму

1. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання та громадяни під час здійснення будь-яких видів діяльності з метою запобігання утворенню шуму і зменшення його шкідливого впливу на здоров'я людини зобов'язані:

1) здійснювати відповідні організаційні, господарські, технічні, технологічні, архітектурно-будівельні та інші заходи із запобігання утворенню та зниження шуму до рівнів, визначених державними медико-санітарними нормативами та правилами;

2) забезпечувати під час роботи закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу, культури, під час проведення концертів, дискотек, масових святкових і розважальних заходів дотримання рівнів звучання звуковідтворювальної апаратури та музичних інструментів у приміщеннях і на відкритих площах, а також рівнів шуму у прилеглих до них житлових і нежитлових будівлях не вище визначених державними медико-санітарними нормативами та правилами;

3) вживати заходів для недопущення перевищення рівнів шуму, а також шкідливого впливу інших фізичних факторів, зокрема під час руху автомобільного транспорту в населених пунктах;

4) вживати заходів для недопущення упродовж доби перевищення рівнів шуму, встановлених державними медико-санітарними нормативами, у таких приміщеннях і на таких територіях (захисених об'єктах):

у приміщеннях житлових будинків і на прибудинковій території;

у приміщеннях закладів охорони здоров'я, санаторно-курортних закладів, закладів соціального захисту населення, надавачів соціальних послуг, закладів освіти, культури;

у приміщеннях готелів і гуртожитків;

у приміщеннях закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу, розташованих у межах населених пунктів;

у приміщеннях інших будівель і споруд, в яких постійно чи тимчасово перебувають люди;

не територіях парків, скверів, зон відпочинку, розташованих на території мікрорайонів і груп житлових будинків.

2. Шум на захищених об'єктах під час здійснення будь-яких видів діяльності не повинен перевищувати рівні, встановлені державними медико-санітарними нормативами для відповідного часу доби.

3. На захищених об'єктах із 22 години до 8 години забороняються гучний спів і гучні вигуки, користування звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму, проведення салютів, феєрверків, використання піротехнічних засобів.

4. Проведення на захищених об'єктах ремонтних робіт, що супроводжуються шумом, забороняється у робочі дні з 21 години до 8 години, а у святкові та неробочі дні — цілодобово. Власник або орендар приміщень, в яких передбачається проведення ремонтних робіт, зобов'язаний повідомити мешканців прилеглих квартир про початок таких робіт. За згодою мешканців усіх прилеглих квартир ремонтні та будівельні роботи можуть проводитися також у святкові та неробочі дні. Шум, що утворюється під час проведення будівельних робіт, не повинен перевищувати державних медико-санітарних нормативів протягом усіх періодів доби.

5. Передбачені частинами другою, третьою і четвертою цієї статті вимоги щодо додержання тиші та обмеження певних видів діяльності, що супроводжуються шумом, не поширюються на випадки:

1) здійснення в закритих приміщеннях будь-яких видів діяльності, що супроводжуються шумом, за умов, що виключають проникнення шуму за межі таких приміщень;

2) запобігання виникненню та/або ліквідації наслідків аварій, стихійного лиха, інших надзвичайних ситуацій;

3) надання невідкладної допомоги, запобігання або припинення правопорушень;

4) запобігання крадіжкам, пожежам, а також виконання завдань цивільної оборони;

5) проведення зборів, мітингів, демонстрацій, походів, інших масових заходів, про які заздалегідь сповіщено органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування;

6) роботи обладнання і механізмів, що забезпечують життєдіяльність житлових і нежитлових громадських будівель, за умови вжиття вичерпних заходів для максимального обмеження проникнення шуму до прилеглих приміщень, у яких постійно чи тимчасово перебувають люди;

7) відзначення встановлених законом святкових і неробочих днів, дня міста, інших свят відповідно до рішення місцевої ради, проведення спортивних змагань;

8) проведення салютів, феєрверків, інших заходів з використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів у заборонений час за погодженням з уповноваженим органом місцевого самоврядування в порядку, передбаченому правилами додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях.

6. Органи місцевого самоврядування затверджують правила додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, якими з урахуванням особливостей окремих територій (зокрема курортних, лікувально-оздоровчих, рекреаційних, заповідних тощо) встановлюються заборона та обмеження щодо певних видів діяльності, що супроводжуються утворенням шуму, а також визначається порядок проведення салютів, феєрверків, інших заходів з використанням вибухових речовин і піротехнічних засобів.

7. Органи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері здійснюють контроль за додержанням суб'єктами господарювання, а також громадянами правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях, інших нормативно-правових актів у сфері захисту населення від шкідливого впливу шуму.

Стаття 33. Медико-санітарні вимоги до умов виховання та навчання

1. Під час організації та здійснення освітніх процесів повинні забезпечуватися умови, що відповідають вимогам санітарного законодавства, та здійснюватися заходи, спрямовані на збереження і зміцнення здоров'я, виховання у відповідних груп населення прихильності до здорового способу життя та дотримання вимог, визначених державними медико-санітарними нормативами та правилами.

2. Використання технічних, аудіовізуальних та інших засобів виховання і навчання, навчальних меблів, навчальної та іншої видавничої продукції для дітей здійснюється за умови їх відповідності вимогам щодо безпечності, встановленим технічними регламентами.

3. Організація харчування в закладах освіти, показники безпечності та якості харчових продуктів, умови харчування та меню повинні відповідати вимогам, визначеним державними медико-санітарними нормативами та правилами.

4. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, власники та адміністрація закладів освіти та фізичні особи, які організовують або здійснюють навчальний та виховний процес, зобов'язані забезпечити умови, що відповідають вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил, здійснювати заходи, спрямовані на збереження і зміцнення здоров'я, популяризацію здорового способу життя.

5. Зарухування дітей до закладів освіти і дитячих закладів оздоровлення та відпочинку проводиться за наявності відповідного витягу з медичної картки дитини, виданого закладом охорони здоров'я, в якому дитина перебуває під медичним наглядом. Витяг з медичної картки дитини видається на підставі даних медичного огляду дитини.

6. Порядок проведення медичного огляду дитини і форма витягу з медичної картки дитини для зарахування її до закладу освіти, дитячого закладу оздоровлення та відпочинку встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

7. Працівники закладів освіти, дитячих закладів оздоровлення та відпочинку підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам з метою виявлення хворих на інфекційні хвороби та носіїв збудників інфекційних хвороб у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

8. Працівники закладів освіти, дитячих закладів оздоровлення та відпочинку зобов'язані:

1) вести постійне спостереження за станом здоров'я дітей, а в разі виявлення хворого з ознаками інфекційної хвороби — вжити заходів для його ізоляції від здорових дітей та негайно повідомити про такий випадок відповідний заклад охорони здоров'я, батьків або інших законних представників хворого;

2) систематично проводити гігієнічне навчання та виховання дітей;

3) популяризувати здоровий спосіб життя та здійснювати заходи з профілактики інфекційних хвороб серед батьків.

Стаття 34. Медико-санітарні вимоги до умов праці

1. Умови праці, робоче місце і трудовий процес не повинні справляти шкідливий вплив на людину. Вимоги щодо забезпечення безпечних для людини умов праці визначаються державними медико-санітарними нормативами та правилами.

2. Суб'єкти господарювання зобов'язані здійснювати медико-санітарні заходи щодо забезпечення безпечних для людини умов праці та виконання вимог санітарного законодавства, зокрема щодо виробничих процесів і технологічного устаткування, організації робочих місць, режиму праці, організації попередніх та періодичних медичних оглядів, відпочинку та побутового обслуговування працівників, з метою запобігання виникненню професійних захворювань та інфекційних хвороб, пов'язаних з умовами праці.

3. Правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із реалізацією конституційного права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, як складової захисту здоров'я, безпеки середовища життєдіяльності, санітарно-епідемічного благополуччя населення встановлюються законом.

Стаття 35. Біологічна безпека та біологічний захист

1. Робота з патогенами і токсинами повинна здійснюватися відповідно до вимог щодо безпечності для здоров'я і життя людини і вимог державних медико-санітарних нормативів та правил щодо запобігання неумисному потраплянню людини під дію патогенів і токсинів чи їх випадковому вивільненню.

2. Вимоги щодо безпечності для здоров'я і життя людини під час використання, застосування, утилізації, знешкодження та проведення інших пов'язаних видів робіт з патогенами і токсинами встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

3. Суб'єкти господарювання, які здійснюють роботи з біологічними агентами і токсинами, повинні повідомляти про початок таких робіт перед їх проведенням у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

4. Держава забезпечує регулювання та реалізацію заходів щодо запобігання незаконному доступу до цінних біологічних матеріал

ДОКУМЕНТИ

4) здійснення моніторингу, оцінки та контролю за дотриманням вимог інфекційної безпеки закладами охорони здоров'я та фізичними особами — підприємцями, які зареєстровані у встановленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики;

5) здійснення моніторингу та контролю щодо безпечності медичних виробів і фармацевтичної продукції.

2. Заклади охорони здоров'я, фізичні особи — підприємці, які зареєстровані у встановленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики, зобов'язані впроваджувати заходи щодо забезпечення інфекційної безпеки та системи інфекційного контролю, запроваджувати систему виявлення випадків внутрішньолікарняного інфікування інфекційними хворобами та інформування про такі випадки центру контролю та профілактики хвороб відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

3. Особливості здійснення заходів щодо забезпечення інфекційної безпеки встановлюються законодавством.

Стаття 38. Захист населення від інфекційних хвороб, спільних для тварин і людей (зооантропонозних інфекцій)

1. Захист населення від інфекційних хвороб, спільних для тварин і людей (зооантропонозних інфекцій), забезпечується шляхом здійснення медико-санітарних заходів, дотримання усіма суб'єктами господарювання вимог державних медико-санітарних нормативів та правил, реалізації ветеринарно-санітарних, протипізоотичних заходів під час догляду за тваринами, виробництва, переробки та реалізації продукції тваринництва, передбачених законодавством про ветеринарну медицину, а також здійснення заходів нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного та ветеринарного законодавства.

2. Обмін інформацією про випадки захворювання на інфекційні хвороби, спільні для тварин і людей (зооантропонозні інфекції), між органами та закладами ветеринарної медицини і закладами охорони здоров'я здійснюється за принципом «єдине здоров'я».

Розділ V. ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я І ПРОФІЛАКТИКА ХВОРОБ

Стаття 39. Засади збереження здоров'я

1. Збереження здоров'я охоплює комплекс заходів, спрямованих на підвищення спроможності населення до контролю власного здоров'я та його детермінант, а також покращення показників здоров'я.

2. Збереження здоров'я передбачає:

1) здійснення освітніх, соціально-виховних та інших заходів щодо заохочення до здорового способу життя та підтримання безпечного для здоров'я середовища життєдіяльності і навколишнього природного середовища;

2) спрямування медичного обслуговування на зміцнення здоров'я, забезпечення рівних можливостей для доступу до медичного обслуговування та інших послуг у сфері охорони здоров'я;

3) аналіз детермінант здоров'я, у тому числі аналіз причин нерівності щодо здоров'я;

4) розроблення та здійснення заходів впливу на детермінанти здоров'я, у тому числі заходів щодо зменшення або усунення негативного впливу на здоров'я різних видів поведінки людини;

5) розроблення та здійснення міжгалузевих заходів щодо зміцнення здоров'я;

6) здійснення оцінки впливу заходів, спрямованих на збереження здоров'я у відповідних сферах, на здоров'я населення.

Стаття 40. Заходи щодо збереження здоров'я та сприяння здоровому способу життя

1. Держава сприяє утвердженню здорового способу життя шляхом:

1) поширення наукових знань з питань охорони здоров'я, організації медичного, екологічного, фізичного виховання та здорового харчування, просування інтегрованих, багатогалузевих/міждисциплінарних та орієнтованих на весь цикл життя підходів до боротьби з неінфекційними та інфекційними хворобами;

2) формування культури здорового способу життя, екологічної культури і дбайливого ставлення до навколишнього природного середовища;

3) розвитку матеріально-технічної бази масового спорту, створення умов для заняття фізичною культурою і туризмом;

4) соціально-економічного заохочення осіб, які мають достатній рівень оздоровчої рухової активності, ведуть здоровий спосіб життя, характеризуються низьким ризиком захворювання на неінфекційні хвороби і належним чином дбають про збереження здоров'я своїх дітей;

5) формування ціннісного ставлення юнацтва та молоді до власного здоров'я, покращення фізичного розвитку та фізичної підготовленості з урахуванням вимог майбутньої професійної діяльності;

6) збільшення кількості загальнодоступних спортивних заходів для активного сімейного відпочинку в місцях масового відпочинку, облаштування безпечних маршрутів для пішоїходного, велосипедного, водного туризму;

7) надання грантів для залучення інститутів громадянського суспільства, у тому числі молодіжних та дитячих громадських об'єднань, що реалізують проекти щодо утвердження здорового способу життя, здорового харчування та підвищення оздоровчої рухової активності населення;

8) поширення в засобах масової інформації соціальної реклами, спрямованої на підтримку здорового способу життя, зокрема на зменшення вживання тютюнових виробів та споживання алкогольних напоїв, популяризації здорового харчування та фізичної активності;

9) розроблення та впровадження стратегії зменшення шкоди — науково обґрунтованих програм дій, спрямованих на протидію шкідливим поведінковим моделям (зокрема залежності від наркотичних та психотропних речовин, споживання алкогольних напоїв та вживання тютюнових виробів, нерационального харчування) осіб, соціальних груп або суспільства в цілому, шляхом запровадження механізмів та інструментів стимулювання виробництва та оптимального (раціонального) споживання продукції із зниженням ризиком для здоров'я.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах компетенції забезпечують регулювання та реалізацію відповідних заходів щодо зміцнення здоров'я, створення економічних, правових та інших умов для гарантування права на:

1) здорове та безпечне харчування;

2) оздоровчу рухову активність;

3) статеве і репродуктивне здоров'я;

4) психічне здоров'я;

5) свободу, особисту недоторканність, повагу до честі та гідності, інших прав людини, гарантування і реалізація яких пов'язані із запобіганням і протидією травматизму та насильству.

3. Особливості здійснення заходів щодо зміцнення здоров'я у сферах статевого і репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я, запобігання та протидії травматизму і насильству в частині запобігання та протидії дискримінації, здійснення освітньої, культурної діяльності, медичного обслуговування населення визначаються законодавством.

4. Реалізація державної політики щодо запобігання та зменшення вживання тютюнових виробів і споживання алкогольних напоїв, споживання харчових продуктів, що можуть негативно впливати на стан здоров'я населення, здійснюється відповідно до законодавства.

Стаття 41. Засади профілактики хвороб

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах компетенції забезпечують планомірну науково обґрунтовану реалізацію функцій профілактики хвороб з метою запобігання виникненню і поширенню інфекційних та неінфекційних хвороб, а також їх наслідків та усунення.

2. Профілактика інфекційних та неінфекційних хвороб є одним із пріоритетних напрямів діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

3. Профілактика хвороб поділяється на первинну, вторинну і третинну.

4. Первинна профілактика хвороб охоплює комплекс заходів, спрямованих на створення сприятливих умов життєдіяльності людини для запобігання виникненню і впливу факторів ризику хвороб.

Первинна профілактика хвороб може бути масовою або індивідуальною.

Держава забезпечує регулювання та реалізацію, зокрема, таких заходів первинної профілактики хвороб:

1) заходи імунізаційної профілактики, у тому числі профілактичні щеплення відповідно до календаря щеплень, та оцінки напруженості імунітету до вакцинокованих інфекцій;

2) популяризація активного здорового способу життя з метою профілактики неінфекційних захворювань;

3) профілактика за епідемічними показаннями та постекспозиційна профілактика у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

4) медичні огляди та обстеження, інші медико-санітарні заходи щодо первинної профілактики хвороб;

5) консультування та інформаційно-просвітницька діяльність щодо поведінкових та медичних ризиків для здоров'я;

6) профілактика хвороб на всіх рівнях медичної допомоги;

7) заходи профілактики хвороб у межах надання медичної допомоги матерям та новонародженим.

5. Вторинна профілактика хвороб охоплює комплекс заходів, спрямованих на запобігання прогресуванню хвороб на різних стадіях та їх наслідкам, зокрема:

1) заходи профілактики для раннього виявлення хвороб, у тому числі диспансеризація (скринінг);

2) консультування та інформаційно-просвітницька діяльність щодо раннього виявлення патологій;

3) використання хіміопротифілактичних засобів для контролю факторів ризику хвороб.

6. Третинна профілактика хвороб охоплює комплекс заходів, спрямованих на контроль ускладнень після хвороб та реабілітацію хворих, зокрема:

1) заходи щодо реабілітації та контролю хронічного болю;

2) паліативна допомога;

3) діяльність груп підтримки пацієнтів.

Стаття 42. Профілактичні щеплення

1. Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванням на інфекційні хвороби проводяться відповідно до календаря профілактичних щеплень, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 43. Боротьба із стійкістю до протимікробних препаратів

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах компетенції забезпечують організацію та здійснення комплексу системних науково обґрунтованих заходів щодо боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів, у тому числі:

1) моніторинг даних про стійкість до протимікробних препаратів, зокрема шляхом здійснення епідеміологічного нагляду та проведення спеціальних (епізодичних) епідеміологічних досліджень, даних щодо виписування рецептів на протимікробні препарати та їх відпуску;

2) медико-санітарні та ветеринарно-санітарні заходи щодо боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів;

3) розвиток і вдосконалення методів та засобів діагностики, профілактики та лікування в частині застосування протимікробних препаратів, зокрема альтернативних методів лікування та засобів швидкої діагностики на місцях;

4) лабораторні і наукові дослідження щодо боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів;

5) консультування, освітня та інформаційно-просвітницька діяльність з питань боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів;

6) регулювання і реалізація заходів щодо оптимального (раціонального) використання протимікробних препаратів у сфері охорони здоров'я, у тваринництві, харчовій промисловості та в інших визначених законодавством сферах.

2. Методика визначення та оцінки чутливості мікроорганізмів до протимікробних препаратів та методика визначення механізмів протимікробної та специфічної резистентності, що має особливе клінічне та/або епідеміологічне значення, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

3. Виписування рецептів на протимікробні препарати та реєстрація відпуску таких препаратів здійснюється виключно в електронній формі через електронну систему охорони здоров'я згідно із законодавством.

Стаття 44. Профілактика неінфекційних хвороб

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах компетенції забезпечують регулювання і реалізацію медико-санітарних та інших заходів громадського здоров'я щодо профілактики неінфекційних хвороб, зокрема:

1) усунення (мінімізація) поведінкових, виробничих та інших факторів ризику неінфекційних хвороб, у тому числі здійснення заходів збереження здоров'я у відповідних сферах;

2) моніторинг та оцінка факторів ризику неінфекційних хвороб населення і професійних захворювань;

3) медичні огляди, обстеження та інші заходи громадського здоров'я щодо раннього виявлення хронічних неінфекційних хвороб, у тому числі професійних захворювань;

4) заходи щодо спостереження та оздоровлення осіб із хронічними неінфекційними хворобами, у тому числі медична реабілітація та забезпечення лікарськими засобами окремих груп населення у разі амбулаторного лікування;

5) переведення на легшу роботу за станом здоров'я відповідно до встановленого законодавством порядку;

6) епідеміологічні розслідування випадків масових неінфекційних хвороб;

7) специфічна імунізаційна профілактика.

2. Порядок проведення епідеміологічних розслідувань і реагування на випадки масових неінфекційних хвороб встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 45. Обов'язкові медичні огляди

1. Обов'язкові медичні огляди організовуються і здійснюються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Дані про результати обов'язкових медичних оглядів працівників вносяться до їх електронної медичної книжки в електронній системі охорони здоров'я.

2. Працівники суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність, пов'язану з обслуговуванням населення, перелік видів якої затверджено центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони праці, а також працівники, зайняті на важких роботах та на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, повинні проходити обов'язкові попередні (до прийняття на роботу) і періодичні медичні огляди. Періодичні медичні огляди проводяться за рахунок роботодавця.

3. Позачергові медичні огляди осіб, зазначених у частині другій цієї статті, можуть проводитися на вимогу посадових осіб органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері, а також на проханя працівника, якщо він пов'язує погіршення стану свого здоров'я з умовами праці.

4. Суб'єкти господарювання несуть відповідальність за організацію та своєчасність проходження працівниками обов'язкових медичних оглядів і допуск їх до роботи без наявності необхідного медичного висновку згідно із законодавством.

5. Працівники, які без поважних причин не пройшли у встановлений термін обов'язковий медичний огляд у повному обсязі, відсторонюються від роботи і можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності.

Розділ VI. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ЗДОРОВ'Я ТА САНІТАРНО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОГО БЛАГОПЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

Стаття 46. Медико-санітарна регламентація

1. Для будь-якого небезпечного фактора, присутнього у середовищі життєдіяльності людини, встановлюються науково обґрунтовані параметри безпечності — державні медико-санітарні нормативи, а за необхідності — також державні медико-санітарні правила (регламенти) використання (застосування).

2. Державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила встановлюються з метою обмеження інтенсивності або тривалості дії таких факторів шляхом визначення критеріїв та параметрів їх допустимого впливу (параметрів безпечності) на здоров'я людини. Державні медико-санітарні нормативи розробляються з урахуванням міжнародних стандартів, інструкцій як рекомендацій, крім випадків, якщо такі міжнародні стандарти, інструкції чи рекомендації недостатні для забезпечення належного рівня захисту здоров'я населення України. У разі потреби в отриманні додаткових наукових даних, необхідних для встановлення параметрів безпечності, можуть розроблятися тимчасові державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила на підставі існуючої наукової інформації, у тому числі отриманої від відповідних міжнародних організацій.

3. Для потреб регулювання діяльності органів державної влади, суб'єктів господарювання та громадян при встановленні правового режиму надзвичайної ситуації, режиму надзвичайного стану або інших режимів на відповідних територіях та спеціальних засобів/заходів, визначених законодавством, встановлюються допустимі параметри впливу на організм людини фізичних, хімічних та біологічних факторів у надзвичайних ситуаціях.

4. Державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила, допустимі параметри впливу на організм людини затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

5. Державні медико-санітарні нормативи та державні медико-санітарні правила, допустимі параметри впливу на організм людини встановлюються у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, на підставі пропозицій медичної науки, за результатами наукових досліджень та аналізу ризику відповідно до встановленого належного рівня захисту здоров'я людини.

Перелік установ та організацій, що здійснюють медико-санітарну регламентацію небезпечних факторів, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

6. У разі імплементації міжнародних медико-санітарних нормативів та медико-санітарних правил або медико-санітарних нормативів та медико-санітарних правил ізо-земних держав здійснюється обґрунтування можливості такої імплементації з урахуванням існуючих міжнародних норм, стандартів і правил, а також аналізу даних епідеміологічного нагляду, здійсненого протягом попередніх двох-трьох років, з метою встановлення належного рівня захисту здоров'я (припустимого рівня ризику) та затвердження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 47. Державна реєстрація хімічних та біологічних небезпечних факторів

1. Державній реєстрації підлягають хімічні та біологічні небезпечні фактори — хімічні речовини та речовини біологічного походження. Державна реєстрація хімічних речовин та речовин біологічного походження полягає у внесенні даних до Державного реєстру небезпечних факторів (далі — державний реєстр).

До державного реєстру вноситься така інформація про речовину:

1) назва речовини;

2) джерело походження (виробництва);

3) дані про призначення речовини, особливості біологічної дії, клас небезпеки, характер дії речовини у навколишньому середовищі;

4) методи індикації;

5) встановлені для речовини державні медико-санітарні нормативи, а за необхідності — також державні медико-санітарні правила використання (застосування).

Класифікація небезпеки хімічних речовин та хімічної продукції проводиться на основі Узгодженої на глобальному рівні системи класифікації небезпеки та маркування хімічної продукції (Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals — GHS).

Порядок класифікації та маркування хімічних речовин і хімічної продукції встановлюється технічним регламентом, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Перелік установ та організацій, уповноважених на проведення класифікації та маркування хімічних речовин і хімічної продукції, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

2. Державна реєстрація хімічних та біологічних небезпечних факторів (далі — державна реєстрація небезпечних факторів) здійснюється лише за наявності встановлених для таких факторів класів небезпеки, а також державних медико-санітарних нормативів, а за необхідності — також державних медико-санітарних правил використання (застосування).

3. Виробництво, використання, введення в обіг будь-якого хімічного або біологічного небезпечного фактора допускається лише за умови його державної реєстрації.

4. Державній реєстрації небезпечних факторів не підлягають:

1) відходи;

2) косметичні засоби;

3) лікарські та ветеринарні засоби, крім активних субстанцій, призначених для виробництва таких засобів в Україні;

4) аналітичні стандарти;

5) напівфабрикати власного виробництва — матеріали, що виробляються і тимчасово зберігаються з метою подальшої переробки в готову промислову продукцію на тому самому підприємстві;

6) пестициди та агрохімікати, крім діючих речовин, що застосовуються для їх виробництва в Україні;

7) хімічні речовини природного походження та природні корисні копалини;

8) речовини, включені до переліку заборонених для використання хімічних та біологічних небезпечних факторів;

9) речовини (суміші), що перебувають під митним наглядом, якщо вони тимчасово зберігаються у вільних зонах чи на складах з метою реекспорту або транзиту;

10) речовини (суміші), що використовуються як харчові продукти, харчові добавки, ароматизатори, ензими, допоміжні матеріали для переробки харчових продуктів, матеріали і предмети, призначені для контакту з харчовими продуктами, кормові добавки;

11) речовини (суміші) військового призначення, крім речовин подвійного призначення;

12) речовини, що утворюються в результаті хімічної реакції, але не виводяться з технологічного процесу для тимчасового збереження;

13) речовини, відновлені з речовин, що були зареєстровані;

14) речовини (суміші), що використовуються виключно для науково-дослідних робіт, за умови сумарного річного обсягу використання до 50 кілограмів.

5. Державну реєстрацію небезпечних факторів здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6. Для державної реєстрації небезпечних факторів заявник подає до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, заяву, в якій зазначаються:

1) повне та скорочене найменування заявника;

2) адреса місцезнаходження заявника;

3) номер телефону та адреса електронної пошти;

4) прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) уповноваженої особи;

5) комерційна назва хімічної речовини чи речовини біологічного походження;

6) хімічна назва (для хімічної речовини) відповідно до номенклатури Міжнародного союзу теоретичної і прикладної хімії (International Union of Pure and Applied Chemistry — IUPAC) та інших міжнародних класифікаторів;

7) реєстраційний номер хімічної сполуки Служби підготовки аналітичних публікацій з хімії (Chemical Abstracts Service — CAS) та/або номер Європейського кадастру існуючих комерційних хімічних речовин (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances — EINECS);

8) сфера застосування небезпечного фактора;

9) перелік конфіденційної інформації, що не може бути оприлюднена або повідомлена на вимогу третіх осіб (до конфіденційної не може належати інформація щодо властивостей небезпечного фактора, що становлять небезпеку для здоров'я людини та навколишнього природного середовища, а також відомості, що включаються до реєстру);

10) складений українською мовою та затверджений заявником паспорт безпеки небезпечного фактора (далі — паспорт безпеки) у паперовій та електронній формах. Основні вимоги до паспорта безпеки розробляються на основі актів законодавства Європейського Союзу та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

11) ідентифікація аналогічного небезпечного фактора;

12) дані щодо класифікації небезпеки та маркування хімічної речовини.

7. Рішення про реєстрацію або відмову у державній реєстрації небезпечного фактора приймається протягом 60 днів після надходження відповідних документів за результатами проведеної експертизи реєстраційних матеріалів.

Порядок проведення експертизи реєстраційних матеріалів та вимог до них затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

ДОКУМЕНТИ

способи (схеми) застосування засобу з метою дезінфекції низького, середнього та високого рівнів, застережні заходи під час використання засобу, у тому числі засоби індивідуального захисту, першу допомогу при отруєнні та(або) потрапінні на не захищену шкіру і слизові оболонки, про фізико-хімічні та аналітичні методи контролю якості, строк та умови зберігання, а також інформація про упаковку;

2) реєстраційне досьє на дезінфекційний засіб;

3) результати оцінки (звіти і протоколи) специфічної активності, безпечності, якості (ефективності) засобу та результати випробування на практиці, проведені згідно з вимогами належної лабораторної практики підприємствами, установами, організаціями, які уповноважені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, на виконання робіт для потреб державної реєстрації дезінфекційних засобів;

4) зразок етикетки дезінфекційного засобу;

5) зразок інструкції з використання дезінфекційного засобу;

6) інформація про способи утилізації дезінфекційного засобу, його стабільність в об'єктах навколишнього природного середовища, строк зберігання;

7) документ, що підтверджує повноваження заявника представляти інтереси виробника (якщо заявник не є виробником).

Заявник несе відповідальність за актуальність та достовірність відомостей, що містяться в заяві про державну реєстрацію дезінфекційного засобу та доданих до неї документів.

4. Протягом 15 робочих днів після надходження заяви про державну реєстрацію дезінфекційного засобу та інших документів, визначених цим Законом, експертна установа зобов'язана повідомити заявника про отримання таких документів, а в разі їх відсутності — запропонувати заявнику подати такі документи, встановивши необхідний для цього строк. У разі неподання заявником документів, визначених цим Законом, у строк, встановлений експертною установою, заява про державну реєстрацію дезінфекційного засобу вважається недійсною.

5. Експертна установа здійснює експертизу реєстраційних матеріалів на дезінфекційний засіб протягом строку, що не перевищує 180 днів з дня отримання від заявника всіх документів, визначених цим Законом для державної реєстрації дезінфекційного засобу, а також документального підтвердження оплати послуг з проведення експертизи реєстраційних матеріалів дезінфекційного засобу. Строк проведення експертизи реєстраційних матеріалів може бути продовжений, але не більш як на 90 днів. Експертна установа повідомляє заявника про продовження строку проведення експертизи реєстраційних матеріалів на дезінфекційний засіб із зазначенням причин такого продовження.

6. Під час проведення експертизи реєстраційних матеріалів експертна установа:

1) перевіряє відповідність документів, поданих заявником для державної реєстрації дезінфекційного засобу, вимогам цього Закону;

2) проводить оцінку дезінфекційного засобу на підставі документів, що підтверджують його безпечність, якість та ефективність;

3) складає висновок щодо якості, безпечності та ефективності дезінфекційного засобу.

7. У разі якщо інформація, що міститься в документах, поданих заявником для державної реєстрації дезінфекційного засобу, є недостатньою для проведення оцінки його безпечності, якості та ефективності, експертна установа може вимагати від заявника надання відповідної додаткової інформації із зазначенням вичерпного переліку інформації, що вимагається. Строки, визначені частиною п'ятою цієї статті, зупиняються до отримання такої інформації.

8. Протягом строку, передбаченого для проведення експертизи реєстраційних матеріалів на дезінфекційний засіб, експертна установа готує експертний висновок і надсилає його заявнику та до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

9. Позитивний експертний висновок повинен включати:

1) коротку характеристику дезінфекційного засобу;

2) умови та обмеження застосування дезінфекційного засобу, які повністю встановити з метою забезпечення його безпечності та ефективності, у тому числі відомості щодо класифікації такого засобу (за необхідності);

3) текст маркування та зразок інструкції для застосування;

4) рекомендацію щодо державної реєстрації дезінфекційного засобу.

Експертний висновок з рекомендацією про відмову в державній реєстрації повинен включати відповідне обґрунтування.

10. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, приймає рішення про державну реєстрацію дезінфекційного засобу або про відмову в державній реєстрації на підставі відповідної рекомендації, що міститься в експертному висновку, протягом 30 робочих днів після отримання зазначеного висновку.

У рішенні про державну реєстрацію дезінфекційного засобу зазначаються:

1) назва дезінфекційного засобу, вміст діючих речовин;

2) інформація про виробника та заявника дезінфекційного засобу;

3) реєстраційний номер дезінфекційного засобу;

4) коротка характеристика дезінфекційного засобу;

5) об'єкти застосування, умови та обмеження у застосуванні дезінфекційного засобу;

6) строк дії державної реєстрації дезінфекційного засобу.

Протягом трьох робочих днів після прийняття рішення про державну реєстрацію дезінфекційного засобу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, вносить до Державного реєстру дезінфекційних засобів інформацію про засіб, зазначену в рішенні про його державну реєстрацію. Дезінфекційний засіб вважається зареєстрованим з моменту внесення відомостей про нього до Державного реєстру дезінфекційних засобів.

Строк дії державної реєстрації дезінфекційного засобу становить п'ять років. У разі якщо протягом зазначеного періоду не встановлено науково підтверджених фактів, що дезінфекційний засіб щодо безпечності для здоров'я людини не відповідає вимогам санітарного законодавства, строк перереєстрації такого дезінфекційного засобу продовжується на п'ять років, за умови надання інформації щодо підтвердження ефективності дезінфекційного засобу.

11. Прийняття рішення про державну реєстрацію дезінфекційного засобу або про відмову в державній реєстрації та внесення відомостей до Державного реєстру дезінфекційних засобів здійснюються безоплатно.

12. Підставою для відмови у державній реєстрації дезінфекційного засобу є:

1) невідповідність засобу за специфічною активністю або безпечністю для здоров'я людини вимогам санітарного законодавства;

2) відсутність медико-санітарних нормативів діючих речовин або інших небезпечних для здоров'я людини складових частин засобу чи методів їх визначення в середовищі життєдіяльності людини;

3) неможливість здійснення ефективних заходів щодо запобігання шкідливому впливу дезінфекційного засобу на здоров'я людини під час його виробництва або застосування;

4) невідповідність документів, поданих заявником для державної реєстрації дезінфекційного засобу, вимогам цього Закону;

5) надання заявником інформації, недостатньої для визначення безпечності, якості та ефективності дезінфекційного засобу;

6) надання заявником недостатніх доказів ефективності дезінфекційного засобу щодо цільових організмів;

7) відмінності фактичного якісного та кількісного складу дезінфекційного засобу від заявленого складу;

8) недостатність можливостей для подолання ризиків, що становить дезінфекційний засіб для здоров'я людини та(або) тварин, та(або) для навколишнього природного середовища.

У рішенні про відмову в державній реєстрації дезінфекційного засобу зазначається підстава відмови з відповідним обґрунтуванням.

Рішення про відмову в державній реєстрації дезінфекційного засобу може бути оскаржено заявником до суду.

13. Підставою для виключення з Державного реєстру дезінфекційних засобів є виявлення нових властивостей дезінфекційного засобу, що становить небезпеку для здоров'я людини чи навколишнього природного середовища.

14. Виробництво, зберігання, транспортування, застосування та реалізація дезінфекційних засобів здійснюються з дотриманням вимог відповідних нормативно-правових актів.

15. Застосування та реалізація дезінфекційних засобів, не зареєстрованих у встановленому порядку в Україні, а також засобів, у процесі виготовлення, транспортування чи зберігання яких було порушено вимоги технологічних регламентів та інших нормативно-правових актів, забороняються.

Стаття 49. Державний нагляд (контроль) у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення

1. Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог санітарного законодавства у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення, здійснюється органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері.

2. Державний нагляд (контроль) здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. За поданням Головного державного санітарного лікаря України на підставі обґрунтованих прогнозів ризику погіршення стану середовища життєдіяльності людини та здоров'я населення на певній території та(або) об'єкті/об'єктах до плану заходів державного нагляду (контролю) включаються суб'єкти господарювання, діяльність яких створює ризик для здоров'я та санітарного-епідемічного благополуччя населення.

4. Позапланові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства здійснюються органами державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері:

1) невідкладно — у разі надходження повідомлення від головного державного санітарного лікаря Автономної Республіки Крим, області, міста Києва чи Севастополя про проведення розслідування випадків захворювання на інфекційні, професійні, масові неінфекційні хвороби, випадків уражень та отруєнь, а також за результатами проведеної оцінки ризиків у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

2) в інших випадках, визначених Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

5. Під час здійснення державного нагляду (контролю) посадова особа органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері має право:

1) безперешкодного доступу до об'єктів перевірки;

2) отримувати безоплатно від суб'єкта господарювання, що перевіряється, інформацію, пояснення, письмові довідки з питань, що виникають під час проведення перевірки, копії документів, завірені належним чином;

3) проводити огляд виробничих, складських, торговельних та інших приміщень суб'єкта господарювання, що перевіряється, із зазначенням результатів такого огляду у відповідному акті;

4) відбирати проби та(або) зразки об'єктів середовища життєдіяльності та товарів (за необхідності);

5) вимагати від керівників та інших посадових осіб суб'єкта господарювання, що перевіряється, вжиття коригуючих дій, спрямованих на зменшення загрози здоров'ю людини чи санітарно-епідемічному благополуччю населення;

6) складати у встановлених законом випадках протоколи про адміністративні правопорушення, розглядати відповідно до закону справи про адміністративні правопорушення і приймати за результатами розгляду рішення про накладення штрафів та застосування інших санкцій, передбачених законом;

7) використовувати технічні прилади, призначені для перевірки стану середовища життєдіяльності людини;

8) фіксувати процес проведення перевірки чи кожну окрему дію за допомогою засобів аудіо— та відеозапису;

9) залучати представників головної експертної установи у сфері громадського здоров'я, центри контролю та профілактики хвороб, акредитованих лабораторій і незалежних експертів для проведення перевірок та підготовки висновків з питань, що належать до їхньої компетенції;

10) передавати правоохоронним органам матеріали за результатами здійснення заходів державного нагляду (контролю);

11) звертатися до суду щодо притягнення осіб, винних у порушенні санітарного законодавства, до відповідальності.

6. Лабораторні та інструментальні дослідження і випробування для потреб державного нагляду (контролю), який здійснюється за планами органів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері, а також позапланово, проводяться акредитованими лабораторіями за рахунок коштів державного бюджету.

Розділ VII. КАДРОВЕ, НАУКОВЕ ТА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я

Стаття 50. Кадрове забезпечення системи громадського здоров'я

1. Підготовка та підвищення рівня професійної компетентності фахівців за спеціальностями «Громадське здоров'я», «Епідеміологія» та «Гігієна» за державним замовленням для потреб системи громадського здоров'я здійснюються відповідними закладами вищої та післядипломної освіти згідно із законодавством про освіту.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у встановленому законодавством порядку бере участь у розробленні стандартів освіти за спеціальностями «Громадське здоров'я», «Епідеміологія» та «Гігієна».

3. Програма розвитку кадрових ресурсів у системі громадського здоров'я затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Стаття 51. Наукове забезпечення системи громадського здоров'я

1. Наукове забезпечення системи громадського здоров'я здійснюється шляхом використання доказових даних у сфері громадського здоров'я, проведення наукових досліджень та впровадження їх результатів при формуванні державної політики у сфері громадського здоров'я.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, визначає пріоритетні напрями і здійснює координацію наукової роботи у сфері громадського здоров'я.

3. Фінансування наукових досліджень у сфері громадського здоров'я за пріоритетними напрямками, визначеними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету на конкурсних засадах у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

4. Держава сприяє міжнародному науковому співробітництву у сфері громадського здоров'я.

Стаття 52. Фінансове забезпечення системи громадського здоров'я

1. Фінансове забезпечення системи громадського здоров'я здійснюється відповідно до бюджетного законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. Пропозиції головної експертної установи у сфері громадського здоров'я до бюджетного запиту на фінансування пріоритетних напрямів у сфері громадського здоров'я розглядаються координаційною радою з питань громадського здоров'я центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Рішення координаційної ради з питань громадського здоров'я враховується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, при формуванні бюджетного запиту.

3. Пропозиції центрів контролю та профілактики хвороб до регіональних бюджетних програм на фінансування пріоритетних напрямів у сфері громадського здоров'я розглядаються регіональними координаційними радами з питань громадського здоров'я. Рішення регіональної координаційної ради з питань громадського здоров'я враховується при складанні бюджету Автономної Республіки Крим, обласного, районного та місцевого бюджетів.

4. Джерелами фінансування системи громадського здоров'я є:

1) кошти державного бюджету;

2) кошти місцевих бюджетів;

3) благодійні внески;

4) кошти міжнародних організацій;

5) кошти з інших джерел, не заборонених законодавством.

5. З метою реалізації оперативних функцій громадського здоров'я центри контролю та профілактики хвороб можуть укладати договори про закупівлю послуг у сфері громадського здоров'я із суб'єктами господарювання у порядку, встановленому Законом України «Про публічні закупівлі».

Розділ VIII. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ САНІТАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 53. Заходи щодо припинення порушення вимог санітарного законодавства

1. Повне або часткове зупинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг у разі їх невідповідності вимогам медико-санітарних нормативів та правил здійснюється за постановою адміністративного суду, ухвалену за результатами розгляду позову органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері.

2. Посадова особа органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері має право прийняти рішення про тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг, що становлять загрозу для здоров'я та(або) життя людини, на строк не більше 10 календарних днів з поданням відповідної заяви до суду не пізніше наступного робочого дня після прийняття такого рішення.

3. Тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг понад строк, зазначений у частині другій цієї статті, можливе виключно за рішенням суду на строк, необхідний для усунення виявлених порушень.

4. Суб'єкт господарювання має право відновити виробництво та(або) обіг продукції, виконання робіт, надання послуг, якщо:

1) до суду не подано заяву про тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг протягом строку, зазначеного в частині другій цієї статті;

2) суд не прийняв будь-якого рішення до закінчення строку тимчасового припинення, зазначеного в рішенні посадової особи органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері;

3) суд прийняв рішення на користь суб'єкта господарювання;

4) орган державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері відкликає заяву, подану до суду, або скасував рішення про тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг.

5. Суд одностайно з прийняттям рішення за заявою про тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг на користь суб'єкта господарювання вирішує питання про скасування рішення про тимчасове припинення виробництва та(або) обігу продукції, виконання робіт, надання послуг.

6. За вмотивованим письмовим рішенням керівника або уповноваженої посадової особи органу державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері власники підприємств, установ, організацій або уповноважені ними органи відстороняють від роботи, навчання, відвідування закладів дошкільної освіти осіб, які є носіями збудників інфекційних хвороб, хворих на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби або осіб, які були в контакті з такими хворими.

Стаття 54. Адміністративна відповідальність за порушення вимог санітарного законодавства

1. Порушення вимог санітарного законодавства, невиконання приписів посадових осіб органів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері тягнуть за собою адміністративну відповідальність згідно із законом.

Стаття 55. Відшкодування шкоди (збитків)

1. Відшкодування шкоди (збитків), заподіяної (завданих) юридичними та фізичними особами, здійснюється в порядку, встановленому Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України «Про відповідальність за шкоду, завдану внаслідок дефекту в продукції», іншими законодавчими актами.

2. Відшкодування шкоди (збитків), заподіяної (завданих) незаконними діями посадових осіб центральних та місцевих органів виконавчої влади, що здійснюють державний контроль у сферах господарської діяльності, які можуть становити ризик для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення, здійснюється в порядку, встановленому Цивільним кодексом України.

Стаття 56. Кримінальна відповідальність за порушення вимог санітарного законодавства

1. Діяння проти здоров'я населення, вчинені внаслідок порушення вимог санітарного законодавства, тягнуть за собою кримінальну відповідальність згідно із законом.

Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через 12 місяців з дня набрання ним чинності.

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня введення в дію цього Закону: Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 218 із наступними змінами);

Постанову Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 219).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375);

у частині другій статті 167 слова «сфери санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «сферах промислової безпеки, охорони праці, гігієни праці»;

абзац шостий частини першої статті 260 виключити;

2) у статті 21 Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340) слова «та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

3) у Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189):

у пункті 7 статті 8 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у пункті 1 статті 17 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «центрами контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

у пункті 12 статті 44 слова «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

у частині другій статті 47 слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «головного державного санітарного лікаря відповідної адміністративної території»;

у частині третій статті 58 слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;

у частині другій статті 59 слова «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

у частині другій статті 60 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «підприємствами, установами, організаціями, акредитованими Національним агентством з акредитації України (органами з оцінки відповідності)»;

у частині третій статті 65 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «центрами контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

у статті 75:

у частині першій слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у частині другій слова «і центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у частині другій статті 77 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у частині другій статті 93 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у частині другій статті 105 слова «та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

у частині другій статті 108 слова «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;

4) пункт 8 частини першої статті 2 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458) викласти в такій редакції:

«8) епідемія — виникнення на певній території за певний проміжок часу випадків інфекційної або неінфекційної хвороби, специфічної поведінки, пов'язаної із здоров'ям, або інших подій, пов'язаних із здоров'ям, які перевищують середні багаторічні показники або достовірно перевищують нормальне очікування за відомими або невідомими раніше критеріями та впливають або мають тенденцію до одночасного впливу на непропорційно велику кількість людей у межах населення території. Кількість випадків, що свідчать про наявність епідемії, залежить від збудника, чисельності та типу населення, яке зазнало впливу, попереднього досвіду чи відсутності контакту з хворобою, часу та місця виникнення»;

5) у Законі України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 198; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 177; 2013 р., № 48, ст. 682; із змінами, внесеними Законом України від 26 квітня 2021 року № 1423-IX):

у статті 21:

частину четверту викласти в такій редакції:

«Радіаційний контроль за рівнем радіоактивного забруднення сільськогосподарської продукції і продуктів харчування здійснюється центральними органами виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, охорони навколишнього природного середовища, національного використання, відтворення і охорони природних ресурсів»;

у частині сьомій слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері безпеки використання ядерної енергії»;

6) у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546 із наступними змінами):

у частині четвертій статті 52 слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

у частині четвертій статті 66 слова «центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;

7) в Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 9 із наступними змінами):

у статті 15:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів»;

частину другу після слів «охорони здоров'я» доповнити словами «протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

частину одинадцяту статті 16 виключити;

частину першу статті 27 викласти в такій редакції:

«Санітарно-епідемічне благополуччя територій і населених пунктів забезпечується системою державних стимулів та регуляторів, спрямованих на суворе дотримання державних медико-санітарних нормативів і державних медико-санітарних правил,

ДОКУМЕНТИ

комплексом медико-санітарних заходів та організацією епідеміологічного нагляду і здійсненням державного нагляду (контролю)»;
у частині четвертій статті 67 слова «здійснюють» та «і центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, які мають» замінити відповідно словами «здійснює» та «який має»;
у частині третій статті 69 слова «встановленим санітарно-епідеміологічною службою» виключити;
8) у частині третій статті 46 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2004 р., № 6, ст. 38; 2019 р., № 46, ст. 295) слова «а також органи санітарно-епідеміологічної служби» виключити;
9) у Законі України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81 із наступними змінами):
абзац третій статті 55 виключити;
у частині другій статті 81:
абзац п'ятий виключити;
в абзаці тридцятому слова «без дозволу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
10) у Законі України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91 із наступними змінами):
у статті 7:
у частині третій слова «позитивний висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи та» виключити;
у частині шостій слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
у частині другій статті 12 та тексті статті 16 слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
в абзаці п'ятому частини першої статті 16¹ слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
у статті 16²:
у назві слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
у частині першій:
в абзаці першому слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
абзац третій виключити;
в абзаці п'ятому слова «гігієнічних нормативів і регламентів» замінити словами «державних медико-санітарних нормативів»;
абзаці шостий, восьмий і дев'ятий виключити;
у частині другій слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
у частині першій статті 16³:
в абзаці третьому слова «гігієнічних нормативів і регламентів» замінити словами «державних медико-санітарних нормативів»;
доповнити абзацами четвертим і п'ятим такого змісту:
«визначення переліку установ, які проводять токсиколого-гігієнічні (медико-біологічні) дослідження пестицидів і агрохімікатів;
проведення арбітражних досліджень щодо токсиколого-гігієнічної оцінки пестицидів і агрохімікатів, умов їх безпечного застосування»;
частину другу статті 18 викласти в такій редакції:
«Рішення про порядок використання сільськогосподарської сировини, яка не відповідає вимогам, визначеним частиною першою цієї статті, приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
11) у частинах першій та одинадцятій статті 9¹ Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами) слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення»;
12) у частині п'ятій статті 31 Закону України «Про меліорацію земель» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 11, ст. 90; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «ветеринарної медицини, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
13) у назві та абзаці першому статті 14 Закону України «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 12, ст. 95; 2015 р., № 21, ст. 133; 2019 р., № 46, ст. 295) слова «з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
14) в абзаці шостому частини другої статті 30 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах ветеринарної медицини, санітарного та епідемічного благополуччя населення, ветеринарні, санітарно-епідемічні служби» замінити словами «центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, ветеринарні служби»;
15) у Законі України «Про курорти» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 50, ст. 435; 2014 р., № 2-3, ст. 41; 2017 р., № 29, ст. 315):
текст статті 10 викласти в такій редакції:
«Проекти оголошення природних територій курортними підлягають оцінці впливу на довкілля та державній експертизі, які проводяться відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»;
в абзаці першому частини першої статті 11 та частині третій статті 31 слова «санітарно-гігієнічної» виключити;
у частині четвертій статті 32 слова «державною санітарно-епідеміологічною службою» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
16) у Законі України «Про охорону атмосферного повітря» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 252 із наступними змінами):
у статті 11:
у частині третій слова «і центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
у частині четвертій слова «і центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
у частині першій статті 16 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
у тексті статті 19 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
у частині другій статті 23 слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
у статті 25:
у назві слова «санітарно-гігієнічна» виключити;
у тексті слова «безпеки для здоров'я людини та» та «санітарно-гігієнічна» виключити;
17) у частині третій статті 13 Закону України «Про нафту і газ» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 262; 2014 р., № 2-3, ст. 41) слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
18) у Законі України «Про тваринний світ» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97; 2013 р., № 46, ст. 640; 2014 р., № 23, ст. 873):
в абзаці шостому частини другої статті 34 слова «санітарно-епідеміологічні» виключити;
у частині третій статті 48 слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
19) у Законі України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 112 із наступними змінами):
у статті 6:
в абзаці одинадцятому слова «санітарно-епідеміологічної» виключити;
доповнити абзацом дев'ятнадцятим такого змісту:

«обов'язковості дотримання вимог державних медико-санітарних нормативів та правил»;
в абзаці восьмому частини першої статті 7 та абзаці восьмому статті 13 слова «санітарно-епідеміологічної» виключити;
в абзаці шостому частини першої статті 23 слова «органів державної санітарно-епідеміологічної служби» замінити словами «центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
у статті 34:
у частині третій слова «та органами державної санітарно-епідеміологічної служби» виключити;
у частині п'ятій слова «санітарного та епідемічного благополуччя» виключити;
в абзаці третьому частини четвертої статті 36 слова «державної санітарно-епідеміологічної служби» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
20) у Законі України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 2, ст. 10; 2013 р., № 48, ст. 682; із змінами, внесеними Законом України від 21 травня 2022 року № 2228-ІХ):
у частині другій статті 28 слова «Санітарні правила та норми» замінити словами «Державні медико-санітарні нормативи та правила»;
у частині третій статті 33 слова «із залученням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
абзац п'ятий частини першої статті 38 виключити;
21) у частині першій статті 21 Закону України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47) слова «висновку органу санітарно-епідеміологічної служби» виключити;
22) в абзаці третьому частини другої статті 13 Закону України «Про молоко та молочні продукти» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 47, ст. 513 із наступними змінами) слова «державної санітарно-епідеміологічної служби та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та окремих показників якості харчових продуктів»;
23) у частині першій статті 5 Закону України «Про виноград та виноградне вино» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 31, ст. 419 із наступними змінами) слова «дозволені для використання нормативно-правовими актами та Головним державним санітарним лікарем України» замінити словами «що відповідають вимогам державних медико-санітарних нормативів та правил»;
24) у Законі України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 52, ст. 565 із наступними змінами):
у статті 7:
частину першу після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«проводить моніторинг ефективності заходів, що проводяться у сфері охорони здоров'я населення, спрямованих на мінімізацію шкідливих наслідків вживання тютюнових виробів, аналізує і прогнозує ситуацію із захворюваністю населення, що пов'язана з вживанням тютюнових виробів»;
у зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;
у частині третій:
в абзаці першому слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення»;
абзац п'ятий виключити;
у частині другій статті 11 слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення»;
у частині першій, четвертій та п'ятій статті 12¹ слова «санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення»;
у частині четвертій статті 15 слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
в абзаці першому частини першої та частині другій статті 17 слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я»;
в абзаці першому частини другої, частинах третій — шостій статті 20 слова «державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів» замінити словами «попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого впливу на здоров'я населення»;
25) у Законі України «Про захист тварин від жорстокого поводження» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 27, ст. 230; 2013 р., № 46, ст. 640; 2021 р., № 47, ст. 382):
в абзаці третьому частини сьомої статті 9 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та» виключити;
у частині другій статті 24 слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, та» виключити;
26) у частині першій статті 9 Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 42, ст. 635; 2014 р., № 6-7, ст. 80; 2015 р., № 52, ст. 482) слова «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» виключити;
27) у частині другій статті 34 Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 1, ст. 1; 2014 р., № 2-3, ст. 41) слова «реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення» замінити словами «забезпечує формування державної політики у сфері безпеки використання ядерної енергії»;
28) у частині першій статті 5 та частині першій статті 9 Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 30, ст. 274; 2014 р., № 2-3, ст. 41) слова «реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань» замінити словами «забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;
29) у пункті 2 частини сьомої статті 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343; 2018 р., № 16, ст. 138; із змінами, внесеними Законом України від 12 травня 2022 року № 2254-ІХ) слова «і санітарно-епідеміологічного органу» замінити словами «органу, органу охорони здоров'я»;
30) у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами):
пункт 6 викласти в такій редакції:

«6.	Сертифікат про державну реєстрацію безпечного фактору	Закон України «Про систему громадського здоров'я»;
-----	---	--

пункти 7, 8, 9, 53 виключити;
31) у пункті 3 частини першої статті 5 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 51, ст. 574) слова «установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби» виключити;
32) у тексті статті 10 Закону України «Про виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19-20, ст. 187) слова «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань» в усіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я» у відповідному відмінку;
33) абзац другий частини третьої статті 19 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158; 2019 р., № 47, ст. 310; 2020 р., № 26, ст. 172) доповнити реченням такого змісту: «У разі наявності загрози життю чи здоров'ю людей, яка безпосередньо пов'язана з провадженням ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, орган ліцензування має право залучати до перевірки фахівців центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я».
4. Установити, що дія положень Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» продовжує застосовуватися в частині, що не суперечить цьому Закону.
5. Кабінету Міністрів України:
у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо приведення його у відповідність із цим Законом;
у 2023 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
6 вересня 2022 року
№ 2573-ІХ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1125
Київ

Про внесення змін до Порядку електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Внести до Порядку електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 квітня 2019 р. № 408 «Деякі питання електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 43, ст. 1485; 2020 р., № 60, ст. 1905), зміни, що додаються.
2. Державній митній службі:
1) протягом 60 календарних днів з дня опублікування цієї постанови автоматизувати передачу в повному обсязі даних митних декларацій/аркушів коригування до митних декларацій до системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, ведення якої здійснюється Державною податковою службою;
2) визначити посадових осіб, відповідальних за підтримку та супроводження процесу автоматичної передачі даних митних декларацій/аркушів коригування до митних декларацій до системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1125

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового

1. В абзаці тринадцятому пункту 5 та в абзаці сьомому пункту 6 слова «Класифікатором об'єктів адміністративно-територіального устрою України» замінити словами «Кодифікатором адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад».
2. У пункті 48 слова і цифри «не пізніше 31 січня наступного року» замінити словами і цифрами «за попередній календарний рік не пізніше 31 січня поточного календарного року».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1128
Київ

Про внесення змін до Положення про Міністерство у справах ветеранів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до Положення про Міністерство у справах ветеранів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 р. № 1175 «Деякі питання Міністерства у справах ветеранів» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 4, ст. 154; 2020 р., № 34, ст. 1132), такі зміни:
пункт 3 доповнити підпунктом 4 такого змісту:
«4) забезпечення розвитку спорту ветеранів війни.»;
абзац дев'ятий підпункту 9 пункту 4 викласти в такій редакції:
«розвитку спорту ветеранів війни та членів їх сімей, їх психологічній та соціальній адаптації шляхом залучення до фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності із використанням діючої мережі закладів фізичної культури і спорту, забезпечує проведення всеукраїнських спортивних заходів серед ветеранів війни та їх участь у міжнародних спортивних заходах, взаємодіє з громадськими об'єднаннями фізкультурно-спортивної спрямованості».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1130
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 54

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 54 «Про утворення Міжвідомчої комісії з питань оборонно-промислового комплексу» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 14, ст. 551, № 52, ст. 1623, № 101, ст. 3286) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1130

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 54

1. У постанові:
1) пункт 1 викласти в такій редакції:
«1. Утворити Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу у складі згідно з додатком.»;
2) у додатках до постанови:
слово і цифру «Додаток 1» замінити словом «Додаток»;
додаток викласти в такій редакції:

«Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 24 січня 2020 р. № 54
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1130)

СКЛАД

Міжвідомчої комісії з питань оборонно-промислового комплексу

Перший заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості, голова комісії
Заступник Міністра оборони, заступник голови комісії
Керівник структурного підрозділу Міністратегпрому, секретар комісії
Перший віце-президент Національної академії наук (за згодою)
Голова підкомітету з питань оборонної промисловості та технічної модернізації Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки (за згодою)
Головний консультант відділу з питань оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва Департаменту з питань національної безпеки та оборони Офісу Президента України (за згодою)
Керівник служби з питань військово-технічного співробітництва та оборонно-промислового комплексу Апарату Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра економіки
Заступник Міністра внутрішніх справ
Заступник Міністра освіти і науки з питань європейської інтеграції
Заступник Міністра закордонних справ
Заступник Голови Національної поліції
Заступник Голови ДКА
Заступник начальника Головного управління розвідки Міноборони
Заступник Голови СБУ (за згодою)
Заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил (за згодою)
Заступник Командувача Національної гвардії (за згодою)
Заступник Голови Держприкордонслужби (за згодою)
Заступник Голови Держспецвз'язу (за згодою)
Генеральний директор Державного концерну «Укроборонпром» (за згодою);
додаток 2 виключити.
2. У пункті 8 Положення про Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу, затвердженого зазначеною постановою:
1) в абзаці другому слова «членів комісії» замінити словами «представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів»;
2) в абзаці третьому слова «два місяці» замінити словом «місяць»;
3) абзац шостий виключити.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1123
Київ

Про внесення змін до Порядку проведення інспектування Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до Порядку проведення інспектування Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2006 р. № 550 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 16, ст. 1206; 2013 р., № 61, ст. 2190; 2016 р., № 100, ст. 3261), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1123

ЗМІНИ, що вносяться до Порядку проведення інспектування Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами

- У пункті 3:
 - в абзаці другому слово «, зауваження» виключити, а слово «на» замінити словом «до»;
 - абзаци четвертий і п'ятий замінити абзацами такого змісту:
«додатки до акта ревізії — документи, які містять інформацію про фінансово-господарську діяльність об'єкта контролю, інші документи та інформацію, які підтверджують зміст акта ревізії;
зустрічна звірка — метод документального та фактичного підтвердження в об'єкта зустрічної звірки виду, обсягу і якості операцій та розрахунків для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку об'єкта контролю;
матеріали ревізії — акт ревізії з додатками до акта ревізії та інші документи, отримані за результатами проведення акта реалізації результатів ревізії;
об'єкт зустрічної звірки — юридичні особи, які мали правовідносини з об'єктом контролю та/або залучалися для виконання договірних відносин із об'єктом контролю, та/або юридичні особи, товари, роботи, послуги яких використовувалися для виконання цих договірних відносин;
об'єкт контролю — підконтрольна установа та її відокремлені підрозділи, що не мають статусу юридичної особи, а також суб'єкт господарювання незалежно від форми власності, який не віднесено Законом України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (далі — Закон) до підконтрольних установ та у якого здійснюється державний фінансовий контроль на підставі судового рішення, ухваленого у кримінальному провадженні».
- У зв'язку з цим абзаци шостий — дванадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — п'ятнадцятим;
- в абзаці одинадцятому слова «України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (далі — Закон)» виключити;
- доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Інші терміни у цьому Порядку живаються у значенні, наведеному в Законах України «Про інформацію», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги»».
- Пункт 7 викласти в такій редакції:
«7. У ході підготовки до ревізії посадовими особами органу державного фінансового контролю складається програма ревізії.
Програма ревізії має містити найменування об'єкта контролю, тему, період та питання, що підлягають ревізії відповідно до компетенції органу державного фінансового контролю. Програма затверджується керівником органу державного фінансового контролю або його заступником як уповноваженою керівником цього органу посадовою особою.
Під час проведення ревізії до програми ревізії можуть вноситися зміни у порядку її затвердження.
У разі потреби зміни періоду, що підлягає ревізії, після внесення в установленому порядку змін до плану проведення заходів державного фінансового контролю (або отримання відповідного рішення суду в разі проведення позапланової візної ревізії) до програми ревізії вносяться відповідні зміни, які затверджуються та видаються у порядку затвердження програми ревізії. При цьому нове направлення не оформлюється.
Посадова особа органу державного фінансового контролю, яка проводить ревізію, надає на вимогу керівника об'єкта контролю чи його заступника копію програми ревізії».
- У пункті 11 слова «На проведення ревізії органу» замінити словами «На проведення ревізії органом».
- В абзаці першому пункту 13 слово «пред'явити» замінити словом «надати».
- У пункті 16:
 - абзац другий викласти в такій редакції:
«документальної перевірки, що передбачає встановлення відповідності законодавству установчих, фінансових, бухгалтерських (первинних і зведених) документів, статистичної, фінансової та бюджетної звітності, господарських договорів, розпорядчих та інших документів об'єкта контролю, пов'язаних із плануванням і провадженням фінансово-господарської діяльності, веденням бухгалтерського обліку, складенням фінансової звітності (далі — документи об'єкта контролю). Надання документів об'єкта контролю посадовим особам органу державного фінансового контролю забезпечується керівником об'єкта контролю чи його заступником у строк, якийзначається посадовими особами органу державного фінансового контролю у вимозі про надання документів та встановлюється з урахуванням запитуваного обсягу таких документів»;
 - в абзаці третьому слова «відповідних спеціалістів органу державного фінансового контролю або інших» замінити словами «відповідних посадових осіб органу державного фінансового контролю або фахівців інших».
- У пункті 18:
 - абзаци третій і четвертий викласти в такій редакції:
«Для з'ясування окремих обставин фінансово-господарської діяльності об'єкта контролю посадові особи органу державного фінансового контролю можуть вимагати та одержувати письмові пояснення від працівників об'єкта контролю, а також інформацію від інших осіб відповідно до Закону.
Пояснення оформлюються на ім'я посадової особи органу державного фінансового контролю, що проводить ревізію, з обов'язковим зазначенням дати.»;
 - доповнити пункт абзацами такого змісту:
«Перелік питань щодо обставин фінансово-господарської діяльності об'єкта контролю, які потребують пояснень, надається працівникам об'єкта контролю одним із способів, визначених пунктом 39 цього Порядку.
У разі ненадання письмових пояснень протягом трьох робочих днів з дня отримання працівником об'єкта контролю переліку питань чи у разі відмови працівником об'єкта контролю від їх надання цей факт зазначається в акті ревізії».
- У пункті 19 слово «письмово» виключити.
- У пункті 22:
 - в абзаці першому:
перше речення після слів «передбачених Законом», доповнити словами «унаслідок дії непереборної сили, на період воєнного або надзвичайного стану на території України чи в окремих її місцевостях»;
 - друге речення після слів і цифри «протягом 60 робочих днів» доповнити словами і цифрами «, а у разі зупинення планової візної ревізії унаслідок дії непереборної сили чи введення воєнного або надзвичайного стану на території України чи в окремих її місцевостях — протягом 60 робочих днів після заповнення дії непереборної сили чи припинення/засування воєнного або надзвичайного стану відповідно»;
 - в абзаці другому слово «письмовим» виключити;
 - в абзаці третьому слово «письмове» виключити;
 - друге речення абзацу четвертого викласти в такій редакції: »Повідомлення про заупинення та поновлення ревізії здійснюється одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку».
- У пункті 23:
 - абзац перший викласти в такій редакції:
«23. У разі відсутності бухгалтерського обліку на об'єкті контролю, недопущення посадових осіб органу державного фінансового контролю або залученого фахівця до проведення ревізії та ненадання необхідних для перевірки документів, наявності інших об'єктивних і незалежних від органу державного фінансового контролю об-

- ставин, що унеможливлюють або перешкоджають проведенню ревізії, посадова особа органу державного фінансового контролю складає та підписує акт про неможливість проведення ревізії із зазначенням відповідних причин, який надається об'єкту контролю одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку, та долучається до матеріалів ревізії.»;
- 2) в абзаці третьому слово «письмово» виключити;
- 3) в абзаці четвертому слова «до адміністративної» замінити словами «до визначеної законом юридичної»;
- 4) абзац п'ятий викласти в такій редакції:
«На підставі акта про неможливість проведення ревізії через відсутність бухгалтерського обліку орган державного фінансового контролю одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку, надає об'єкту контролю вимоги щодо приведення обліку у відповідність із законодавством та інформує про це орган управління об'єкта контролю.»;
- 5) доповнити пункт абзацом такого змісту:
«Керівник об'єкта контролю повідомляє органу державного фінансового контролю про усунення таких обставин наступного робочого дня після їх усунення.».
10. У пункті 24:
 - у другому реченні слова «пред'являє письмову вимогу об'єкту контролю» замінити словами і цифрами «надає об'єкту контролю одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку, вимогу»;
 - у третьому реченні слова «фіксується в акті ревізії» замінити словами «зазначається в акті ревізії та протоколі про адміністративне правопорушення».
11. Пункт 26 викласти в такій редакції:
«26. З метою підтвердження виду, обсягу операцій та розрахунків для з'ясування їх реальності та повноти відображення в обліку об'єкта контролю органами державного фінансового контролю можуть проводитися зустрічні звірки на підприємствах, в установах та організаціях.
Для проведення зустрічної звірки посадові особи органу державного фінансового контролю та залученому фахівцю видається направлення встановленого Мініном зразка.
Направлення на проведення зустрічної звірки надається керівнику об'єкта зустрічної звірки чи його заступнику у спосіб, визначений пунктом 12 цього Порядку.
За результатами зустрічної звірки складається у чотирьох примірниках довідка, перший, другий і третій примірники якої долучаються до додатків до акта ревізії. Четвертий примірник довідки складається для підприємства (установи чи організації), на якому проводилася зустрічна звірка.
Довідку зустрічної звірки підписує посадова особа органу державного фінансового контролю та залученими фахівцями зустрічної звірки у складі групи довідку зустрічної звірки підписує керівник групи.
Вручення підприємству (установі чи організації) довідки зустрічної звірки здійснюється у тому ж порядку, який визначено для акта ревізії.
Заходи, визначені пунктами 42—44 цього Порядку, щодо довідок зустрічних звірок не здійснюються.
У разі недопущення посадової особи органу державного фінансового контролю або залученого фахівця до проведення зустрічної звірки, ненадання необхідних для звірки документів складається за підписом посадових осіб органу державного фінансового контролю акт, який долучається до акта ревізії та у якому зазначається факт такого недопущення, і невідкладно інформуються правоохоронні органи для вжиття заходів, передбачених законом.
Стосовно осіб об'єкта контролю, які чинять перешкоди у проведенні зустрічної звірки і ревізії, вживають заходів для притягнення до юридичної відповідальності відповідно до закону.».
12. У пункті 35:
 - в абзаці першому слова «складається на паперовому носії державною мовою і» виключити;
 - абзаци третій і четвертий викласти в такій редакції:
«вступну частину, в якій зазначаються підстава для проведення ревізії, тема ревізії, повне найменування об'єкта контролю, його місцезнаходження, адреса електронної пошти, відомості про організаційно-правову форму та форму власності, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, дати початку і закінчення ревізії, період, який підлягає ревізії, перелік посадових осіб органу державного фінансового контролю та залучених фахівців, які проводили ревізію, перелік осіб, які відповідали за фінансово-господарську діяльність об'єкта контролю у період, що підлягає ревізії, інші відомості щодо організаційної структури об'єкта контролю, наявності підпорядкованих йому підприємств, установ, організацій, перебігу ревізії та перешкоджання у її проведенні, а також факти відмови від підписання або неможливості підписання документів у разі наявності; констатуючу частину, в якій наведено інформацію про результати ревізії в розрізі кожного питання програми із зазначенням, за який період, яким способом (вибірковим, суцільним) та за якими документами перевірено ці питання, висновок про наявність або відсутність порушень законодавства, визначений у разі наявності в установленому законодавством порядку розмір збитків, завданих державі чи об'єкту контролю унаслідок таких порушень, а також іншу інформацію, що стосується діяльності та фінансового стану об'єкта контролю, та факти, що стосуються періоду, який підлягає ревізії.»;
 - 3) абзац шостий викласти в такій редакції:
«За результатами проведення ревізії з окремих питань програми посадові особи органу державного фінансового контролю та залучені фахівці, які проводили ревізію у складі групи, можуть за рішенням керівника групи складати довідки, які підписують відповідні посадові особи органу державного фінансового контролю, залучені фахівці та надають об'єкту контролю одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку. Працівники об'єкта контролю, які є відповідальними з цих питань, підписують протягом двох робочих днів такі довідки та повертають їх посадовим особам органу державного фінансового контролю або залученими фахівцям, які їх склали. Довідки складаються в одному примірнику, надаються керівнику групи для прийняття рішення щодо включення до акта ревізії викладених у них фактів та долучаються до акта ревізії. На вимогу об'єкта контролю йому можуть бути видані копії довідок.».
13. Пункт 36 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:
«У разі коли на об'єкті контролю бухгалтерський облік ведеться на договірних засадах спеціалістом з бухгалтерського обліку — самозайнятою особою чи підприємством, які провадять діяльність у сфері бухгалтерського обліку та/або аудиторської діяльності, акт ревізії підписується керівником об'єкта контролю.».
- У зв'язку з цим абзаци другий — четвертий вважати відповідно абзацами третім — п'ятим.
14. У пункті 42:
 - у першому реченні слово «письмові» замінити словом «підписані»;
 - у другому реченні слова «має право вжити відповідних заходів» замінити словами «вживає заходів»;
 - третє речення виключити.
15. У пункті 43 слово «письмовий» виключити.
16. В абзаці першому пункту 46 слова і цифру «а у разі надходження заперечень (зауважень) до нього — не пізніше ніж 3 робочих дні після надіслання висновків на такі заперечення (зауваження) надсилається об'єкту контролю письмова вимога» замінити словами і цифрами «та у разі надходження заперечень до нього — не пізніше ніж 10 робочих днів після надіслання висновків на такі заперечення об'єкту контролю надсилається вимога».
17. В абзаці першому пункту 47 слова і цифри «визначені в пункті 46 цього Порядку строки» замінити словами і цифрами «строк не пізніше ніж 15 робочих днів після підписання акта ревізії, а у разі надходження заперечень до нього — не пізніше ніж 15 робочих днів після надіслання висновків на такі заперечення».
18. У пункті 48:
 - в абзаці першому слова «матеріали таких ревізій» замінити словами «акти таких ревізій з додатками до акта ревізії»;
 - доповнити пункт після абзацу другого новим абзацом такого змісту:
«У разі проведення позапланової візної ревізії у ході кримінального провадження вимога про усунення порушень, передбачена пунктом 46 цього Порядку, не надсилається, заходи, визначені у пунктах 49 та 50 цього Порядку, не вживаються.».
- У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;
- 3) в абзаці четвертому слово «письмово» виключити.
19. В абзаці першому пункту 55 слова «за результатами контрольних заходів» замінити словами «за результатами заходів державного фінансового контролю».
20. Доповнити Порядок розділами такого змісту:
«Особливості проведення ревізії об'єктів контролю, до складу яких входять відокремлені підрозділи, що не мають статусу юридичної особи
56. Орган державного фінансового контролю, який проводить планову візну ревізію об'єкта контролю, який має відокремлені підрозділи (філії, представництва, відділення, інші підрозділи, що не мають статусу юридичної особи (далі — відокремлені підрозділи), надсилає юридичній особі повідомлення про проведення ревізії, передбачене пунктом 8 цього Порядку.
Перед початком ревізії відокремленого підрозділу, який перевіряється у складі ревізії об'єкта контролю, посадові особи органу державного фінансового контролю та

- залучені фахівці здійснюють заходи стосовно такого відокремленого підрозділу та юридичної особи, визначені пунктом 12 цього Порядку.
57. За результатами ревізії відокремленого підрозділу у двох примірниках (перший — для органу державного фінансового контролю, який проводить ревізію об'єкта контролю, другий — для відокремленого підрозділу) складається довідка з окремих питань програми ревізії об'єкта контролю в частині діяльності цього відокремленого підрозділу (далі — довідка про проведення ревізії відокремленого підрозділу). Довідка про проведення ревізії відокремленого підрозділу оформляється на бланку органу державного фінансового контролю згідно з вимогами пункту 35 цього Порядку.
- Довідку про проведення ревізії відокремленого підрозділу підписує посадова особа органу державного фінансового контролю та забезпечує її реєстрацію у порядку ведення діловодства в органі державного фінансового контролю.
- Довідка про проведення ревізії відокремленого підрозділу надається для ознайомлення і підписання відокремленому підрозділу не пізніше наступного робочого дня після її реєстрації у порядку та одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку.
58. Керівник, особа, уповноважена на ведення бухгалтерського обліку, та інші відповідальні працівники відокремленого підрозділу ознайомлюються з довідкою про проведення ревізії відокремленого підрозділу, підписують її та протягом двох робочих днів з дня її отримання повертають органу державного фінансового контролю, який проводить ревізію відокремленого підрозділу.
- У разі наявності заперечень щодо змісту довідки про проведення ревізії відокремленого підрозділу такі заперечення надаються керівником відокремленого підрозділу керівнику об'єкта контролю, який приймає рішення щодо їх включення у заперечення до акта ревізії, що подаються органу державного фінансового контролю, який проводить планову візну ревізію об'єкта контролю, у порядку, визначеному пунктами 42—44 цього Порядку.
59. Довідка про проведення ревізії відокремленого підрозділу не пізніше наступного робочого дня після її отримання органом державного фінансового контролю, який проводив ревізію відокремленого підрозділу, надсилається органу державного фінансового контролю, який проводить ревізію об'єкта контролю, до складу якого входить такий відокремлений підрозділ.
60. У разі неотримання органом державного фінансового контролю, який проводить ревізію відокремленого підрозділу, підписаної довідки про проведення ревізії відокремленого підрозділу у визначений пунктом 58 цього Порядку строк, посадові особи органу державного фінансового контролю засвідчують це актом про відмову від підпису, який разом із складеною довідкою про проведення ревізії відокремленого підрозділу надають органу державного фінансового контролю, який проводить ревізію об'єкта контролю. Один примірник акта про відмову від підпису довідки про проведення ревізії відокремленого підрозділу надсилається відокремленому підрозділу.
- Надсилання передбачених цим пунктом документів здійснюється одним із способів, визначених у пункті 39 цього Порядку.
- Особливості складення документів в електронній формі та проведення ревізії за документами, складеними в електронній формі
61. Документи, які складає посадова особа органу державного фінансового контролю відповідно до цього Порядку, створюються у паперовій формі (у кількості примірників, яка передбачена для відповідного типу документа цим Порядком) або у формі електронного документа.
Надсилання, вручення об'єкту контролю, об'єкту зустрічної звірки документів у паперовій формі здійснюються у спосіб, передбачений цим Порядком для відповідного типу документа.
Надсилання об'єкту контролю, об'єкту зустрічної звірки документів в електронній формі здійснюється через систему електронної взаємодії органів виконавчої влади або за допомогою інших засобів інформаційних, електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем відповідно до законодавства, крім документів, які вручаються під розписку або під особистий підпис.
62. Створення, відправлення, передавання, одержання, зберігання, оброблення, використання та знищення електронних документів під час ревізії здійснюються в електронній формі відповідно до Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» і Типової інструкції з документування управлінської інформації в електронній формі та організації роботи з електронними документами в діловодстві, електронного міжведомчого обміну, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 55 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 23, ст. 770).
63. У разі неможливості підписання електронного документа, складеного посадовими особами органу державного фінансового контролю, відповідною посадовою особою або працівником об'єкта контролю, об'єкта зустрічної звірки, шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису створюється та підписується ідентичний електронному документу за документарною інформацією та реквізитами документ на папері у тій кількості примірників, яка передбачена для відповідного типу документа цим Порядком.
64. Надання документів об'єкта контролю посадовим особам органу державного фінансового контролю забезпечується керівником об'єкта контролю чи його заступником на електронних носіях з описом вкладених документів у строк, якийзначається посадовими особами органу державного фінансового контролю у вимозі про надання документів та встановлюється з урахуванням запитуваного обсягу таких документів.
Електронна копія електронного документа та візуальне подання електронного документа на папері мають бути засвідчені об'єктом контролю у порядку, встановленому законом.
65. Перед початком перевірки електронних документів перевіряється наявність усіх обов'язкових реквізитів та їх цілісність шляхом перевірки та підтвердження правового статусу кваліфікованого електронного підпису чи печатки відповідно до частини другої статті 18 Закону України «Про електронні довірчі послуги».
21. У тексті Порядку слова «заперечення (зауваження)» у всіх відмінках і формах числа замінити словом «заперечення» у відповідному відмінку і числі, а слово «спеціаліст» у всіх відмінках і формах числа — словом «фахівець» у відповідному відмінку і числі.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1135
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.
2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування та застосовується з 1 січня 2024 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1135

ПЕРЕЛІК постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

- Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2002 р. № 1219 «Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового страхування відповідальності експортера та особи, яка відповідає за утилізацію (видалення) небезпечних відходів, щодо відшкодування шкоди, яку може бути заподіяно здоров'ю людини, власності та навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення та утилізації (видалення) небезпечних відходів» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 34, ст. 1614).
- Пункт 13 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2009 р. № 956 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 69, ст. 2384).
- Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 липня 2015 р. № 467 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 55, ст. 1796).
- Пункт 49 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності Міністерства енергетики та захисту довкілля, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1065 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 2, ст. 62).
- Пункт 47 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2020 р. № 826 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 76, ст. 2432).

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1124
Київ

Про внесення змін у додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 3 травня 2022 р. № 528

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміни у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 3 травня 2022 р. № 528 «Деякі питання фінансування за-
купівлі товарів тривалого зберігання в умовах воєнного стану» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 40, ст. 2160, № 49, ст. 2767,
№ 61, ст. 3651), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 3 травня 2022 р. № 528
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1124)

РОЗПОДІЛ
субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення нагальних
потреб функціонування держави в умовах воєнного стану

Код бюджету	Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Обсяг, гривень	З них видатки (гривень) на:				
			продовольчу продукцію і пакувальні товари для їх фасування, послуги із зберігання та/або переробки зерна	лікарські засоби, імунобіологічні препарати (вакцини), медичні вироби, допоміжні засоби до них та медичне обладнання	будівельні матеріали для першочергових аварійно-ремонтних робіт на об'єктах, які пошкоджені внаслідок бойових дій		
02100000000	Обласний бюджет Вінницької області	134 008 000	134 008 000				
03100000000	Обласний бюджет Волинської області	68 977 084,25	68 977 084,25				
04100000000	Обласний бюджет Дніпропетровської області	1 709 044 280,54	1 556 209 134,92	152 835 145,62			
05100000000	Обласний бюджет Донецької області	343 854 400	203 754 400			140 100 000	
06100000000	Обласний бюджет Житомирської області	85 659 361,71	8 359 361,71			77 300 000	
07100000000	Обласний бюджет Закарпатської області						
08100000000	Обласний бюджет Запорізької області	181 916 493,27	151 936 493,27	19 980 000		10 000 000	
09100000000	Обласний бюджет Івано-Франківської області						
10100000000	Обласний бюджет Київської області	759 983 551,24	415 172 790	24 405 761,24		320 405 000	
11100000000	Обласний бюджет Кіровоградської області	371 083 793,99	371 083 793,99				
12100000000	Обласний бюджет Луганської області	99 349 071,98	75 449 071,98			23 900 000	
13100000000	Обласний бюджет Львівської області	3 309 766,74	3 309 766,74				
14100000000	Обласний бюджет Миколаївської області	279 745 413,27	47 743 898,67	11 470 514,6		220 531 000	
15100000000	Обласний бюджет Одеської області	340 820 541,63	333 642 382,4	7 178 159,23			
16100000000	Обласний бюджет Полтавської області	692 660 183,97	600 021 569,12	92 638 614,85			
17100000000	Обласний бюджет Рівненської області	123 798 350,95	123 798 350,95				
18100000000	Обласний бюджет Сумської області	271 579 151	135 906 651			135 672 500	
19100000000	Обласний бюджет Тернопільської області	309 282 191,06	309 282 191,06				
20100000000	Обласний бюджет Харківської області	605 348 903,82	416 945 358,61	12 403 545,21		176 000 000	
21100000000	Обласний бюджет Херсонської області	63 341 248,57	63 341 248,57				
22100000000	Обласний бюджет Хмельницької області	178 940 401,8	178 482 767,69	457 634,11			
23100000000	Обласний бюджет Черкаської області	164 374 328,39	131 004 047,49	33 370 280,90			
24100000000	Обласний бюджет Чернівецької області					135 672 500	
25100000000	Обласний бюджет Чернігівської області	145 231 042,4	9 558 542,4				
26000000000	Бюджет м. Києва	511 692 439,42	511 692 439,42				
	Усього	7 444 000 000	5 849 679 344,24	354 739 655,76		1 239 581 000	

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1132
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо питань
пільгового кредитування будівництва (реконструкції) і придбання житла

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України щодо питань пільгового кредитування будівництва (реконструкції) і придбан-
ня житла зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1132

ЗМІНИ,
що вводяться до постанов Кабінету Міністрів України щодо питань пільгового
кредитування будівництва(реконструкції) і придбання житла

1. Пункт 28 Положення про порядок надання пільгових довготермінових кредитів молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2001 р. № 584 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 22, ст. 996; 2003 р., № 9, ст. 390; 2005 р., № 29, ст. 1714; 2011 р., № 32, ст. 1357; 2012 р., № 3, ст. 85), після абзацу другого доповнити новими абзацами такого змісту:

«Знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна, на який надано кредит, починаючи з 24 лютого 2022 р. внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, є підставою для надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, протягом якого позичальник може звільнитися від внесення платежу з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, за умови, що такий позичальник подав інформаційне повідомлення про пошкодження або знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно з Порядком подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 березня 2022 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 28, ст. 1539, № 39, ст. 2089). Умови, що передбачають надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, діють з моменту знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна та встановлюються після звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) і надання ним відомостей про реєстрацію поданого позичальником інформаційного повідомлення або акта, звіту та інших документів, складених користувачами Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно із зазначеним Порядком.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є знищення об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється до моменту отримання позичальником компенсації (відшкодування майнової шкоди) за знищений об'єкт нерухомого майна.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є пошкодження об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється строком до одного року з можливістю продовження такого строку згідно з внутрішніми правилами Фонду та з урахуванням ступеня та обсягів пошкодження, що підтверджуються звітом за результатами обстеження пошкоджених об'єктів, складеним відповідно до вимог Порядку проведення обстеження прийнятих в експлуатацію об'єктів будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 р. № 257 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 33, ст. 1045).

Якщо об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, розташований на території територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), або на території, визнаній в умовах воєнного стану тимчасово окупованою рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України, відстрочення платежів за кредитом може встановлюватися з дня відповідного звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) та може діяти до моменту виключення територіальної громади, в якій розташований об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, з переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Перелік територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), формується в електронній формі відповідно до Положення про інформаційну систему формування переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 травня 2022 р. № 562 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 41, ст. 2217), а у разі відсутності технічної можливості формування такого переліку в електронній формі — затверджується Мінреінтеграції за погодженням з Міноборони на підставі пропозицій відповідних обласних, Київської міської військових адміністрацій.

Фонд/регіональне управління Фонду має право здійснювати реструктуризацію боргу позичальника за кредитом, що виник до відновлення втраченої платоспроможності позичальника, відповідно до своїх внутрішніх правил, у тому числі шляхом розстрочення сплати простроченої заборгованості за кредитом, надання позичальнику пільгового періоду, протягом якого переносяться строки внесення платежів з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, збільшення строків кредитування, встановлених у пункті 16 цього Положення, але не більше ніж на 60 місяців.

При цьому платоспроможність позичальника вважається втраченою, якщо згідно з підтвердними документами про його доходи та доходи повнолітніх членів його сім'ї він не відповідає вимогам щодо платоспроможності, визначеним цим Положенням.».

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами десятим і одинадцятим.

2. У пункті 15 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання кредитів на будівництво (реконструкцію) і придбання житла для наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 453 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 35, ст. 1177; 2011 р., № 26, ст. 1071; 2015 р., № 60, ст. 1967; 2021 р., № 62, ст. 3910):

1) доповнити пункт після абзацу першого новими абзацами такого змісту:

«Знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна, на який надано кредит, починаючи з 24 лютого 2022 р. внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, є підставою для надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, протягом якого позичальник може звільнитися від внесення платежу з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, за умови, що такий позичальник подав інформаційне повідомлення про пошкодження або знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно з Порядком подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 березня 2022 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 28, ст. 1539, № 39, ст. 2089). Умови, що передбачають надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, діють з моменту знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна та встановлюються після звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) і надання ним відомостей про ре-

єстрацію поданого позичальником інформаційного повідомлення або акта, звіту та інших документів, складених користувачами Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно із зазначеним Порядком.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є знищення об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється до моменту отримання позичальником компенсації (відшкодування майнової шкоди) за знищений об'єкт нерухомого майна.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є пошкодження об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється строком до одного року з можливістю продовження такого строку згідно з внутрішніми правилами Фонду та з урахуванням ступеня та обсягів пошкодження, що підтверджуються звітом за результатами обстеження пошкоджених об'єктів, складеним відповідно до вимог Порядку проведення обстеження прийнятих в експлуатацію об'єктів будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 р. № 257 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 33, ст. 1045).

Якщо об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, розташований на території територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), або на території, визнаній в умовах воєнного стану тимчасово окупованою рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України, відстрочення платежів за кредитом може встановлюватися з дня відповідного звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) та може діяти до моменту виключення територіальної громади, в якій розташований об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, з переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Перелік територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), формується в електронній формі відповідно до Положення про інформаційну систему формування переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 травня 2022 р. № 562 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 41, ст. 2217), а у разі відсутності технічної можливості формування такого переліку в електронній формі — затверджується Мінреінтеграції за погодженням з Міноборони на підставі пропозицій відповідних обласних, Київської міської військових адміністрацій.

Фонд має право здійснювати реструктуризацію боргу позичальника за кредитом, що виник до відновлення втраченої платоспроможності позичальника, відповідно до своїх внутрішніх правил, у тому числі шляхом розстрочення сплати простроченої заборгованості за кредитом, надання позичальнику пільгового періоду, протягом якого переносяться строки внесення платежів з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, збільшення строків кредитування, встановлених у пункті 9 цього Порядку, але не більше ніж на 60 місяців.

При цьому платоспроможність позичальника вважається втраченою, якщо згідно з підтвердними документами про його доходи та доходи повнолітніх членів його сім'ї він не відповідає вимогам Фонду щодо платоспроможності.».

У зв'язку з цим абзаци другий — тринадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — двадцятим;

2) абзаци дев'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«громадянам України, місце проживання яких зареєстровано або задекларовано на контрольованих Україною територіях та які постійно проживають на контрольованих Україною територіях або переселилися з населених пунктів, переліки яких затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2014 р. № 1085 «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, та переліку населених пунктів, що розташовані на лінії розмежування» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 92, ст. 2655; 2015 р., № 36, ст. 1090; 2022 р., № 14, ст. 788)».

3. Пункт 5 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» з подальшим спрямуванням на виконання Державної програми забезпечення молоді житлом на 2013—2023 роки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 488 «Питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті для збільшення статутного капіталу Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1456; 2021 р., № 25, ст. 1185; 2022 р., № 35, ст. 1913), після абзацу восьмого доповнити новими абзацами такого змісту:

«Фонд має право здійснювати реструктуризацію боргу позичальника за кредитом, що виник до відновлення втраченої платоспроможності позичальника, відповідно до своїх внутрішніх правил, у тому числі шляхом розстрочення сплати простроченої заборгованості за кредитом, надання позичальнику пільгового періоду, протягом якого переносяться строки внесення платежів з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, збільшення строків кредитування, встановлених цим пунктом, але не більше ніж на 60 місяців.

При цьому платоспроможність позичальника вважається втраченою, якщо згідно з підтвердними документами про його доходи та доходи повнолітніх членів його сім'ї він не відповідає вимогам Фонду щодо платоспроможності.

Знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна, на який надано кредит, починаючи з 24 лютого 2022 р. внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, є підставою для надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, протягом якого позичальник може звільнитися від внесення платежу з погашення кредиту та внесення відсотків за користування кредитом, за умови, що такий позичальник подав інформаційне повідомлення про пошкоджене або знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно з Порядком подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26 березня 2022 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 28, ст. 1539, № 39, ст. 2089). Умови, що передбачають надання позичальнику можливості відстрочення платежів за кредитом, діють з моменту знищення або пошкодження об'єкта нерухомого майна та встановлюються після звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) і надання ним відомостей про реєстрацію поданого позичальником інформаційного повідомлення або акта, звіту та інших документів, складених користувачами Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, згідно із зазначеним Порядком.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є знищення об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється до моменту отримання позичальником компенсації (відшкодування майнової шкоди) за знищений об'єкт нерухомого майна.

Якщо підставою для відстрочення платежів за кредитом є пошкодження об'єкта нерухомого майна, таке відстрочення встановлюється строком до одного року з можливістю продовження такого строку згідно з внутрішніми правилами Фонду та з урахуванням ступеня та обсягів пошкодження, що підтверджуються звітом за результатами обстеження пошкоджених об'єктів, складеним відповідно до вимог Порядку проведення обстеження прийнятих в експлуатацію об'єктів будівництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 квітня 2017 р. № 257 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 33, ст. 1045).

Якщо об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, розташований на території територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), або на території, визнаній в умовах воєнного стану тимчасово окупованою рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України, відстрочення платежів за кредитом може встановлюватися з дня відповідного звернення позичальника (члена сім'ї, представника позичальника) та може діяти до моменту виключення територіальної громади, в якій розташований об'єкт нерухомого майна, на який надано кредит, з переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Перелік територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), формується в електронній формі відповідно до Положення про інформаційну систему формування переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 травня 2022 р. № 562 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 41, ст. 2217), а у разі відсутності технічної можливості формування такого переліку в електронній формі — затверджується Мінреінтеграції за погодженням з Міноборони на підставі пропозицій відповідних обласних, Київської міської військових адміністрацій.».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами шістнадцятим — двадцятим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1133
Київ

Про внесення змін до бюджету Фонду
соціального страхування України на 2022 рік

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до бюджету Фонду соціального страхування України на 2022 рік, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2022 р. № 117 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 18, ст. 967), зміни, виклавши його в редакції, що додається.

2. Фонду соціального страхування спрямовувати кошти, у тому числі надані з державного бюджету, на погашення заборгованості із виплати застрахованим особам матеріального забезпечення у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та допомоги по вагітності та пологах.

Рекомендувати Виконавчій дирекції Фонду соціального страхування здійснювати видатки розвитку після погашення такої заборгованості.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 лютого 2022 р. № 117

(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1133)

БЮДЖЕТ
Фонду соціального страхування України на 2022 рік

	(тис. гривень)
Залишок коштів на початок року	915 343
Доходи:	
страхові внески страхувальників та застрахованих осіб	34 985 759
надходження з державного бюджету на виплату допомоги в пільгових розмірах громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи	45 032
надходження з державного бюджету для виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності	352 844
фінансова допомога Фонду соціального страхування України, для страхових виплат медичним працівникам державних і комунальних закладів охорони здоров'я та членам їх сімей внаслідок захворювання коронавірусною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками за рахунок коштів державного бюджету	49 124
інші надходження відповідно до закону	141 853
Усього доходів	35 574 612
Разом коштів з урахуванням залишку коштів на початок року	36 489 955
Видатки:	
матеріальне забезпечення та соціальні послуги	22 568 992
у тому числі	
матеріальне забезпечення	22 329 400
оплата лікування в реабілітаційних відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань	239 592
страхові виплати	12 218 647
страхові витрати на медичну та соціальну допомогу	401 421
профілактика страхових випадків	
видатки, пов'язані з виконанням обов'язків страховика	34 712
витрати на розвиток та функціонування інформаційно-аналітичних систем Фонду	28 119
адміністративно-господарські витрати	1 188 940
страхові виплати у разі захворювання або смерті медичних працівників державних і комунальних закладів охорони здоров'я у зв'язку з інфікуванням гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, передбачені статтею 39 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», за рахунок фінансової допомоги, яка виділена з коштів державного бюджету	49 124
Усього видатків	36 489 955
Залишок коштів на кінець року, в тому числі резерв коштів Фонду	

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1137
Київ

Про затвердження Порядку зарахування деяких категорій вступників у 2022 році

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Затвердити Порядок зарахування деяких категорій вступників у 2022 році, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1137

ПОРЯДОК
зарахування деяких категорій вступників у 2022 році

1. Цей Порядок визначає особливості зарахування осіб, які проживають на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України або місце проживання яких зареєстровано (задекларовано) на особливо небезпечній території, для здобуття вищої, фахової передвищої освіти.

Цей Порядок поширюється також на осіб, які переселилися з тимчасово окупованої Російською Федерацією території України після 1 січня 2022 року.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:
вступник — особа, яка проживає на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України або місце проживання якої зареєстровано (задекларовано) на особливо небезпечній території, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України «Про вищу освіту» та підпункту 21 пункту 2 розділу XIV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про фахову передвищу освіту» здійснюється з урахуванням таких особливостей:

У цьому Порядку термін «тимчасово окупована Російською Федерацією територія України» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України».

3. Зарахування вступників, зокрема за кошти державного бюджету, відповідно до підпункту 23 пункту 2 розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про вищу освіту» та підпункту 21 пункту 2 розділу XIV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про фахову передвищу освіту» здійснюється з урахуванням таких особливостей:

у разі відсутності у вступника документа (одного з документів), що посвідчує особу, передбаченого Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», — на підставі свідоцтва про народження, виданого уповноваженим органом державної реєстрації актів цивільного стану або компетентним органом іноземної держави за умови його легалізації в установленому законодавством порядку та письмового зобов'язання здійснити оформлення документа (одного з документів), що посвідчує особу, передбаченого зазначеним Законом, протягом шести місяців з початку навчання;

у разі відсутності у вступника військово-облікового документа (для військовозобов'язаних — військового квитка або тимчасового посвідчення військовозобов'язаного, для приззовників — посвідчення про приписку до приззовних дільниць) — на підставі письмового зобов'язання здійснити оформлення військово-облікового документа протягом шести місяців з початку навчання.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1138
Київ

Про затвердження Порядку та умов надання закладам вищої освіти, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, компенсації витрат на підготовку фахівців, які навчаються за рахунок коштів фізичних осіб

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Затвердити Порядок та умови надання закладам вищої освіти, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, компенсації витрат на підготовку фахівців, які навчаються за рахунок коштів фізичних осіб, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1138

ПОРЯДОК
та умови надання закладам вищої освіти, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, компенсації витрат на підготовку фахівців, які навчаються за рахунок коштів фізичних осіб

1. Ці Порядок та умови визначають механізм надання відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 липня 2022 р. № 611 «Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету з метою компенсації витрат закладів вищої освіти, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, на підготовку фахівців» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 58, ст. 3485) коштів для покриття витрат закладів вищої освіти, що належать до сфери управління МОН (далі — заклади вищої освіти), на підготовку фахівців, які навчаються за рахунок коштів фізичних осіб, місцем реєстрації проживання яких є території, розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають (перебували) в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), і які станом на 30 червня 2022 р. мають заборгованість за надані закладами вищої освіти освітні послуги, що виникла через збройну агресію Російської Федерації проти України (далі — компенсація).

2. Компенсація надається закладам вищої освіти з метою погашення заборгованості фізичних осіб, місцем реєстрації проживання яких є території, розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають (перебували) в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), та які одночасно відповідають таким вимогам:

до 24 лютого 2022 р. уклали відповідно до статті 44 Закону України «Про вищу освіту» договір між закладом вищої освіти та фізичною особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати, на підготовку здобувачів вищої освіти освітніх ступенів молодшого бакалавра, бакалавра або магістра (далі — договір);

в умовах воєнного стану втратили платоспроможність у частині здійснення відповідно до договору оплати за платну освітню послугу, що надавалася закладом вищої освіти у другому семестрі 2021/22 навчального року, внаслідок чого станом на 30 червня 2022 р. утворилася дебіторська заборгованість відповідного закладу вищої освіти, що включена до його звіту про заборгованість за бюджетними коштами за перше півріччя 2022 р., поданого в установленому порядку до Казначейства (далі — заборгованість).

Для надання компенсації відповідно до цих Порядку та умов втратою платоспроможності особи вважається наявність середньомісячної суми доходів на одну особу (сім і здобувача вищої освіти, сім і батьків здобувача вищої освіти та фізичної особи, яка уклала договір), що не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої Законом України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» станом на 1 січня 2022 року.

3. Підставою для надання компенсації є заява здобувача вищої освіти, який зарахований до закладу вищої освіти на підставі договору, укладеного із закладом вищої освіти фізичною особою, яка відповідає вимогам, визначеним пунктом 2 цих Порядку та умов.

Заява подається на ім'я керівника закладу вищої освіти. До заяви додаються отримані в установленому порядку документи, що підтверджують неможливість здобувача вищої освіти, його батьків та фізичної особи, яка уклала договір, здійснювати зазначену оплату.

Такими документами є відомості з державних реєстрів за період з 1 березня по 30 червня 2022 р., а саме:

- з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків — про суми виплачених доходів та утриманих податків здобувача вищої освіти;
- з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків — про суми виплачених доходів та утриманих податків;
- батьків здобувача вищої освіти — якщо здобувач не перебуває у шлюбі;
- чоловіка або дружини здобувача вищої освіти — якщо здобувач перебуває у шлюбі;
- з Державного реєстру фізичних осіб — платників податків — про суми виплачених доходів та утриманих податків фізичної особи, яка уклала договір;
- з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців — про наявність (відсутність) юридичних осіб, зареєстрованих на ім'я здобувача вищої освіти, його батьків (якщо здобувач не перебуває у шлюбі, або дружини (чоловіка) здобувача вищої освіти — якщо здобувач перебуває у шлюбі) та фізичної особи, яка уклала договір, а у разі наявності таких юридичних осіб — відомості з Реєстру платників податків юридичних осіб — про суми отриманих доходів та утриманих податків.

Крім того, у разі наявності до заяви можуть додаватися:

- витяг з Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, що, до відповідних облікових даних здобувача вищої освіти, його батьків, фізичної особи, яка уклала договір;
- довідка про взяття на облік (реєстрацію) батьків здобувача вищої освіти та/або фізичної особи, яка уклала договір, видана міжрегіональним (регіональним або їх філіями) центром зайнятості за місцем реєстрації таких осіб.

4. Заклади вищої освіти подають МОН інформацію (в установленні ним строки та за встановленою ним формою) щодо заборгованості фізичних осіб, які відповідають вимогам, визначеним пунктом 2 цих Порядку та умов.

МОН на підставі отриманої інформації доводить закладам вищої освіти відповідні бюджетні асигнування з урахуванням заборгованості та в межах коштів, виділених МОН розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 липня 2022 р. № 611 «Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету з метою компенсації витрат закладів вищої освіти, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, на підготовку фахівців».

5. Якщо здобувач вищої освіти надав документи, визначені пунктом 3 цих Порядку та умов, і такі документи свідчать про:

- втрату платоспроможності фізичною особою, яка уклала договір, а також про втрату платоспроможності здобувачем вищої освіти та його батьками;
- пошкодження та/або знищення внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації, майно здобувача вищої освіти, його батьків, фізичної особи, яка уклала договір;
- взяття на облік (реєстрацію) батьків здобувача вищої освіти та/або фізичної особи, яка уклала договір, як безробітних, внаслідок чого заборгованість не може бути погашена, до відповідного договору вносяться зміни шляхом підписання додатка, що є невід'ємною частиною договору.

Зміни до договору вносяться після отримання закладом вищої освіти компенсації шляхом зменшення вартості платної освітньої послуги, отриманої за період з 1 березня по 30 червня 2022 р., на суму заборгованості.

У разі коли у договорі зазначена вартість за 2021/22 навчальний рік або за другий семестр 2021/22 навчального року, вартість платної освітньої послуги, отриманої за період з 1 березня по 30 червня 2022 р., визначається пропорційно в розрахунку на місяць.

6. Кошти, отримані закладом вищої освіти як компенсація, спрямовуються на фінансування видатків, пов'язаних з наданням платної освітньої послуги, в установленому законодавством порядку.

На керівника закладу вищої освіти покладається обов'язок щодо:

- внесення контролю за повнотою та достовірністю відомостей, що подаються здобувачами вищої освіти відповідно до цих Порядку та умов;
- внесення змін до договору шляхом підписання додатка, що є його невід'ємною частиною; здійснення заходів із запобігання випадкам безпідставного отримання компенсації;
- Ведення бухгалтерського обліку, відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних із використанням коштів, отриманих закладом вищої освіти як компенсація, здійснюються в установленому законодавством порядку.
- Складення і подання фінансової та бюджетної звітності про використання коштів, отриманих як компенсація, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1142
Київ

Про затвердження Порядку видачі в особливий період особам, які проходять службу цивільного захисту або працюють в органах управління та силах цивільного захисту, посвідчень і розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту)

З метою імплементації норм міжнародного гуманітарного права та відповідно до пункту 10² частини першої статті 16 Кодексу цивільного захисту України Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Затвердити Порядок видачі в особливий період особам, які проходять службу цивільного захисту або працюють в органах управління та силах цивільного захисту, посвідчень і розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту), що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1142

ПОРЯДОК
видачі в особливий період особам, які проходять службу цивільного захисту або працюють в органах управління та силах цивільного захисту, посвідчень і розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту)

1. Цей Порядок визначає механізм оформлення, реєстрації та видачі в особливий період посвідчень і розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) особам, які проходять службу цивільного захисту або працюють в органах управління та силах цивільного захисту, та спрямований на застосування і забезпечення виконання норм міжнародного гуманітарного права на території України.

2. Для цього Порядку поширюється на центральні і місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, а також підприємства, установи та організації незалежно від форми власності і господарювання; осіб, які виконують завдання цивільної оборони, визначені статтю 61 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року.

3. У цьому Порядку терміни вживаються в значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Додатковому протоколі до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року.

4. Видана посвідчень і розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) здійснюється в разі виникнення збройного конфлікту та призначена для забезпечення розпізнавання такого персоналу та підтвердження його статусу.

5. Посвідчення персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) видаються:

- особам рядового і начальницького складу, які проходять службу цивільного захисту за контрактом, у резерві служби цивільного захисту, державним службовцям та іншим працівникам, з якими укладається трудовий договір про роботу в органах управління та силах цивільного захисту, закладах освіти та наукових установах, закладах охорони здоров'я (медичних підрозділах), що належать до сфери управління ДСНС, — ДСНС та його територіальними органами;
- працівникам з питань цивільного захисту центральних органів виконавчої влади, а також працівникам державних аварійно-рятувальних служб — відповідним центральним органом виконавчої влади;
- працівникам з питань цивільного захисту Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів міських, селищних і сільських рад, а також працівникам регіональних аварійно-рятувальних служб — Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною держадміністрацією, військовою адміністрацією (за наявності);
- працівникам з питань цивільного захисту суб'єктів господарювання, а також працівникам комунальних та об'єктових аварійно-рятувальних служб, працівникам аварійно-рятувальних служб громадських організацій — районною місцевою держадміністрацією, виконавчим органом міської, селищної і сільської ради за місцезнаходженням суб'єкта господарювання, аварійно-рятувальної служби.

6. Бланки посвідчення розміром 74 x 105 мм із стійких до вологи матеріалів виготовляються відповідним органом, що видає посвідчення, за рахунок асигнувань та в межах видатків, передбачених у бюджеті на його утримання, та зберігаються в установленому порядку.

Якщо персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) дозволяється носити особисту короткостроковий вогнепальну зброю, у посвідченні повинен бути відповідний запис.

Зразок посвідчення персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) наведено в додатку 1.

7. Посвідчення видається безоплатно з початку збройного конфлікту і є дійсним до його закінчення. Після закінчення збройного конфлікту власник зобов'язаний повернути посвідчення органу, що його видав, а в разі неможливості — іншому органу, зазначеному в пункті 5 цього Порядку.

Для обліку посвідчень персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) органами, зазначеними в пункті 5 цього Порядку, ведеться журнал реєстрації посвідчень персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) за формою згідно з додатком 2.

8. Посвідчення в разі пошкодження підлягає обміну, а в разі його втрати видається нове посвідчення за письмовою заявою його власника, що подається до органу, який видав таке посвідчення вперше.

Повторна видача посвідчення або його обмін здійснюється у строк, що не перевищує трьох календарних днів з дати подання відповідної заяви.

9. Розпізнавальним знаком (емблемою) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) є рівносторонній блакитний трикутник на оранжевому фоні, жоден із кутів якого не торкається краю фону та один із кутів якого спрямований вертикально вгору.

10. Персонал цивільної оборони (цивільного захисту) повинен носити головні убори та одяг з міжнародним розпізнавальним знаком (емблемою). У темну пору доби або в умовах недостатньої видимості розпізнавальний знак (емблема) повинен освітлюватися або бути таким, що світиться, або бути виготовленим з матеріалів, що дають змогу розрізняти його за допомогою технічних засобів виявлення.

Рекомендовані розміри розпізнавальних знаків (емблем) наведено в додатку 3.

11. Працівники, що призначаються на добровільній основі до складу формувань цивільного захисту та спеціалізованих служб цивільного захисту, забезпечуються під час проведення відновлювальних, аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт спеціальним одягом, на який нашивається (кріпиться) розпізнавальний знак (емблема) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту).

Право власника спеціального одягу носити розпізнавальний знак (емблему) персоналу цивільної оборони (цивільного захисту) засвідчується довідкою, що видається підприємством, установою, організацією, на базі якої утворено відповідне формування цивільного захисту, спеціалізована служба цивільного захисту.

Додаток 1
до Порядку

ЗРАЗОК
посвідчення персоналу цивільної оборони
(цивільного захисту)

Лицьовий бік

УКРАЇНА
(найменування органу, яким видано посвідчення)

ПОСВІДЧЕННЯ ОСОБИ
для персоналу цивільної оборони (цивільного захисту)

Прізвище
Власне ім'я та по батькові (за наявності)

Дата народження
Особистий номер (за наявності)
Власник цього посвідчення перебуває під захистом Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р. та Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 р., що стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 р., як

Дата видачі 20 року Посвідчення № (серія)

Підпис особи, яка
Дійсне до 20 року видала посвідчення

Зворотний бік

Зріст	Очі	Волосся
Інші особливі прикмети або дані		
Наявність короткострокової вогнепальної зброї		
МП	Підпис власника посвідчення	

Додаток 2
До Порядку

ЖУРНАЛ
реєстрації посвідчень персоналу цивільної оборони (цивільного захисту)

Порядковий номер	Серія, номер посвідчення	Дата видачі	Прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності)	Дата народження	Посада	Особистий номер (за наявності)	Відмітка про одержання (підпис відповідальної особи)	Відмітка про повернення (підпис відповідальної особи)	Примітка
------------------	--------------------------	-------------	---	-----------------	--------	--------------------------------	--	---	----------

Додаток 3
до Порядку

РЕКОМЕНДОВАНІ РОЗМІРИ
розпізнавальних знаків (емблем) персоналу цивільної
оборони (цивільного захисту)*

Об'єкти розпізнавання та захисту	Розміри, сантиметрів щита (полотнища)	ширина лінії емблеми (знака, літери)	Дальність виявлення неозброєним оком, метрів	
Накидки (верхній одяг)	40 x 40	34	10	400
Головний убір		20	6	300

* У разі використання на розпізнавальному знаку (емблемі) геометричних фігур їх розміри повинні бути не більше ніж розміри, зазначені у третій графі.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 жовтня 2022 р. № 1148
Київ

Про внесення зміни до Правил перетинання державного кордону громадянами України

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до Правил перетинання державного кордону громадянами України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995 р. № 57 (ЗП України, 1995 р., № 4, ст. 92; Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2239), зміну, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 жовтня 2022 р. № 1148

ЗМІНА,
що вноситься до Правил перетинання державного кордону громадянами України
Доповнити Правила пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹. У разі введення на території України воєнного стану пропуск через державний кордон громадян України чоловічої статі віком від 18 до 60 років, що належать до авіаційного персоналу, є державними інспекторами з авіаційного нагляду або особами, уповноваженими на проведення перевірок Державіаслужби, та працівниками Державного авіаційного підприємства «Україна», якщо вони прямують для роботи (виконання службових обов'язків) за кордоном або тренажерної підготовки, здійснюється уповноваженими службовими особами Держприкордонслужби за умови виконання правил перетинання державного кордону України, наявності підтвердних документів.

Підтвердними документами для авіаційного персоналу, який працює у суб'єкта авіаційної діяльності (резидента), є:

- засвідчена суб'єктом авіаційної діяльності (резидентом) копія укладеного трудового договору (контракту) або укладений договір на проходження тренажерної підготовки між суб'єктом авіаційної діяльності чи особою авіаційного персоналу та організацією, яка розміщується за межами України;
- підтвердження, надане Державіаслужбою, що особа належить до авіаційного персоналу та має відповідне свідоцтво (посвідчення);
- наказ суб'єкта авіаційної діяльності про відрядження особи за кордон.

Підтвердними документами для авіаційного персоналу, який працює або має намір працювати в суб'єкта авіаційної діяльності (нерезидента), є:

- копія укладеного трудового договору (контракту) із суб'єктом авіаційної діяльності (нерезидентом) або лист від нього про намір укласти трудовий договір (контракт), або копія укладеного договору на проходження тренажерної підготовки між особою авіаційного персоналу та організацією, яка розміщується за межами України;
- підтвердження, надане Державіаслужбою, що особа належить до авіаційного персоналу та має відповідне свідоцтво (посвідчення);
- військово-облікові документи з відповідними відмітками районного (об'єднаного районного), міського (районного) у містах, об'єднаного міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки.

Підтвердним документом для державних інспекторів з авіаційного нагляду та осіб, уповноважених на проведення перевірок, є наказ Державіаслужби про відрядження за кордон державного інспектора з авіаційного нагляду або особи, уповноваженої на проведення перевірок.

Підтвердним документом для працівників Державного авіаційного підприємства «Україна» є наказ підприємства про відрядження працівника за кордон.

Особа, яка належить до авіаційного персоналу та працює або має намір працювати в суб'єкта авіаційної діяльності (нерезидента), отримує дозвіл на виїзд з місця проживання від керівника відповідного районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки (військовозобов'язані та резервісти СБУ, Служби зовнішньої розвідки — дозвіл відповідного керівника) для пред'явлення уповноваженим службовим особам Держприкордонслужби під час перетину кордону.

Авіаційний персонал, який працює у суб'єкта авіаційної діяльності (резидента), а також державні інспектори з авіаційного нагляду та особи, уповноважені на проведення перевірок, можуть безперервно перебувати за кордоном протягом строку відрядження. Авіаційний персонал, який працює або має намір працювати в суб'єкта авіаційної діяльності (нерезидента), може безперервно перебувати за кордоном не більше строку дії трудового договору або договору про проходження тренажерної підготовки.».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2022 р. № 1145
Київ

Про затвердження Порядку внесення
відомостей про належного користувача
транспортного засобу до Єдиного
державного реєстру транспортних засобів

Відповідно до частини четвертої статті 14² Кодексу України про адміністративні
правопорушення Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Порядок внесення відомостей про належного користувача транспортно-
го засобу до Єдиного державного реєстру транспортних засобів, що дода-
ється.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України
згідно з переліком, що додається.
3. Ця постанова набирає чинності через три місяці з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2022 р. № 1145

ПОРЯДОК
внесення відомостей про належного користувача транспортного
засобу до Єдиного державного реєстру транспортних засобів

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає процедуру внесення до Єдиного державного реєстру
транспортних засобів (далі — Реєстр) відомостей про належного користувача транспортно-
го засобу (далі — належний користувач) для автоматизованого обліку.
2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:
- 1) заявник — власник транспортного засобу (його представник за нотаріально
посвідченою довіреністю або за дорученням, якщо власником транспортного засобу є
юридична особа) та належний користувач;
- 2) електронна заява — заява про внесення до Реєстру відомостей про належно-
го користувача за формою згідно з додатком 1, яка формується через веб-додаток,
розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного центру МВС, із накладен-
ням електронного підпису заявників та базується на кваліфікованому сертифіка-
ті електронного підпису (далі — електронний підпис), або через Єдиний держав-
ний вебпортал електронних послуг (далі — Портал Дія), у тому числі з використан-
ням його мобільного додатка, у довільній формі, придатній для сприйняття її змі-
сту, з накладенням віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія. Підпис»
(«Дія ID») або електронного підпису заявників та кваліфікованої електронної печатки
технічного адміністратора Порталу Дія відповідно до Законів України «Про електро-
ронні довірчі послуги» та «Про електронні документи та електронний документообіг»;
- 3) заява — заява про внесення до Реєстру відомостей про належного користувача
за формою згідно з додатком 1, оформлена в паперовій формі та підписана заявни-
ками в територіальному органі з надання сервісних послуг МВС;
- 4) належний користувач — фізична особа, яка на законних підставах користу-
ється транспортним засобом, що їй не належить, а також керівник юридичної осо-
би (особа, яка виконує повноваження керівника юридичної особи) або працівник, ви-
значений керівником юридичної особи, яка є власником транспортного засобу, які в
разі внесення щодо них відомостей до Реєстру несуть відповідно до статті 14² Кодексу
України про адміністративні правопорушення відповідальність за адміністративні
правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в ав-
томатичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транс-
портних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису).
3. Підставою для внесення до Реєстру відомостей про належного користувача є
електронна заява або заява, сформована та подана заявниками, якою визначено на-
лежного користувача безпосередньо власником транспортного засобу у зв'язку з пе-
редачею фізичній або юридичній особі транспортного засобу в користування.
4. Обов'язковою умовою для внесення до Реєстру відомостей про належного ко-
ристувача є наявність у нього діючого національного посвідчення водія або діючого
посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорож-
ний рух 1968 року, записи в якому виконані або продубльовані літерами латинсько-
го алфавіту (далі — посвідчення водія), яке підтверджує право керування транспорт-
ним засобом відповідної категорії.
- Вимога щодо наявності посвідчення водія є не обов'язковою стосовно належного
користувача — керівника юридичної особи (особи, яка виконує повноваження керів-
ника юридичної особи).
5. Відомості про належного користувача до Реєстру вносяться через:
- 1) територіальні органи з надання сервісних послуг МВС (далі — сервісні цен-
три МВС);
- 2) веб-додаток, розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного цен-
тру МВС;
- 3) Портал Дія, у тому числі з використанням його мобільного додатка.
- Під час внесення до Реєстру відомостей забезпечується їх зберігання, запобіган-
ня несанкціонованому доступу та поширенню персональних даних відповідно до за-
конодавства.
6. За внесення до Реєстру відомостей про належного користувача плата не справ-
ляється.
7. Внесення до Реєстру одночасно відомостей щодо кількох належних користува-
чів стосовно одного транспортного засобу не допускається.
8. Підставами для відмови у внесенні до Реєстру відомостей про належного ко-
ристувача є:
- 1) неподання або подання не в повному обсязі документів, передбачених цим По-
рядком;
- 2) подання документів, що містять недостовірні відомості або явні ознаки підроб-
ки;
- 3) неправильне заповнення електронної заяви або заяви та/або внесення до неї ві-
домостей не в повному обсязі;
- 4) наявність розбіжностей у відомостях, внесених до електронної заяви або зая-
ви, і відомостях, що містяться у відповідних реєстрах та базах даних, доступ до яких
має МВС;
- 5) виявлення під час проведення перевірки за відповідними реєстрами та базами
даних, доступ до яких має МВС, факту:
перебування заявників у розшуку;
позбавлення належного користувача права керування транспортними засобами
або встановлення щодо нього тимчасового обмеження у праві керування транспорт-
ними засобами;
відсутності в належного користувача права керувати транспортними засобами
відповідної категорії, до якої належить транспортний засіб, зазначений в електрон-
ній заяві або заяві;
- 6) виявлення під час проведення перевірки транспортного засобу за відповідними
реєстрами та базами даних, доступ до яких має МВС, зазначеного в електронній зая-
ві або заяві, факту перебування в розшуку;
- 7) відсутність у поданих документах або Єдиному державному демографічному
реєстрі відомостей про задеклароване або зареєстроване місце проживання (перебу-
вання) на території України заявників;
- 8) виявлення під час проведення перевірки за відповідними реєстрами та базами
даних, доступ до яких має МВС, факту відсутності інформації про діюче національне
посвідчення водія, зазначене в електронній заяві або заяві;
- 9) виявлення факту відсутності в Реєстрі інформації про транспортний засіб, за-
значений в електронній заяві або заяві.
9. У разі відсутності відомостей про зазначене в заяві національне посвідчення во-
дія у відповідних реєстрах та базах даних, доступ до яких має МВС, уповноважений
працівник сервісного центру МВС звертається до архівних записів щодо виданих на-
ціональних посвідчень водія або надсилає запит до сервісного центру МВС за міс-
цем його видачі.
- На підставі отриманих з архіву відомостей уповноважений працівник сервісного
центру МВС вносить відомості про національне посвідчення водія до відповідної ба-
зи даних. У разі надсилання запиту за місцем видачі національного посвідчення во-
дія уповноважений працівник сервісного центру МВС, до якого надіслано запит, вно-
сить у день його отримання відомості про національне посвідчення водія до відпо-
відної бази даних.
- До внесення відомостей про національне посвідчення водія до відповідної бази
даних розгляд заяви в сервісному центрі МВС зупиняється.
- У разі виявлення факту відсутності відомостей про національне посвідчення во-
дія під час автоматичної перевірки відомостей, зазначених в електронній заяві, вне-
сення відомостей є неможливим. Заявникам надається роз'яснення про необхідність
звернення до сервісного центру МВС для внесення відомостей про національне по-
свідчення водія до відповідної бази даних у порядку, визначеному абзацами першим
та другим цього пункту.
10. У разі відсутності в Реєстрі відомостей про транспортний засіб уповноважений
працівник сервісного центру МВС проводить його перевірку за відповідними реєстра-

ми та базами даних, доступ до яких має МВС, або надсилає запит до сервісного цен-
тру МВС за місцем його реєстрації.

На підставі отриманих відомостей із відповідних реєстрів та баз даних, доступ до
яких має МВС, уповноважений працівник сервісного центру МВС вносить до Реєстру
відомості про такий транспортний засіб. У разі надсилання запиту за місцем реєстра-
ції транспортного засобу відомості про такий транспортний засіб до Реєстру вносить
уповноважений працівник сервісного центру МВС у день отримання запиту.

До внесення до Реєстру відомостей про транспортний засіб розгляд заяви в сер-
вісному центрі МВС зупиняється.

У разі встановлення факту відсутності відомостей про транспортний засіб у Ре-
єстрі під час автоматичної перевірки відомостей, зазначених в електронній заяві, вне-
сення відомостей є неможливим. Заявникам надається роз'яснення про необхідність
звернення до сервісного центру МВС для внесення відомостей про транспортний за-
сіб до Реєстру в порядку, визначеному абзацами першим та другим цього пункту.

11. Інформація про адресу електронної пошти власника транспортного засобу та на-
лежного користувача зазначається в електронній заяві або заяві. Заборонено зазнача-
ти адресу електронної пошти інтернет-ресурсів (сервісів), доступ до яких заборонено у
зв'язку із застосуванням санкцій відповідно до Закону України «Про санкції».

12. Строк, на який вносяться відомості про належного користувача, зазначається
в електронній заяві або заяві та відповідає строку, зазначеному заявниками.

13. За згодою заявників внесення відомостей до Реєстру про належного користу-
вача може здійснюватися без зазначення строку.

14. Внесення до Реєстру відомостей про належного користувача, якого визна-
чив безпосередньо власник транспортного засобу, здійснюється в сервісному цен-
трі МВС у присутності власника транспортного засобу (його представника за довіре-
ністю або за дорученням, якщо власником транспортного засобу є юридична особа)
та належного користувача.

15. У разі коли власником транспортного засобу є фізична особа, внесення до Ре-
єстру відомостей про належного користувача або їх виключення через веб-додаток,
розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного центру МВС, або через
Портал Дія, у тому числі з використанням його мобільного додатка, здійснюється
нею особисто.

16. У разі звернення до сервісного центру МВС особи, уповноваженої в установле-
ному порядку власником транспортного засобу — фізичною особою вносити до Ре-
єстру відомості про належного користувача, обов'язково подається нотаріально по-
свідчена довіреність.

Подання заяви до сервісного центру МВС

17. До сервісного центру МВС заявниками подаються:
- 1) заява за формою згідно з додатком 1;
- 2) паспортний документ особи (паспорт громадянина України або паспорт гро-
мадянина України для виїзду за кордон, тимчасове посвідчення громадянина Украї-
ни, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідче-
ння біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення осо-
би, якій надано тимчасовий захист, або пред'являється один із зазначених докумен-
тів у формі електронного відображення інформації засобами Порталу Дія, зокрема з
використанням його мобільного додатка).
- У разі відсутності в паспортному документі особи відомостей про задеклароване
або зареєстроване місце проживання (перебування) на території України — довідка
про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, в якій зазначено фактичне міс-
це проживання, або її відображення в електронній формі засобами Порталу Дія, зо-
крема з використанням його мобільного додатка (для внутрішньо переміщених осіб).
- У разі відсутності в паспортному документі особи відомостей про задеклароване
або зареєстроване місце проживання (перебування) на території України — витяг із
реєстру територіальної громади про задеклароване або зареєстроване місце прожи-
вання (перебування), або його відображення в електронній формі засобами Порталу
Дія, зокрема з використанням його мобільного додатка;
- 3) довідка про звернення за захистом в Україні (для осіб, які звернулися із заявою
про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту);
- 4) відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків (за ная-
вності);
- 5) документи, що підтверджують повноваження представника (у разі звернення
уповноваженого представника);
- 6) посвідчення водія належного користувача, яке підтверджує право керування
транспортним засобом відповідної категорії, що зазначені у заяві (у разі, коли право
керування підтверджується посвідченням водія іноземної держави, що відповідає
вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, записи в якому виконані або продуб-
льовані літерами латинського алфавіту).
18. Сервісними центрами МВС відомості про належного користувача вносяться
до Реєстру за принципом екстериторіальності (незалежно від місцезнаходження чи
задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування) особи, ре-
страції транспортного засобу).
19. Перед внесенням до Реєстру відомостей про належного користувача відомос-
ті про заявників і транспортний засіб, зазначені в заяві, а також у доданих до неї до-
кументах, перевіряються уповноваженим працівником сервісного центру МВС за від-
повідними реєстрами та базами даних, доступ до яких має МВС.
- Перевірку інформації, що зазначена в заяві, про керівника юридичної особи або
особу, яка виконує його обов'язки, щодо достовірності відомостей проводить упо-
новажений працівник сервісного центру МВС за допомогою Єдиного державного
реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.
20. Внесення до Реєстру відомостей про належного користувача здійснюється
уповноваженим працівником сервісного центру МВС шляхом формування заяви, яка
роздруковується та підписується заявниками, за допомогою програмних засобів Ре-
єстру на підставі інформації, що міститься в поданих ними документах, та за умови
відсутності підстав для відмови у внесенні до Реєстру відомостей про належного ко-
ристувача, визначених цим Порядком.
21. Рішення про внесення до Реєстру відомостей про належного користувача при-
ймається уповноваженим працівником сервісного центру МВС протягом одного роб-
очого дня з дня звернення заявників. У випадках зупинення розгляду заяви, визна-
чених пунктами 9 і 10 цього Порядку, таке рішення приймається протягом двох робо-
чих днів з дня звернення заявників.
22. Факт внесення уповноваженим працівником сервісного центру МВС відомос-
тей про належного користувача до Реєстру засвідчується кваліфікованим електрон-
ним підписом такого працівника.
23. У разі наявності визначених цим Порядком підстав для відмови у внесенні до
Реєстру відомостей про належного користувача уповноважений працівник сервісно-
го центру МВС вносить до заяви відповідний запис про такі підстави і надає копію за-
яви заявникам.
- У разі відмови у внесенні до Реєстру відомостей про належного користувача з під-
став надання документів, що містять явні ознаки підроблення, уповноважений пра-
цівник сервісного центру МВС невідкладно передає такі документи до територіально-
го органу (підрозділу) Національної поліції.
24. Заява разом із документами, на підставі яких до Реєстру внесено відомості про
належного користувача, формується в окрему справу, прошивається і зберігається в
сервісному центрі МВС протягом трьох років.
- Із посвідчень водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про до-
рожній рух 1968 року, записи в якому виконані або продубльовані літерами латин-
ського алфавіту, на підставі яких відомості про належного користувача внесено до
Реєстру, уповноважений працівник сервісного центру МВС виготовляє копії, які в
установленому порядку засвідчують та долучає до справи, визначеної абзацом першим
цього пункту.
- Подання електронної заяви
25. Внесення до Реєстру відомостей про належного користувача, якого визначив
власник транспортного засобу на підставі електронної заяви, здійснюється заявни-
ками через:
- 1) веб-додаток, розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного центру
МВС, шляхом заповнення електронної заяви за формою згідно з додатком 1 із накла-
денням електронних підписів заявників;
- 2) Портал Дія, у тому числі з використанням його мобільного додатка, шляхом
заповнення електронної заяви в довільній формі, придатній для сприйняття її змі-
сту, із зазначенням відомостей, передбачених додатком 1, із накладенням віддалено-
го кваліфікованого електронного підпису «Дія. Підпис» («Дія ID») або електронно-
го підпису заявників та кваліфікованої електронної печатки технічного адміністрато-
ра Порталу Дія.
26. До внесення відомостей про належного користувача до Реєстру відомості про
заявників і транспортний засіб, зазначені в електронній заяві, перевіряються шляхом
автоматичної перевірки відомостей за відповідними реєстрами та базами даних, до-
ступ до яких має МВС.
- Перевірка щодо достовірності інформації, зазначеної в електронній заяві, про ке-
рівника юридичної особи або особу, яка виконує його обов'язки, проводиться шля-
хом автоматичної перевірки за допомогою Єдиного державного реєстру юридичних
осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.
27. Внесення до Реєстру відомостей про належного користувача через веб-
додаток, розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного центру МВС, або
засобами Порталу Дія, у тому числі з використанням його мобільного додатка, здіс-
нюється автоматично після заповнення та підписання заявниками в порядку, визна-
ченому пунктом 25 цього Порядку, відповідної електронної заяви, а також проведен-
ня автоматичної перевірки зазначених у ній відомостей за відповідними реєстрами та
базами даних, доступ до яких має МВС, за умови відсутності визначених цим Поряд-
ком підстав для відмови у внесенні відповідних відомостей.
- Відомості, що вносяться до Реєстру
28. До Реєстру для автоматизованого обліку вносяться такі відомості:

- 1) дата та час внесення відомостей;
- 2) спосіб внесення відомостей (через веб-додаток, розміщений на офіційному
веб-сайті Головного сервісного центру МВС, засобами Порталу Дія, у тому числі з ви-
користанням його мобільного додатка, або шляхом звернення до сервісного центру
МВС із зазначенням номера такого центру);
- 3) прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) належного користувача, да-
та його народження;
- 4) повне найменування та код згідно з ЄДРПОУ (для юридичних осіб);
- 5) адреса задекларованого або зареєстрованого місця проживання (перебування)
особи чи адреса місцезнаходження юридичної особи;
- 6) назва, серія (за наявності), номер, дата видачі документа, що посвідчує осо-
бу, підтверджує громадянство України чи її спеціальний статус, найменування орга-
ну, який його видав, та унікальний номер запису в Єдиному державному демографіч-
ному реєстрі (за наявності);
- 7) реєстраційний номер облікової картки платника податків (крім фізичних осіб,
які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номе-
ра облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному
контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);
- 8) марка, модель, номерний знак, свідоцтво про реєстрацію та ідентифікаційний
номер транспортного засобу (VIN) (у разі відсутності такого номера — номер однієї
із складових частин транспортного засобу (кузова, шасі, рами);
- 9) контактні дані власника транспортного засобу та належного користувача (но-
мер мобільного телефону, адреса електронної пошти);
- 10) строк, на який вносяться відомості про належного користувача до Реєстру (як-
що такий строк зазначено в електронній заяві або заяві).
- У разі наявності у Реєстрі відомостей про належного користувача в належного
користувача засобами мобільного додатка Порталу Дія (Дія) автоматично форму-
ється електронне свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу у формі електро-
нного відображення інформації в порядку, визначеному постановою Кабінету Міні-
стрів України від 29 грудня 2021 р. № 1453 «Про затвердження Порядку формування
та перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстра-
цію транспортного засобу, їх електронних копій» (Офіційний вісник України, 2022 р.,
№ 10, ст. 521).
- Виключення з Реєстру відомостей про належного користувача
29. Після закінчення зазначеного в електронній заяві або заяві строку, на який
вносяться відомості про належного користувача (у разі їх внесення), до Реєстру авто-
матично вносяться запис про виключення відомостей про такого користувача.
- У разі виключення відомостей про належного користувача з Реєстру в належно-
го користувача засобами мобільного додатка Порталу Дія (Дія) електронне свідоцтво
про реєстрацію транспортного засобу у формі електронного відображення інформа-
ції видається автоматично в порядку, визначеному постановою Кабінету Міністрів
України від 29 грудня 2021 р. № 1453 «Про затвердження Порядку формування та
перевірки електронного посвідчення водія, електронного свідоцтва про реєстрацію
транспортного засобу, їх електронних копій».
30. Дистрокового відомості про належного користувача виключаються з Реєстру:
- 1) автоматично:
- у разі перевереєстрації транспортного засобу у зв'язку із зміною його власника;
у разі надходження електронної заяви або заяви згідно з додатком 1 про внесення
до Реєстру відомостей про іншого належного користувача відповідного транспортно-
го засобу в порядку, визначеному пунктами 17 і 25 цього Порядку;
- 2) за заявою власника транспортного засобу (його представника за довіреністю
або за дорученням, якщо власником транспортного засобу є юридична особа) про
виключення відомостей про належного користувача власником транспортного засобу
за формою згідно з додатком 2;
- 3) за заявою належного користувача про виключення відомостей за формою згід-
но з додатком 3, що оформлена та підписана заявниками.
31. Для дистрокового виключення з Реєстру відомостей про належного користу-
вача до сервісного центру МВС подається заява за формою згідно з додатком 2 або 3
та документи, передбачені підпунктом 2 пункту 17 цього Порядку.
32. Виключення з Реєстру відомостей про належного користувача здійснюється
таким чином:
- 1) веб-додаток, розміщений на офіційному веб-сайті Головного сервісного центру
МВС, шляхом заповнення електронної заяви за формою згідно з додатком 2 з накла-
денням електронного підпису власника транспортного засобу або за формою згідно
з додатком 3 з накладенням електронних підписів заявників;
- 2) Портал Дія, у тому числі з використанням його мобільного додатка, шляхом за-
повнення електронної заяви в довільній формі, придатній для сприйняття її змісту,
відповідно до відомостей, передбачених додатком 2 або 3, з накладенням віддале-
ного кваліфікованого електронного підпису «Дія. Підпис» («Дія ID») або електронно-
го підпису заявників та кваліфікованої електронної печатки технічного адміністрато-
ра Порталу Дія.
- Анулювання відомостей у Реєстрі про належного користувача
33. Підставою для анулювання відомостей у Реєстрі про належного користувача
є установлення факту внесення до Реєстру відомостей про належного користувача:
з порушенням вимог цього Порядку чи інших нормативно-правових актів;
на підставі підроблених документів (відомостей).
34. У разі встановлення факту внесення до Реєстру відомостей про належного ко-
ристувача з порушенням вимог цього Порядку чи інших нормативно-правових ак-
тів або на підставі підроблених документів (відомостей) сервісний центр МВС про-
водить службове розслідування щодо виявлених порушень, за результатами якого
складається висновок про анулювання відомостей про належного користувача, вне-
сених до Реєстру.
35. У разі встановлення фактів, визначених абзацом третім пункту 33 цього По-
рядку, уповноважений працівник сервісного центру МВС негайно інформує територі-
альні органи (підрозділи) Національної поліції.
- Додаток 1
до Порядку
- ЗАЯВА
про внесення до Єдиного державного реєстру транспортних засобів відомостей
про належного користувача транспортного засобу
- Інформація про фізичну особу — власника транспортного засобу
- Прізвище
- Власне ім'я
- По батькові (за наявності)
- Дата народження
- Серія (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу, підтверджує громадянство України чи її спеціальний статус
- Дата видачі
- Орган, що видав
- Реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності)
- Унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності)
- Інформація про юридичну особу — власника транспортного засобу
- Ідентифікаційний код юридичної особи згідно з ЄДРПОУ
- Повне найменування юридичної особи
- Адреса задекларованого/зареєстрованого місця проживання (перебування)
- Країна
- Область
- Автономна Республіка Крим
- Район області/Автономної Республіки Крим
- Місто
- Селище
- Село

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 жовтня 2022 р. № 1152
Київ

Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 р. № 335

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 р. № 335 «Деякі питання здійснення оплати товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб сектору безпеки і оборони в умовах воєнного стану» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 26, ст. 1419) зміну, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 жовтня 2022 р. № 1152

ЗМІНА,
що вноситься до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 2022 р. № 335

Підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) на період воєнного стану ціна на постачання товарів, виконання робіт та надання послуг для забезпечення потреб сектору безпеки і оборони, а також інших товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб безпеки і оборони України визначається на підставі калькуляції витрат, сформованої виконавцем державного контракту (договору). При цьому під час розрахунку ціни враховуються всі податки та збори, загальновиробничі, адміністративні, операційні та інші витрати виконавця, пов'язані з виготовленням товарів, виконанням робіт та наданням послуг.

Істотні умови державного контракту (договору) не можуть змінюватися після його підписання до виконання зобов'язань сторонами в повному обсязі, крім випадків: продовження строку дії державного контракту (договору) та строку виконання зобов'язань щодо передачі товару, виконання робіт, надання послуг у разі виникнення документально підтверджених об'єктивних обставин, що спричинили таке продовження, зокрема обставин непереборної сили, затримки фінансування витрат замовника, за умови, що така зміна не призведе до збільшення суми, визначеної в державному контракті (договорі);

зміни ціни в державному контракті (договорі) у зв'язку із зміною ставок податків і зборів та/або зміною умов щодо надання пільг з оподаткування — пропорційно до зміни таких ставок та/або пільг з оподаткування, а також у зв'язку із зміною системи оподаткування пропорційно до зміни податкового навантаження внаслідок зміни системи оподаткування;

зміни встановленого згідно із законодавством органами державної статистики індексу споживчих цін, зміни курсу іноземної валюти, зміни біржових котирувань або показників Platts, ARGUS, регульованих цін (тарифів), нормативів, середньозважених цін на електроенергію на ринку «на добу наперед», що застосовуються в державному контракті (договорі).

Під час розрахунку та встановлення цін положення щодо визначення ціни на основі розрахунково-калькуляційних матеріалів, встановлені Порядком формування та коригування очікуваної вартості товарів, робіт і послуг оборонного призначення, закупівля яких здійснюється за неконкурентною процедурою, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2021 р. № 309 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 30, ст. 1737), та умови договорів, укладених відповідно до цього Порядку, не застосовуються.

Відмова від відшкодування витрат виконавця у складі ціни товарів (робіт, послуг), обрнутих технічною, технологічною документацією та обліковою політикою виконавця, не допускається.

Відповідальність за неправильність розрахунку, необґрунтованість витрат за статтями калькуляції витрат несе виконавець державного контракту (договору).

Ціна державного контракту (договору) не може бути змінена у бік збільшення щодо зобов'язань в частині:

неналежного виконання державного контракту (договору) з вини виконавця; прострочення строків постачання товарів (виконання робіт, надання послуг) з вини виконавця; здійсненої попередньої оплати;».

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «БАБІЧ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF BABICH v. UKRAINE)

(Заява № 54014/13)

Стислий виклад рішення від 20 вересня 2022 року

У вересні 2012 року заявника затримали за підозрою в участі в низці шахрайських дій з нерухомим майном. Ленінський районний суд м. Луганська обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, посилаючись на тяжкість злочинів, у вчиненні яких він обвинувачувався, і зазначаючи, що, перебуваючи на волі, він міг перешкоджати встановленню істини у його справі або переховуватися.

У жовтні 2012 року Апеляційний суд Луганської області (далі — Апеляційний суд) задовольнив апеляційну скаргу заявника та звільнив його під підписку про невиїзд, зазначивши, що тримання заявника під вартою було необґрунтованим.

10 липня 2013 року Лисичанський міський суд (далі — Лисичанський суд), посилаючись на тяжкість злочинів, у вчиненні яких обвинувачувався заявник, необхідність запобігти його переховуванню та перешкоджанню встановленню істини у справі, задовольнив клопотання прокурора про обрання заявнику запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Перебуваючи під вартою, заявник звертався до Лисичанського суду та Апеляційного суду Луганської області зі скаргами, вимагаючи звільнити його з-під варті, але безуспішно.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), стверджуючи, що постанова Лисичанського суду від 10 лип-

ня 2013 року про зміну запобіжного заходу була свавільною. Крім того заявник скаржився за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективної процедури, за допомогою якої міг оскаржити законність тримання його під вартою.

Розглянувши скарги заявника Європейський суд зазначив, що наявні матеріали не свідчать, що Лисичанський суд здійснив належну оцінку фактів щодо необхідності застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Лисичанський суд не навів жодних додаткових обґрунтувань для своєї постанови, крім того, не пояснив, чи порушував заявник підписку про невиїзд під час досудового розслідування та судового розгляду. Європейський суд встановив, що постанова Лисичанського суду від 10 липня 2013 року не забезпечила заявнику належного захисту від свавілля та констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Скаргу заявника за статтею 13 Конвенції Європейський суд вирішив розглянути за пунктом 4 статті 5 Конвенції, та у контексті висновків у рішенні у справі «Молодорич проти України», констатував порушення цього положення Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції;
3. *Постановляє*, що було порушено пункт 4 статті 5 Конвенції;
4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 2 300 (дві тисячі триста) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

СПРАВА «ВАСИЛЬКОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF VASYUKOV v. UKRAINE)

(Заява № 77801/13)

Стислий виклад рішення від 22 вересня 2022 року

У липні 2013 року Святошинський районний суд м. Києва визнав заявника винним у порушенні правил безпеки дорожнього руху та позбавив його права керування транспортними засобами на строк один рік. Заявник подав апеляційну скаргу. Він стверджував, що отримав повістку про виклик у судове засідання 22 серпня 2013 року.

21 серпня 2013 року Апеляційний суд м. Києва провів засідання за відсутності заявника та залишив без змін постанову суду першої інстанції. Апеляційний суд вважав встановленим, що заявник не заперечував проти результатів свого огляду на стан алкогольного сп'яніння, тоді як в апеляційній скарзі він вказував про протилежне та надав відповідні письмові пояснення. У своїй постанові апеляційний суд не перевірив, чи був заявник повідомлений про засідання, а лише зазначив про його неявку.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що його повідомили про засідання апеляційного суду у його справі наступного дня після того, як воно відбулося.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зауважив, що національне законодавство вимагало, щоб заявника повідомили про засідання в апеляційному суді за три дні. Європейський суд зазначив, що версія подій заявника є послідовною та узгоджується з наданими ним доказами. З огляду на це Європейський суд дійшов висновку, що заявник не був належним чином повідомлений про засідання в апеляційному суді та не міг ефективно захистити свою позицію у цьому суді, що негативно вплинуло на його право на справедливий судовий розгляд, та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- « 1. *Оголошує* заяву прийнятною;
2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;
3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(і) 900 (дев'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(іі) 850 (вісімсот п'ятдесят) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»

СПРАВА «ЖУРА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ZHURA v. UKRAINE)

(Заява № 66191/10)

Стислий виклад рішення від 22 вересня 2022 року

У 1999 році Київська міська рада та Київська міська державна адміністрація вилучили земельну ділянку та будинок, які належали батькові заявниці, оскільки там мала бути побудована нова гілка метрополітену, та виділили її комунальному підприємству «Київський метрополітен» (далі — підприємство «КМ»). В якості компенсації за вилучення майна органи місцевого самоврядування виділили батьку заявниці земельну ділянку, а акціонерне товариство «Київметробуд» (далі — товариство «КМБ») за контрактом з підприємством «КМ» мали побудувати на цій ділянці новий будинок.

У січні 2001 року місцеві органи влади офіційно прийняли будинок в експлуатацію та видали батьку заявниці свідоцтво про право власності. У листопаді 2001 року батько заявниці звернувся з цивільним позовом проти місцевих органів влади, підприємства «КМ» та товариства «КМБ», стверджуючи що новий будинок було збудовано з істотними порушеннями будівельних норм і стандартів і той був непридатний для проживання. Він просив суд зобов'язати підприємство «КМ» «виконати обов'язок по будівництву жилого будинку, який би відповідав будівельним нормам і стандартам», а також вимагав відшкодування моральної шкоди. Після його смерті у справу, як пра-

вонаступниця, вступила заявниця та частково змінила позовні вимоги. Зокрема вона вимагала відшкодування матеріальної та моральної шкоди, завданої здійсненням з порушеннями будівництвом.

У зустрічному позові до заявниці підприємство «КМ» стверджувало, що будинок був в аварійному стані і він мав бути відремонтований товариством «КМБ» відповідно до гарантійних положень «технічного паспорта» будинку, а заявниця та члени її родини не дозволили товариству «КМБ» відремонтувати будинок і відмовилися переїхати до тимчасового місця проживання, яке їм виділили місцеві органи влади в м. Київ.

01 червня 2004 року Святошинський районний суд м. Києва (далі — Святошинський суд) частково задовольнив позов заявниці про матеріальне та моральне відшкодування та відмовив у задоволенні зустрічного позову підприємства «КМ».

26 серпня 2004 року Апеляційний суд міста Києва (далі — Апеляційний суд) задовольнив апеляційні скарги підприємства «КМ» та товариства «КМБ» та зобов'язав заявницю усунути перешкоди у проведенні робіт, які підприємство «КМ» та товариство «КМБ» мали виконати для ремонту будинку.

Верховний Суд України (далі — ВСУ) скасував рішення судів нижчих інстанцій і направив справу на новий розгляд, проте сторони відмовилися від своїх позовних вимог один до одного, тому Святошинський суд закрити провадження у цій частині.

У грудні 2007 року заявниця знову змінила свої позовні вимоги, вимагаючи зобов'язати Київську міську раду, Київську міську державну адміністрацію та товариство «КМБ» сплатити їй певні суми в якості відшкодування матеріальної та моральної шкоди і судових витрат. Святошинський суд частково задовольнив позов, присудивши стягнути з товариства «КМБ» відшкодування матеріальної шкоди та суму судових витрат. 27 серпня 2008 року апеляційний суд скасував це рішення та ухвалив нове рішення, яким відмовив у задоволенні позовних вимог заявниці. 4 березня 2009 року ВСУ скасував рішення апеляційного суду та залишив без змін рішення Святошинського суду.

6 травня 2010 року ВСУ задовольнив «скаргу у зв'язку з винятковими обставинами», подану товариством «КМБ», скасував ухвалу від 04 березня 2009 року як помилкову та залишив у силі рішення апеляційного суду від 27 серпня 2008 року. ВСУ встановив, що Цивільний кодекс України 1963 року мав бути застосований до відповідного спору за принципом *ratione temporis*. ВСУ також зазначив, що стаття 1210 Цивільного кодексу України, який набрав чинності 01 січня 2004 року, застосовувалася до договірних правовідносин, тоді як між заявницею і товариством «КМБ» таких правовідносин не було.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за пунктом 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) у зв'язку з тим, що органи державної влади не побудували будинок відповідно до застосованих норм і стандартів у межах доможовленості про компенсацію за майно, яке було вилучене у її батька; внаслідок цього вона не мала можливості користуватися цим будинком; судові рішення про присудження їй відшкодування у зв'язку з цим були несправедливо та незаконно скасовані, а відповідне національне законодавство було нечітким і непередбачуваним; за пунктом 1 статті 6 Конвенції, що скасування остаточного судового рішення, ухваленого на її користь, суперечило принципу *ne iudicatis*, що ВСУ розглянув питання у межах «справи у зв'язку з винятковими обставинами», що порушувало принцип рівності сторін, і що ВСУ навів недостатнє обґрунтування для своєї ухвали від 06 травня 2010 року, а також тривалість провадження у її справі; за статтею 8 Конвенції у зв'язку з тим, що заявниця та її родина були змушені жити в небезпечних і незручних умовах у напівозруйнованому будинку, який вони не могли повною мірою використовувати як своє житло; за статтею 13 Конвенції на відсутність у її розпорядженні ефективних національних засобів юридичного захисту у зв'язку з її скаргами у цій справі.

Розглянувши скарги заявниці Європейський суд зазначив, що під час провадження на національному рівні було чітко встановлено, що домовленість про компенсацію у частині стосовно будівництва нового будинку відповідно до застосованих стандартів і норм не було виконано, а тому заявниця зазнала матеріальної шкоди, яка була чітко встановлена та кількісно визначена. Однак було вирішено, що відшкодування не могло бути надано, оскільки заявниця відмовилася від своїх позовних вимог до комунального підприємства «КМ», яке несло відповідальність за цю шкоду.

Європейський суд вказав, що це рішення є надто формальним, оскільки, по суті, органи місцевого самоврядування, які залишалися співвідповідачами у провадженні та мали повний контроль над цим підприємством, мусили забезпечити належне виконання домовленостей про компенсацію. До того ж справа переглядалася декілька разів, оскільки суди різних інстанцій не дійшли згоди, хто з відповідачів ніс відповідальність за шкоду, і не можна виключити, що ця розбіжність стосувалася стверджуваної двозначності відповідних національних норм.

За цих обставин Європейський суд встановив, що залишення без задоволення позову заявниці на тій підставі, що вона раніше відкликала позов після того як він розглядався близько восьми років змусило заявницю нести індивідуальний і надмірний тягар, який впливав на неналежного виконання домовленостей про компенсацію та невизначеності щодо того, хто із залучених суб'єктів мав усунути наслідки такого неналежного виконання. З огляду на зазначене Європейський суд зробив висновок, що відповідне втручання було непропорційним і у зв'язку з цим констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

З огляду на свої висновки за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції Європейський суд вказав, що він уже розглянув основні юридичні питання, порушені у цій справі, і немає потреби у винесенні окремого рішення щодо прийнятності та суті інших скарг заявниці.

Щодо вимог заявниці про відшкодування шкоди, судових та інших витрат Європейський суд зазначив, що за обставин цієї справи питання застосування статті 41 Конвенції не готове до вирішення. Отже, вирішення цього питання має бути відкладено, має бути призначено додатковий розгляд і належним чином враховано будь-яку угоду, якої можуть досягти Уряд та заявниця.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Долучає* до розгляду по суті заперечення Уряду про статус потерпілої заявниці, користування правом на подання індивідуальної заяви та вичерпання національних засобів юридичного захисту у зв'язку з її скаргами за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції та відхиляє ці заперечення;

2. *Оголошує* прийнятими скарги заявниці за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції;

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати інші скарги заявниці;

5. *Постановляє*, що питання про застосування статті 41 Конвенції не готове для вирішення, а тому:

(а) відкладає розгляд цього питання у цілому;

(b) закликає Уряд і заявницю упродовж трьох місяців надати свої письмові зауваження з цього питання та, зокрема, повідомити Суд про будь-яку угоду, якої вони можуть досягти; і;

(c) відкладає подальший розгляд цього питання та делегує Голові комітету повноваження вирішити його за необхідності.

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру та повістка про виклик підозрюваного

Громадянка України Кравченко Олена Валеріївна, 22.02.1983 р.н., уродженка м. Свердловська Луганської області, яка зареєстрована за адресою: Луганська область, м. Ровеньки, кв. Шахтарський, буд. 27, кв. 16, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, — повідомляється про те, що вона підозрюється у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Підозрювана Кравченко О.В., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України викликається на 10 год. 00 хв. 17.10.2022, 18.10.2022, 19.10.2022 до слідчого відділу 3 управління ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, Соборний район, пл. Шевченко, буд. 7, кім. 131 (місце фактичного розташування) для вручення повідомлення про підозру, допиту як підозрюваної та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022130000000565 від 03.10.2022. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені ст. ст. 138-139 КПК України.

Телефон для зв'язку: 066 846 81 54

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені, зокрема, ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

Повістка про виклик

Слідчий відділ УСБУ в Запорізькій області викликає Баранника Олену Юріївну, 06.11.1989 р.н., громадянку України, українку, зареєстровану за адресою: Запорізька область, Пологівський район, с. Семенівка, вул. За-річна, 6. 80, для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України та проведення слідчих дій за участю Вас як підозрюваної у кримінальному провадженні №22022080000000156 від 15.04.2022 за ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, на 18 год. 00 хв. 13.10.2022, на 18 год. 00 хв. 14.10.2022 у кабінет № 115 слідчого відділу УСБУ в Запорізькій області за адресою: м. Запоріжжя, вул. Олександрівська, 62.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру та повістка про виклик підозрюваного

Громадянка України Філіппова Марина Вікторівна, 22.09.1966 р.н., яка проживає за адресою: Луганська область, м. Хрустальний, вул. Павлівська, буд. 43, кв. 50, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, — повідомляється про те, що вона підозрюється у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Підозрювана Філіппова М.В., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України викликається на 10 год. 00 хв. 17.10.2022, 18.10.2022, 19.10.2022 до слідчого відділу 3 управління ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, Соборний район, пл. Шевченко, буд. 7, кім. 131 (місце фактичного розташування) для вручення повідомлення про підозру, допиту як підозрюваної та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022130000000566 від 03.10.2022. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені ст. ст. 138-139 КПК України.

Телефон для зв'язку: 066 846 81 54

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені, зокрема, ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

Подільський районний суд м. Києва викликає Квартника Пилипа Олександровича, 27.11.1985 року народження (останнє відоме місце проживання: м. Луцьк, пр. Михайла Грушевського, 1) у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110, ч. 1 ст. 111 КК України, у судове засідання, яке відбудеться 20 жовтня 2022 року о 09 год. 30 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 308, **під головуванням судді Будзан Л. Д.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ОГОЛОШЕННЯ

Скороходов Валерій Володимирович, 22.05.1976 року народження, відповідно до ст. 42, 111, 112, 276-279 КПК України, повідомляю, що стосовно Вас 11.10.2022 складене письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110 та ч. 5 ст. 111-1 КК України, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, у вчиненні Вами умисних дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб та в участі в організації незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Повний текст повідомлення про підозру розміщений на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

З моменту публікації даного повідомлення Ви є підозрюваним у даному кримінальному провадженні.

ПОВІСТКА
про виклик підозрюваного Скороходова В. В.

Скороходов Валерій Володимирович, 22.05.1976 року народження, зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, мкр. Зелений, б. 7, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися о 09 год. 00 хв. 17.10.2022, з 09:00 до 18:00 18.10.2022, з 09:00 до 18:00 19.10.2022 до місця тимчасової дислокації Донецької обласної прокуратури, до слідчого в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Сокола Володимира Андрійовича (контактний номер телефону +380629525394), за адресою: м. Дніпро, вул. Боброва, буд. 32, для вручення Вам процесуальних документів та проведення за Вашою участю слідчих дій, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, в процесуальному статусі підозрюваного.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України, а відповідно до ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Ворошилов Андрій Сергійович, 02.04.1978 року народження, відповідно до ст. 42, 111, 112, 276-279 КПК України, повідомляю, що стосовно Вас 11.10.2022 складене письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110 та ч. 5 ст. 111-1 КК України, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, у вчиненні Вами умисних дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб та в участі в організації незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Повний текст повідомлення про підозру розміщений на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

З моменту публікації даного повідомлення Ви є підозрюваним у даному кримінальному провадженні.

ПОВІСТКА
про виклик підозрюваного Ворошилова А. С.

Ворошилов Андрій Сергійович, 02.04.1978 року народження, зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Лісна, б. 99а, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися о 09 год. 00 хв. 17.10.2022, з 09:00 до 18:00 18.10.2022, з 09:00 до 18:00 19.10.2022 до місця тимчасової дислокації Донецької обласної прокуратури, до слідчого в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Сокола Володимира Андрійовича (контактний номер телефону +380629525394), за адресою: м. Дніпро, вул. Боброва, буд. 32, для вручення Вам процесуальних документів та проведення за Вашою участю слідчих дій, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, в процесуальному статусі підозрюваного.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України, а відповідно до ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Матрус Ігор Вікторович, 27.07.1981 року народження, відповідно до ст. 42, 111, 112, 276-279 КПК України, повідомляю, що стосовно Вас 11.10.2022 складене письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110 та ч. 5 ст. 111-1 КК України, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, у вчиненні Вами умисних дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб та в участі в організації незаконного референдуму на тимчасово окупованій території.

Повний текст повідомлення про підозру розміщений на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

З моменту публікації даного повідомлення Ви є підозрюваним у даному кримінальному провадженні.

ПОВІСТКА
про виклик підозрюваного Матруса І. В.

Матрус Ігор Вікторович, 27.07.1981 року народження, зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, мкр. Зелений, б. 7, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися о 09 год. 00 хв. 17.10.2022, з 09:00 до 18:00 18.10.2022, з 09:00 до 18:00 19.10.2022 до місця тимчасової дислокації Донецької обласної прокуратури, до слідчого в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Сокола Володимира Андрійовича (контактний номер телефону +380629525394), за адресою: м. Дніпро, вул. Боброва, буд. 32, для вручення Вам процесуальних документів та проведення за Вашою участю слідчих дій, у кримінальному провадженні № 22022050000005043, внесеному до ЄРДР 23.09.2022, в процесуальному статусі підозрюваного.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України, а відповідно до ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляємо, що 12.10.2022 у кримінальному провадженні № 12022050000000393, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.04.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, складене письмове повідомлення про підозру, згідно з яким громадянин України Анциферов Артур Адольфович, 18.11.1978 року народження, обґрунтовано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщується на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціально»<https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya> за посиланням:

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК АНЦИФЕРОВА А. А.

Громадянин України Анциферов Артур Адольфович, 18.11.1970 року народження, уродженець м. Докучаєвськ, Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, Волноваський р-н, с. Трудівське, вул. Молодіжна, буд. 10а на підставі ст. ст. 133, 135, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитися в період часу з 09 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. 17.10.2022 до слідчого-криміналіста 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Жижомі Ярослава Олександровича до будівлі за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, буд. 7, кім. 130 для вручення Вам письмового повідомлення про підозру, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №12022050000000393 внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 19.04.2022 за ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Окрім того, Вам необхідно з'явитися 18.10.2022 та 19.10.2022 в період часу з 09:00 до 12:00 за вищевказаною адресою для допиту Вас в якості підозрюваної, проведення інших слідчих (процесуальних) дій за Вашою участю у кримінальному провадженні №12022050000000393 від 19.04.2022.

Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик без поважних причин, перелік яких наведено у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в підготовче судове засідання Заболотну Наталію Миколаївну, 21.07.1973 року народження, громадянку України, уродженку м. Сімферополя, АР Крим, яка зареєстрована та проживає за адресою: Україна, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Фрунзе, буд. 15, кв. 7А, як обвинувачену у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у кримінальному провадженні №42016000000002421, справа №760/10036/22, провадження №1-кп/760/2309/22, яке відбудеться 19 жовтня 2022 року о 10:45 в приміщенні суду за адресою: Україна, м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25, номер телефону для зв'язку +380954244901.

Згідно зі ст. 42 КПК України обвинувачений зобов'язаний прибути за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це суд.

При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. ст. 139, 140, 323 КПК України.

Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачено ст. 138 КПК України.

Головуючий суддя Г. Л. Сергієнко

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Кулібабу Станіслава Євгеновича, 22.12.1981 року народження, громадянина України, уродженця м. Ленінград, РФ, який зареєстрований та проживає за адресою: Україна, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Держинського, 10, як обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у кримінальному провадженні №62022030080000111, справа №760/10023/22, провадження №1-кп/760/2308/22, яке відбудеться 19 жовтня 2022 року об 11:00 в приміщенні суду за адресою: Україна, м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25, номер телефону для зв'язку +380954244901.

Згідно зі ст.42 КПК України обвинувачений зобов'язаний прибути за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це суд.

При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. ст. 139, 140, 323 КПК України.

Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачено ст. 138 КПК України.

Головуючий суддя Г. Л. Сергієнко

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Землянського Олексія Юрійовича, 24.11.1985 р.н., останнє відоме місце проживання (перебування, реєстрації): Донецька обл., м. Шахтарськ, вул. Зелена, 24, як обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, у кримінальному провадженні №22015000000000341, справа № 760/7530/22, провадження № 1-кп/760/2173/22, яке відбудеться 20.10.2022 року о 16 год. 00 хв. в приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25.

Згідно зі ст. 42 КПК України обвинувачений зобов'язаний прибути за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це суд.

При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу.

Наслідки неприбуття на виклик передбачено ст. ст. 139, 140, 323 КПК України.

Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачено ст. 138 КПК України.

Головуючий суддя Г. Л. Сергієнко

Голосіївський районний суд м. Києва викликає Морозко Ольгу Романівну, 08.04.1983 р.н., (останнє відоме місце проживання: вул. Куйбишева, 4, кв. 46, м. Севастополь, АР Крим), яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовче судове засідання у кримінальному провадженні №42016000000002687, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потехіна, 14-а, зал № 27 о 10 годині 30 хвилин 19 жовтня 2022 року.

Явка обвинуваченої є обов'язковою. З моменту публікації даного оголошення, обвинувачений вважається таким, що належним чином повідомлений про місце і час судового засідання. У разі неявки обвинуваченого, розгляд кримінального провадження може бути здійснений в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бойко О. В

Печерський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Гайдаржійського Степана Петровича, 13.08.1964 р.н. (останні відомі місця проживання: вул. Мате Залки, 7, кв. 57, м. Сімферополь, АР Крим) у вчиненні злочину передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України в підготовче судове засідання, яке відбудеться 19 жовтня 2022 року о 12 год. Явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Печерського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 15, каб. 328, *під головуванням судді Білоцерківця О. А.*

У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Дарницький районний суд м. Києва повідомляє, що 23.09.2022 року *суддею Скубою А. В.* була постановлена ухвала про здійснення спеціального судового провадження у кримінальному провадженні № №22021000000000220 по обвинуваченню Зубарева Андрія Миколайовича, 23.08.1983 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.4 ст.27,ч.2 ст.28, ч.1 ст. 111 КК Україн.

В судове засідання, яке відбудеться 19.10.2022 року об 11 год. 30 хв. в приміщенні Дарницького районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13 каб. 17 викликається обвинувачений Зубарев Андрій Миколайович.

Ухвала про здійснення спеціального судового провадження та інші документи, що підлягають врученню обвинуваченому, відповідно до п. 6 ч. 3 ст. 323 КПК України, вручено захиснику. Адреса для листування: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-А.

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження, справа №761/20710/16-к за обвинуваченням Колесніченка Вадима Васильовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 3 ст. 161 КК України. Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться 19.10.2022 о 14:30, 07.11.2022 об 11:00, 18.11.2022 о 12:00 в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03680, м. Київ, вул. Дегтярівська 31А, 602 каб.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя А. В. Трубінов

Дарницький районний суд м. Києва викликає Белову Едуарда Феліксівича, 27.07.1958 р.н., (який зареєстрований та проживає за адресою: вул. Блюхера, буд. 21, кв. 65, м. Сімферополь, АР Крим, Україна) обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у підготовче судове засідання, призначене 19 жовтня 2022 року о 09 год. 45 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Судове засідання у кримінальному провадженні відбудеться в приміщенні Дарницького районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Погребняка Сергія Миколайовича, 01.05.1968 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Набережна, 1а, кв. 17, м. Саки, АРК) у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у судово засідання, яке відбудеться 19 жовтня 2022 року о 09 год. 30 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 308, *під головуванням судді Будзан Л. Д.*

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Сердюковій Вікторії Олександрівні
Луганська обл., м. Луганськ,
вул. Комарова, буд. 3-Б, кв. 31

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про розгляд провадження**

Печерський районний суд м. Києва повідомляє про розгляд кримінального провадження №4202100000000177 від 06.05.2022 за обвинуваченням Сердюкової Вікторії Олександрівні, 05.07.1982 р.н., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст.109, ч.2 ст.110 КК України.

Підготовче судове засідання відбудеться 20 жовтня 2022 року о 12 год. 00 хв. в приміщенні Печерського районного суду м. Києва, за адресою: вул. Володимирська, 15, м. Київ, 01601, каб. 204, *головуючий суддя Шапутько С. В.*

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО ДЛЯ ОТРИМАННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАВЕРШЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ВИКОНАННЯ ВИМОГ СТ. 290 КПК УКРАЇНИ, ВРУЧЕННЯ ОБВИНУВАЛЬНОГО АКТА ТА РЕЄСТРУ МАТЕРІАЛІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

У зв'язку з ухваленням слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022132580000088 від 29.06.2022 за ч. 7 ст. 111-1 КК України, а також з тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 КПК України підозрюваний Жмуд Дмитро Олегович, 02 січня 1993 року народження, зареєстрований та проживаючий за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Половинки, вул. Привокзальна, будинок 27 А, викликається 17.10.2022 о 13:00, 18.10.2022 о 13:00, 19.10.2022 о 13:00, 20.10.2022 о 13:00 до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м.Северодонецьк) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, Соборний район, пл. Шевченка, буд. 7, кім. 131 (місце фактичного розташування) для допиту як підозрюваного, а також для проведення інших процесуальних дій у вказаному кримінальному провадженні.

Крім того, Вам необхідно з'явитися 24.10.2022 о 13:00, 25.10.2022 о 13:00, 26.10.2022 о 13:00, 27.10.2022 о 13:00 до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м.Северодонецьк) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, Соборний район, пл. Шевченка, буд. 7, кім. 131 (місце фактичного розташування) для отримання повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме для надання доступу до матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022132580000088 від 29.06.2022 та початку ознайомлення з ними.

Також відповідно до вимог ч. 6 ст. 290 КПК України прошу надати доступ та можливість скопіювати або відобразити відповідним чином будь-які речові докази або їх частини, документи або копії з них, а також надати доступ до житла чи іншого володіння, якщо вони знаходяться у Вашому володінні або під Вашим контролем, якщо Ви маєте намір використати відомості, що містяться в них, як докази у суді у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022132580000088 від 29.06.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УХВАЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ СУДОВОГО РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Ухвалою слідчого судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 11.10.2022 (судова справа № 201/7510/22) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №42022132590000038 від 27.07.2022 стосовно підозрюваної Радько Євгенії Миколаївни, 17.06.1969 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку із ухваленням судовим рішенням про здійснення спеціального досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній Радько Євгенії Іванівні, 17 червня 1969 року народження, повідомляємо, що Вам необхідно з'явитись 18.10.2022 о 10:00, 19.10.2022 о 10:00, 20.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, розташована на період воєнного стану за адресою: вул. Соборна, 5а, м. Кропивницький, Кіровоградської області для допиту в якості підозрюваної, а також проведення слідчих та процесуальних дій у вказаному кримінальному провадженні.

Крім того, у зв'язку із тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування, Вам необхідно з'явитись 21.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, за вищевказаною адресою для вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме для надання доступу до матеріалів кримінального провадження.

Також, Вам необхідно з'явитись 24.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, за вищевказаною адресою для вручення обвинувального акта, реєстру матеріалів досудового розслідування та відібрання розписки про їх отримання.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефон та поштова скринька для зв'язку: 0953613673, prok.svativskiy@gmail.com

**Прокурор у кримінальному провадженні —
Прокурор Сватівської окружної прокуратури Луганської області
Дмитро ЯКОВЕНКО**

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УХВАЛЕННЯ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ СУДОВОГО РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Ухвалою слідчого судді Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська від 11.10.2022 (судова справа № 201/7509/22) надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №42022132590000035 від 08.07.2022 стосовно підозрюваного Пискуна Андрія Сергійовича, 16.05.1983 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку із ухваленням судовим рішенням про здійснення спеціального досудового розслідування у вказаному кримінальному провадженні, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному Пискуну Андрію Сергійовичу, 16 травня 1983 року народження, повідомляємо, що Вам необхідно з'явитись 18.10.2022 о 10:00, 19.10.2022 о 10:00, 20.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, розташована на період воєнного стану за адресою: вул. Соборна, 5а, м. Кропивницький, Кіровоградської області для допиту в якості підозрюваного, а також проведення слідчих та процесуальних дій у вказаному кримінальному провадженні.

Крім того, у зв'язку із тим, що найближчим часом планується завершення досудового розслідування, Вам необхідно з'явитись 21.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, за вищевказаною адресою для вручення повідомлення про завершення досудового розслідування та виконання вимог ст. 290 КПК України (відкриття матеріалів іншій стороні), а саме для надання доступу до матеріалів кримінального провадження.

Також, Вам необхідно з'явитись 24.10.2022 о 10:00 до Луганської обласної прокуратури, за вищевказаною адресою для вручення обвинувального акта, реєстру матеріалів досудового розслідування та відібрання розписки про їх отримання.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу, накладення грошового стягнення, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефон та поштова скринька для зв'язку: 0953613673, prok.svativskiy@gmail.com

**Прокурор у кримінальному провадженні —
Прокурор Сватівської окружної прокуратури Луганської області
Дмитро ЯКОВЕНКО**

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
під час здійснення досудового розслідування**

Громадянка України Коновалова Валентина Федорівна, 04.02.1969 р.н., зареєстрована та проживає за адресою: Луганська обл., смт. Станиця Луганська, вул. 5 Лінія, буд. 52, кв. 21, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України викликається у кримінальному провадженні №22022130000000542 від 28.09.2022 до слідчого 1-го відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Овдєнка Ярослав Олеговича, за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, буд. 7 на 17.10.2022 о 10:00 год., 18.10.2022 о 10:00 год. та 19.10.2022 о 10:00 год. для проведення слідчих та процесуальних дій та вручення письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 110 КК України, а також для допиту в якості підозрюваної, у зазначеному кримінальному провадженні.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: накладення грошового стягнення, можливість застосування приводу, здійснення спеціального досудового розслідування, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефони та поштова скринька для зв'язку: 0668468154, lug.prok.office@gmail.com.

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
під час здійснення досудового розслідування**

Громадянка України Фоміна Оксана Олександрівна, 04.07.1977 р.н., зареєстрована та проживає за адресою: Луганська обл., м. Новодружеськ, вул. Ліхачова, буд. 3, кв. 12, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України викликається у кримінальному провадженні № 22022130000000543 від 28.09.2022 до слідчого 2-го відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Смолюговця Андрія Олександровича, за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, буд. 7 на 17.10.2022 о 10:00 год., 18.10.2022 о 10:00 год., 19.10.2022 о 10:00 год. для проведення слідчих та процесуальних дій та вручення письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 110 КК України, а також для допиту в якості підозрюваної, у зазначеному кримінальному провадженні.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: накладення грошового стягнення, можливість застосування приводу, здійснення спеціального досудового розслідування, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефони та поштова скринька для зв'язку: 0668468154, lug.prok.office@gmail.com.

**ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
під час здійснення досудового розслідування**

Громадянка України Григоренко Ірина Олексіївна, 26.06.1987 р.н., зареєстрована та проживає за адресою: Луганська обл., м. Лисичанськ, пр-т Перемоги, буд. 100, кв. 134 відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України викликається у кримінальному провадженні № 22022130000000544 від 28.09.2022 до слідчого 2-го відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Смолюговця Андрія Олександровича, за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, площа Шевченка, буд. 7 на 17.10.2022 о 12:00 год., 18.10.2022 о 12:00 год., 19.10.2022 о 12:00 год. для проведення слідчих та процесуальних дій та вручення письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 2 ст. 110 КК України, а також для допиту в якості підозрюваної, у зазначеному кримінальному провадженні.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: накладення грошового стягнення, можливість застосування приводу, здійснення спеціального досудового розслідування, здійснення спеціального судового розгляду.

Телефони та поштова скринька для зв'язку: 0668468154, lug.prok.office@gmail.com.

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Попова Олександра Юрійовича, 06.12.1983 р.н., громадянина Російської Федерації, місце проживання (перебування, реєстрації) не встановлено, як обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 258, ч. 3 ст. 146 КК України, у кримінальному провадженні №22021101110000088, справа № 760/6555/22, провадження № 1-кп/760/2106/22, яке відбудеться 16 вересня 2022 року о 14:30 в приміщенні суду за адресою: Україна, м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25.

Згідно ст. 42 КПК України обвинувачений зобов'язаний прибути за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це суд.

При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу.

Соломенський районний суд г. Києва вызываает в судебное заседание Попова Александра Юрьевича, 06.12.1983 г.р., гражданина Российской Федерации, место проживания (нахождения, регистрации) не установлено, как обвиняемого в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 258, ч. 3 ст. 146 УК Украины, в уголовном производстве №22021101110000088, дело №760/6555/22, производство № 1-кп/760/2106/22, которое состоится 16 сентября 2022 года в 14:30 в помещении суда по адресу: Украина, г. Киев, ул. Максима Кривоноса, 25.

В соответствии со ст.42 УПК Украины обвиняемый обязан прибыть по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенное время — заранее уведомить об этом суд.

При себе необходимо иметь документ, который подтверждает личность.

Головуючий суддя Г. Л. Сергієнко

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Романова Михайла Сергійовича, 02.06.1990 р.н., останнє відоме місце проживання (перебування): Російська Федерація, Челябінська обл., м. Пласт, пров. Західний, буд. 30 (Російська Федерація, Челябінська область, м. Чебаркуль, вул. 9 Травня, буд. 5, кв. 6), як обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 438 КК України, у кримінальному провадженні №1202211130000502, справа №760/6081/22, провадження №1-кп/760/2079/22, яке відбудеться 19 жовтня 2022 року о 12:00 в приміщенні суду за адресою: Україна, м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25.

Згідно зі ст. 42 КПК України обвинувачений зобов'язаний прибути за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк — заздалегідь повідомити про це суд.

При собі необхідно мати документ, який посвідчує особу.

Соломенський районний суд г. Киева вызывает в судебное заседание Романова Михаила Сергеевича, 02.06.1990 г.р., последнее известное место проживания (нахождения): Российская Федерация, Челябинская обл., г. Пласт, пер. Западный, д. 30 (Российская Федерация, Челябинская обл., г. Чебаркуль, ул. 9 Мая, д. 5, кв. 6) как обвиняемого в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 438 УК Украины, в уголовном производстве №1202211130000502, дело №760/6081/22, производство №1-кп/760/2079/22, которое состоится 19 октября 2022 года в 12:00 в помещении суда по адресу: Украина, г. Киев, ул. Максима Кривоноса, 25.

В соответствии со ст.42 УПК Украины обвиняемый обязан прибыть по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенное время — заранее уведомить об этом суд.

При себе необходимо иметь документ, который подтверждает личность.

Головуючий суддя Г. Л. Сергієнко

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

На підставі ст. ст. 133, 135, 278 КПК України викликається громадянин України Романьков Євген Володимирович, 31.01.1987 р.н., зареєстрований та проживаючий за адресою: Луганська область, м. Первомайськ, квартал 40 років Перемоги, 8, кв. 34 на 17.10.2022 о 10 год. 00 хв., на 18.10.2022 о 10 год. 00 хв., на 19.10.2022 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, пл. Шевченка, 7, для вручення письмового повідомлення про підозру, допиту як підозрюваного, проведення інших слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22022130000000175 від 26.05.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані у ст. ст. 138, 139 КПК України, у тому числі: можливість застосування приводу та здійснення спеціального досудового розслідування.

Телефон для зв'язку: 0668468154.

Голосіївський районний суд м. Києва викликає Ломанову Любобу Олександрівну 25.12.1954 р.н. (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Севастополь, вул. Ракетна буд. 17, кв. 81), яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у підготовчє судове засідання у кримінальному провадженні №12022010000000058, від 19.08.2022, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал № 34 об 11 години 30 хвилин 20 жовтня 2022 року.

Явка обвинуваченого є обов'язковою. З моменту публікації даного оголошення, обвинувачений вважається таким, що належним чином повідомлений про місце і час судового засідання. У разі неявки обвинуваченого, розгляд кримінального провадження може бути здійснений в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Єсауленко М. В.

Повістка про виклик обвинуваченої

Шевченківський районний суд м. Києва викликає Дядю Тетяну Володимирівну, 29 січня 1985 р.н., в якості обвинуваченої в підготовчє судове засідання по кримінальному провадженню № 4201600000003308, внесеному до ЄРДР 11.11.2016 року, відносно Дяді Тетяни Володимирівни за обвинуваченням у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України. Одночасно повідомляємо, що судом призначено підготовчє судове засідання на підставі обвинувального акта у кримінальному провадженні за яким висунуте обвинувачення Дяді Тетяні Володимирівні, за ч. 1 ст. 111 КК України у відкритому судовому засіданні на 12 годину 00 хвилин 19 жовтня 2022 року, яке відбудеться у приміщенні Шевченківського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. 710.

Суддя О. С. Чайка

Голосіївський районний суд міста Києва викликає обвинуваченого Тарана Віталія Владиславовича, 04.03.1962 року народження, (останнє відоме місце проживання: вул. Лермонтова, 10, кв. 12, м. Перечин, Переченський р-н, Закарпатська обл.) у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 209 КК України та обвинувачену Данілову Олену Володимирівну, 08.11.1964 року народження, (останнє відоме місце проживання: вул. Мініна, 11, корп. 2, кв. 65, м. Дніпро) у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться об 11 години 00 хвилин 17 жовтня 2022 року.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Підготовчє судове засідання відбудеться в приміщенні Голосіївського районного суду міста Києва за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потєхіна, 14-а, зал №33. **Головуючий суддя Дмитрук Наталія Юріївна.**

Відповідно до вимог ст. 323 КПК України з моменту опублікування даного оголошення обвинувачений вважається належним чином ознайомлений з його змістом.

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів (майна)

ПАТ «Промінвестбанк»

Номери лотів:

1. G22N021349-G22N021352;
2. G22N021359;
3. G22N021353;
4. G22N021360-G22N021362;
5. G22N021354-G22N021356

Найменування активу/стилий опис активу

1. Нерухомість у м. Горішні Плавні (Комсомольськ) Полтавської обл. та у м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл.;
2. Нерухомість та основні засоби у м. Київ, пр-т Голосіївський, буд. 92/1;
3. Нерухомість та основні засоби у м. Кам'янське (Дніпродзержинськ) Дніпропетровської обл.;
4. Нерухомість та основні засоби у м. Білгород-Дністровський та м. Ізмаїл Одеської обл., м. Кропивницький (вул. Кавказька, 16/15);
5. Нерухомість та основні засоби у м. Кременчук Полтавської обл. (вул. Воїнів-Інтернаціоналістів, 16а), м. Кривий Ріг (пр-т 200-річчя Кривого Рогу, буд. 12, прим. 33 і прим. 62)

Місце проведення аукціону:

https://prozorro.sale/

Дата проведення аукціону:

1. 21.10.2022; 2. 21.10.2022; 3. 21.10.2022;
4. 24.10.2022; 5. 24.10.2022

Час проведення аукціону:

Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на вебсайті: https://prozorro.sale/

Детальна інформація про лоти (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):

1. www.fg.gov.ua/passport/51735
2. www.fg.gov.ua/passport/51736
3. www.fg.gov.ua/passport/51737
4. www.fg.gov.ua/passport/51740
5. www.fg.gov.ua/passport/51742

Повідомлення про ухвалення слідчим суддею рішення про здійснення спеціального досудового розслідування

Ухвалою слідчого судді Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12.10.2022 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №62022050020000175 від 18.04.2022 за підозрою МIRONENKA Олександр Геннадійовича, 08.11.1990 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО при здійсненні спеціального досудового розслідування

На підставі ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України викликається підозрюваний МIRONENKO Олександр Геннадійович, 08.11.1990 року народження, на 17.10.2022 о 10:00, 18.10.2022 о 10:00, 19.10.2022 о 10:00, до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Король Альони Юріївни за адресою: вул. Старокозачька, буд. 52, м. Дніпро, Дніпропетровська область, для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні №62022050020000175 від 18.04.2022, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, вручення повідомлення про завершення досудового розслідування, надання доступу до матеріалів досудового розслідування, вручення обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування.
Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані в ст. ст. 138, 139 КПК України.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ВДЕНЬ

ВНОЧІ

температура

ЗАХІД

ПІВНІЧ

ЦЕНТР

СХІД

ПІВДЕНЬ

сонячно

мінлива хмарність

хмарно

дощ

гроза

напрямок вітру

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 14 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1..+6	+11..+16	Черкаська	0..+5	+10..+15
Житомирська	0..+5	+10..+15	Кіровоградська	+1..+6	+11..+16
Чернігівська	0..+5	+10..+15	Полтавська	0..+5	+10..+15
Сумська	+1..+6	+11..+16	Дніпропетровська	+1..+6	+11..+16
Закарпатська	+1..+6	+12..+17	Одеська	+3..+8	+12..+17
Рівненська	+1..+6	+11..+16	Миколаївська	+1..+6	+10..+15
Львівська	+1..+6	+12..+17	Херсонська	+2..+7	+11..+16
Івано-Франківська	+1..+6	+11..+16	Запорізька	+1..+6	+10..+15
Волинська	+1..+6	+12..+17	Харківська	0..+5	+9..+14
Хмельницька	+1..+6	+10..+15	Донецька	+2..+7	+10..+15
Чернівецька	+1..+6	+11..+16	Луганська	+1..+6	+10..+15
Тернопільська	+1..+6	+11..+16	Крим	+2..+7	+11..+16
Вінницька	+1..+6	+11..+16	Київ	+4..+6	+13..+15

УкрГідрометцентр

Приватним нотаріусом Роменського районного нотаріального округу Сумської області Білашенко Л. В. розшукується спадкоємці **Цюпки Надії Михайлівни**, 21 лютого 1967 року народження, яка померла 23 жовтня 2021 року, останнім місцем проживання якої було: Україна, Сумська область, Роменський район, село Артюхівка, вулиця Садова, будинок № 9. Спадкоємцям звертатися до нотаріуса за адресою: вул. Коржівська, 100/39, м. Ромни, Сумська обл., Україна, тел.: (05448)53414.

ПРАТ «Датагруп» повідомляє, що з 20.10.2022 року впроваджує нові та змінює деякі існуючі тарифи (тарифні плани) для абонентів фізичних осіб. Інформацію про нові та змінені тарифи та послуги ПРАТ «ДАТАГРУП» можна отримати на сайті <https://www.datagroup.ua> та звернувшись до Контакт-центру за номером 0 800 21 00 00.

П'ята Харківська міська державна нотаріальна контора (відокремлений підрозділ) у зв'язку з оформленням спадщини повідомляє про розшук можливих спадкоємців **Бязрової Ніни Іванівни**, 01 грудня 1928 року народження, яка померла 28 липня 2021 року. Просимо зацікавлених осіб в строк до 13.11.2022 року звернутися до нотаріальної контори за адресою: м. Харків, вул. Ярослава Мудрого, №26.

Повістка про виклик обвинуваченого
Обвинувачена Семенова Ірина Костянтинівна, 22.04.1976 р.н., уродженка м. Луганськ, останнє відоме місце проживання: м. Сватове, вул. Грушевського, 89 Сватівського району Луганської області, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 19.10.2022 на 13 год. 10 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 2 поверх, зал №17, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Семенової Ірини Костянтинівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.
Суддя Олесь ЗЕЛЕНКО

Повістка про виклик обвинуваченого
Обвинувачений Пестов Сергій Валерійович, 28.08.1977 р.н., уродженець м. Каховка Херсонської області, останнє відоме місце проживання: м. Каховка, вул. Карла Лібкхнехта, 128/127, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 19.10.2022 на 13 год 00 хв до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області, за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 2 поверх, зал №17, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Пестова Сергія Валерійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.
Суддя Олесь ЗЕЛЕНКО

У провадженні Галицького районного суду м. Львова (колегія суддів у складі **головуючого судді Стрельбицького В. В.**) знаходиться кримінальне провадження про обвинувачення Литовченка Олександра Леонідовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.258-3 КК України. Повідомляємо, що підготовче судово засідання у даній справі судом призначено на 19 жовтня 2022 року о 15 годині 00 хвилин у приміщенні Галицького районного суду м. Львова за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2 (2 поверх, 3 кабінет). Попереджаємо Литовченка Олександра Леонідовича, 08.11.1976 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Красна 73, що у випадку Вашої неявки у судово засідання на вищевказані дату та час, справу буде розглянуто у Вашій відсутності на підставі наявних доказів у матеріалах справи.

Дирекція Моторного (транспортного) страхового бюро України (МТСБУ) інформує про втрату АТ «СК «МЕГА-ГАРАНТ» (код ЄДРПОУ 30035289) статусу асоційованого члена МТСБУ з 05 жовтня 2022 року. АТ «СК «МЕГА-ГАРАНТ» припинило членство в МТСБУ та втратило право укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. Припинення АТ «СК «МЕГА-ГАРАНТ» членства в МТСБУ не звільняє цього страховика від виконання зобов'язань згідно з укладеними ним договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

Амур-Нижньодніпровським районним судом міста Дніпропетровська (49083, м. Дніпро, вул. Новоселівська, б. 9) 27.09.2022 призначено підготовче судово засідання у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань провадження № 1202205000000156, за обвинуваченням Полтарака Іллі Іллєвича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України (справа № 199/7178/22), на 10:00 годину 17.10.2022 . Обвинувачений Полтарака І. І. (останнє відоме місце проживання: Донецька обл., Маріупольський район, с. Малоянисоль, пров. Шкільний, б. 2) може отримати копію ухвали суду про призначення підготовчого судового засідання в суді або ознайомитися з його змістом в Єдиному державному реєстрі судових рішень (пошук за номером справи № 199/7178/22).
Суддя І. В. Дяченко

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Соковіков Микола Сергійович, 14.12.1995 р.н., зареєстрований за адресою: російська федерація, Республіка Бурятія, Прибайкальський район, пос. Єловка, вул. Шкільна, 23, кв. 1, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися 15.10.2022 об 11:00 год., 17.10.2022 об 11:00 год., 18.10.2022 об 11:00 год., до прокурора у кримінальному провадженні — начальника Бородянського відділу Бучанської окружної прокуратури Київської області (Київська область, м. Буча, вул. Пушкінська, 61/1) для участі у проведенні слідчих (розшукових) та процесуальних дій, вручення процесуальних документів в рамках кримінального провадження № 42022112320001656 від 10.05.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України, в якості підозрюваного. Поважні причини та наслідки неприбуття особи на виклик, викладені у ст.ст. 138, 139 Кримінального процесуального кодексу України. Повний текст повісток на українській та російській мовах доступний за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/posts/povistki-pro-viklik-sokovikova-ms-na-15102022-17102022-original-ta-pereklad>

№51-5796 км 21
Повідомлення
Касаційний кримінальний суд Верховного Суду повідомляє Януковича Віктора Федоровича, що розгляд кримінального провадження за касаційною скаргою адвоката Фозекош А. А. в інтересах Януковича В.Ф. на ухвалу Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 19 жовтня 2021 року про відмову у відкритті апеляційного провадження щодо нього, відкладено на 15 год. 30 хв. 24 жовтня 2022 року.
Суддя Ігор ІВАНЕНКО
Свідцтво про право власності для прогулянкових суден та Свідцтво про право плавання під державним прапором України (судновий патент) на судно з реєстраційним бортовим номером ua 1530 МА, судновласник Козаченко Сергій Миколайович, **вважати недійсними.**

Оголошення про виклик
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Белянського Валентина Володимировича на 11:15 год 17.10.2022, у справі №192/1082/22, за поданням Пологівського РВ №2 філії ДУ «Центр пробачії» в Запорізькій області про звільнення від покарання по закінченню строку випробування.
Адреса: вул. Строменка, 1-А, смт Солоне, Солонянський район, Дніпропетровська обл.
Оголошення про виклик
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Карпенка Вадима Анатолійовича на 15:00 год 17.10.2022, у справі №192/920/22, за поданням філії ДУ «Центр пробачії» в Запорізькій області про звільнення від покарання по закінченню строку випробування.
Адреса: вул. Строменка, 1-А, смт Солоне, Солонянський район, Дніпропетровська обл.
Оголошення про виклик
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Павлинка Павла Павловича на 10:00 год 17.10.2022, у справі 316/3553/20, за поданням Василівського РВ №2 філії ДУ «Центр пробачії» в Запорізькій області про звільнення від покарання по закінченню строку випробування.
Адреса: вул. Строменка, 1-А, смт Солоне, Солонянський район, Дніпропетровська обл.
Оголошення
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Вовк Олену Іванівну на 14:00 год 27.10.2022 р. у справі №329/408/17 за обвинуваченням Вовк О. І. за ч. 1, ч. 3, ч. 4 ст. 191 КК України.
Оголошення
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Бондаренка Дениса Івановича на 15:00 год 20.10.2022 р. у справі №192/1273/22 за поданням начальника філії ДУ «Центр пробачії» в Запорізькій області про звільнення від призначеного покарання по закінченню іспитового строку.
Оголошення
Солонянський районний суд Дніпропетровської області викликає Кузьміна Віталія Дмитровича на 15:00 год 20.10.2022 р. у справі №192/1274/22 за поданням начальника філії ДУ «Центр пробачії» в Запорізькій області про звільнення від призначеного покарання по закінченню іспитового строку.
Оголошення
Кіровський районний суд м. Дніпропетровська викликає в якості обвинуваченого Барабанюка Андрія Михайловича, 14.11.1973 року народження, зареєстрованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Покров (Орджонікідзе), вул. Центральна (Калініна), 33, кв. 30, у підготовче судово засідання по кримінальному провадженню №4201304000000229 від 21.10.2013 (справа №200/9053/17, провадження №1-кп/0203/244/2021) за обвинувальним актом складеним за результатами спеціального досудового розслідування, яке відбувається о 15 годині 00 хвилин 31 жовтня 2022 року, за адресою: м. Дніпро, пр. ім. Пушкіна, буд. 29, каб. 14, зал №12.
Відповідно до вимог ч.3 ст. 323 КПК України з моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом. У разі неявки обвинуваченого судовий розгляд справи може здійснюватися за його відсутності.
Суддя О. О. Смольняков

Національний банк України відповідно до частини п'ятої статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність» повідомляє, що Правління Національного банку України 06 жовтня 2022 року **ухвалило рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію АТ «БАНК СІЧ»** з 10 жовтня 2022 року за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Повний текст рішення оприлюднено на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних».